

1. Afričančata (Jarek Nohavica / Karel Plíhal)

1. C Ami Dmi G C
V Africe, tam žijou sloni a podobná zvířata,
 Ami Dmi G C
mezi stromy je tam honí Afričančata,
 F G C Dmi G
načančané Afričanče jako uhel černé je,
 C Ami Dmi G C F G C G C
ráno skočí na saranče a jede do Guineje.
2. Děvčata tam honí kluky a kluci zase děvčata,
k nám to mají trochu z ruky, Afričančata,
přes moře a přes potoky, dva tisíce šestset mil,
na kole tak dva-tři roky, no a pěšky ještě dýl.
3. Průšvih je, když Afričanče černé jak mé boty
narodí se naší Anče od nás z Dolní Lhoty,
ale narodí či nenarodí, vždyť je to vlastně putna,
hlavně, že nám nemarodí a že mu u nás chutná, na na na
...

2. Ach, není tu, není (Jarek Nohavica)

1. F C G^7 C
Ach, není tu, není, co by nás těšilo,
 F C G^7 C
ach, není tu, není, co nás těší,
 G^7 C $G^7(F)$ C
co nás těšovalo, pány mrzívalo,
 F C G^7 C
ach, není tu, není, co nás těší.
2. Jaká to ústava bez sněmu, bez práva,
jaká to ústava s obležením,
taková ústava je jako otava,
je jako otava k zaplavení.
3. Pořád nám dávají, co se nám nelíbí,
pořád nám dávají větší daně,
dávají oktrojky, šijou nám obojky,
čert by to vydržel, zhurta na ně!

3. Ahoj, slunko (Jarek Nohavica)

1. F C $Hdim$ Ami^7
Ahoj, slunko, tobě to teda dneska sekne,
 Dmi^7 G^7 C $\frac{C}{H}$ Ami
včera mi bylo smutno, ale dneska už je zase mírně pěkně,
 Dmi^7 G^7 C $\frac{C}{H}$ Ami
jó, někdy se zdá, že něco nejde, ale ono to pak jde,
 Dmi^7 G^7 F G C
doba, ta není zlá, to jenom některé vteřiny jsou zlé.
2. Ahoj, ahoj, slunko, jsem rád, že jsi ještě,
osuš mi moje vlasy, jsou promáčené předvčerejším deštěm,
no, prostě jsem zmok', našťestí voda teče vždycky shora dolů,
třicátý druhý rok to takhle přes překážky táhnem spolu.
3. Ahoj, ahoj, slunko, jsem rád, že tě vidím,
doma mi bylo smutno, a tak jsem vyšel zase mezi lidi,
srdce potřebuje svý, a kdo bere, měl by taky něco dát,
člověk, ten není zlý, jen prostě některé lidi nemám rád.
4. Ahoj, ahoj, slunko, ty máš dneska hezké tváře
a kdyby mělo snad být smutno, tak na to já mám svoje opravaře,
a tak dál mi sviť, a až zalezeš za mraky jako tečka,
vylezeš zase, viď, a tu chvilku, než to bude, tu já přečkám.

- *: C F G C F G C
Ahoj, ahoj, slunko, ahoj, ahoj, slunko,
 F G C G C
ahoj, ahoj, slunko, ahoj ...

4. Až to se mnou sekne (Jarek Nohavica / Pavel Dobeš)

1. $\begin{array}{ccccc} \text{Ami} & & E^7 & & \text{Ami} \\ \text{Až obuju si rano černe papirove boty,} & & & & \\ C & & G & & C \\ \text{až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,} & & & & \\ Dmi & & & & \\ \text{až vyjde dluhy pruvod smutečních hostu} & & & & \\ \text{Ami} & & & & \\ \text{na Slezsku Ostravu od Sikorova mostu,} & & & & \\ E^7 & & & & \text{Ami} \\ \text{až to se mnou sekne, to bude pěkně,} & & & & \\ F & & \text{Ami} & E^7 & \text{Ami} \\ \text{pěkně, fajne a pěkně, až to se mnou definitivně sekne.} & & & & \end{array}$
2. Aby všeckym bylo jasne, že mě lidi měli radi,
ať je gulaš silny, baby smutne, muzika ať ladi,
bo jak sem nesnašel šledryjan ve vyrobě,
nebudu ho trpěť, ani co sem v hrobě,
to bude pěkně,
pěkně, fajne a pěkně, až to se mnou definitivně sekne.
3. S někerym to seka, že až nevíš, co se robi,
jestli pomohla by deka nebo teplo mlade roby,
kdybych si moh' vybrat, chtěl bych hned a honem,
ať to se mnou šlahne tajak se starym Magdonem,
to bude pěkně,
pěkně, fajne a pěkně, až to se mnou definitivně sekne.
4. Jedine, co nevím: jestli Startku nebo Spartu,
bo bych tam nahoře v nebi nerad trhal partu,
na každý pad s sebou beru bandasku s rumem,
bo rum nemůže uškodit, když pije se s rozumem,
to bude pěkně,
pěkně, fajne a pěkně, až to se mnou definitivně sekne.
5. Já vím, že, Bože, nejsi, ale kdybys třeba byl, tak
hoď mě na cimru, kde leží stary Lojza Miltag,
s Lojzu chodili sme do Orlove na zakladni školu,
farali sme dolu, tak už doklepem to spolu,
až to se mnou sekne,
pěkně, to bude pěkně, až to se mnou definitivně sekne.
6. Až obuju si rano černe papirove boty,
až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,
kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo platne,
mohlo to byt horší, nebylo to špatne,
až to se mnou sekne,
 $\begin{array}{ccccc} F & & & & \\ \text{kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo platne,} & & & & \\ \text{Ami} & & & E^7 & \\ \text{mohlo to byt horší, nebylo to špatne,} & & & & \\ F & \text{Ami} & E^7 & \text{Ami} & F & \text{Ami} & E^7 & \text{Ami} \\ \text{až to se mnou ... na na na ...} & & & & & & & \end{array}$

5. Balónová chvíle (Jarek Nohavica)

1. $\begin{array}{ccccccccc} C & & Gmi & & \text{Ami} & & Dmi & & G \\ \text{Balónovou poštu poslal jsem ti pohlazení,} & & & & & & & & \\ C & & Gmi & & \text{Ami} & & F & & G \\ \text{doufám, že to došlo, i když člověk někdy neví,} & & & & & & & & \\ C & & Gmi & & F & & Fmi & & \\ \text{on ten balón vzliná, dělá cik-cak mezi mraky,} & & & & & & & & \\ C & C & & \text{Ami} & Dmi & G & C & & \\ \text{tam a pak zas jinam, a mé srdce zrovna taky, hm.} & & & & & & & & \end{array}$
2. Vítr nezná lajny a nic nedá na rozkazy,
je to borec nepoddajný, balónem jak sem-tam hází,
tak se na mě nezlob, kdyby dneska, ne mou vinou,
něco do mě vlezlo a já skončil někde s jinou, hm.
3. Bude mi to líto, bohužel až zítra ráno,
i ten balón ví to, že ne vše je předem dáno
a když klesá k zemi, nekončí vždy přesně v cíli,
a tak nějak je mi v téhle balónové chvíli, pam pam ...

6. Byl jeden král (Jarek Nohavica / Tom Paxton)

1. $\begin{array}{ccccccccc} G & C & G & D & G \\ \text{Byl jeden král, ten kraloval, až dokraloval jaksi,} & & & & & & & & \\ C & G & D & G & & & & & \\ \text{a tak si věci spakoval a zavolal si taxi,} & & & & & & & & \\ Emi & D & Emi & D & & & & & \\ \text{měl v duši plno lítosti nad ztrátou sebe sama,} & & & & & & & & \\ G & C & G & D & G & & & & \\ \text{tak zajel pro pár drobností k hotelu Panorama.} & & & & & & & & \end{array}$
2. Všem běhával mráz po těle, když rozezpíval sály,
měl všude samé přátele a hloupí se ho báli,
však kdepak jsou tí přátelé, když přišly horší časy,
stali se z nich andělé, nikoliv ale spásy.
3. Byl jeden král, ten kraloval s ideálama svýma,
svý království si maloval barvama růžovýma,
však dneska už je bez žezla, a jak tak z okna hledí,
pravda mu náhle vyhrězla, že království bylo šedý.
4. Svět zapomíná na krále, neboť má jiné trable,
a taxíky jsou pomalé a duše trochu škráblé,
tak nechme krále seděti, ať platí, kolik platí,
a pomysleme na děti a na císařovy nové šaty.

7. Bláznivá Markéta (Jarek Nohavica)

1. Cmi G G^7 Cmi
 Bláznivá Markéta v podchodu těšínského nádraží
 Fmi Cmi $Fdim$ Cmi G^7 Cmi G^7 Cmi
 zpívá, zpívá, zpívá a zametá,
 G G^7 Cmi
 je to princezna zakletá, s erární metlou jen tak pod paží,
 Fmi Cmi $Fdim$ Cmi G^7 Cmi G^7 Cmi
 když zpívá, zpívá, zpívá a zametá.
- R:** Cmi G^7
 Vajglóvé blues, rumový song, jízděnková symfonietta,
 Cmi G^7
 pach piva z úst a očí plonk, to zpívá Markéta,
 $D^\#$ G^7 Cmi Fmi Cmi $Fdim$ Cmi $Fdim$ Cmi G^7 Cmi
 bláznivá Markéta, la la la la la la la la.
2. Famózní subreta na scéně válečného šantánu
 byla, byla krásná k zbláznění,
 Líza i Rosetta, lechtivé snění zdejších plebánů,
 byla, byla, byla, a není.
- R:**
3. V nádražním podchodu jak v chrámu katedrály v Remeši
 ticho, ticho, Markéta housku jí,
 pak v jednom záchodu své oranžové blůzy rozvěší,
 a já ji, a já ji, a já ji miluji ...

8. Blues o hotelích (Jarek Nohavica)

- A
 1. Na dvanáctém patře na hotelu Gomel,
 D^7 A
 na dvanáctém patře na hotelu Gomel
 E D^7 A E
 mlela celou noc, tak jsem jí řekl: holka, domel.
2. A tam v šestém patře na hotelu Svět,
 a tam v šestém patře na hotelu Svět
 šlo to tam, a nešlo to zpět.
- R:** A
 Hotely, hotely, hotely, někdo umře v nemocnici, někdo v posteli,
 D^7 A
 hotely, hotely, hotely, ve mně se perou čerti s anděli,
 E D^7 A E
 hotely, hotely.
3. A ve čtvrtém patře na hotelu Palace,
 a ve čtvrtém patře na hotelu Palace
 myslel jsem si, že mi nedáš, a tys' mě za ruku vzalas'.
4. A ve čtvrtém patře na hotelu Černý kůň
 a ve čtvrtém patře na hotelu Černý kůň
 řekla mi: chlapče, ty jsi ale pěkný kůň,
- A
 *: Hotely, hotely, hotely.
5. Ve třicátém patře na hotelu Voroněž,
 ve dvacátém patře na hotelu Voroněž,
 tam nespí žádné holky ani kluci, tam spí jenom moloděž.
- R:**
6. A ve třetím patře na hotelu Slavia,
 a ve třetím patře na hotelu Slavia
 ona byla, ale taky já.
7. A tam ve výtahu na hotelu U Beneše,
 a tam ve výtahu na hotelu U Beneše
 když jsi plešatý, tak nikdo tě neučese.
8. A tam u recepcie na hotelu Jelen,
 a tam u recepcie na hotelu Jelen
 ona byla modrá, a já byl zelen.
9. A tam v grandhotelu na hotelu Bory,
 a tam v suterénu v grandhotelu Bory
 popíjel jsem v čaji brom, vzpomínal na svoje love-story.
- A
 *: Hotely ...
10. A tam v pátém patře na hotelu Pjast,
 a tam v pátém patře na hotelu Pjast,
 když jsem si na ni lehl, řekla: za to může chlast.
11. A tam v druhém patře na hotelu Trsátko,
 a tam v druhém patře na hotelu Trsátko
 řekla mi: pohádka, bylo to hezké, ovšem nakrátko.
12. A tam ve sklepě ve vinárně Itálie,
 a tam ve sklepě v zeleném Itálie
 všem bylo dobře a já jsem se veselil, vždyť taky já.
13. A tam u recepcie na hotelu Říčky,
 a tam u recepcie na hotelu Říčky,
 ty naše polohy, no to teda byly velké hříčky.
14. A tam na půdě na hotelu Adršpach,
 a tam na půdě na hotelu Adršpach
 koupila si sprej a stejně tam teda fakt byl velkej pach.

9. Bourrée (Jarek Nohavica / Leopold Mozart)

1. $\begin{matrix} E_{mi} & & H^7 & & E_{mi} & A_{mi} \\ \text{Pan Mozart pozval všechny holky, které znal,} \\ H^7 & & & E_{mi} & H^7 & E_{mi} \\ \text{a v krčmě „U dvou slunků“ uspořádal velký bál,} \\ & & H^7 & & E_{mi} & A_{mi} \\ \text{já tam lital jako pingl - samé Chateaux d'App,} \\ H^7 & & & E_{mi} & H^7 & E_{mi} \\ \text{třicet krejcarů jsem dostal dýško, Mozart - to byl chlap,} \\ D & & G & & & \\ \text{když ráno policajti zjevili se hned,} \\ H^7 & & & & & \\ \text{pan Wolfgang Amadeus sed' za claviset} \\ E_{mi} & & H^7 & & E_{mi} & A_{mi} \\ \text{a do ticha ranní Prahy začal zvolna hrát} \\ H^7 & & & E_{mi} & H^7 & E_{mi} \\ \text{tohle bourrée pro pingla, který má prachy děsně rád.} \end{matrix}$
2. V osm ráno spočítal jsem zbylé halíře
a najal jsem si drožku směrem Praha-Košíře,
a tady v zavšiveném pokojíku v podkroví
zpívám tuhle píseň o našťavaném pinglovi,
pan Mozart, ten si píše ty své symfonie
a neví o tom, jak se tady blbě žije,
jak se žije pinglovi, který má prachy děsně rád,
ale o prachách si může nechat leda tak zdát.

10. Blues o velkých prdelích (Jarek Nohavica)

- E_{mi}
1. Jak se tak zmenšujou byty a pokoje,
no vážně, jak se tak zmenšujou byty a pokoje,
 A_{mi}
je stále těžší, těžší, je stále těžší
 E_{mi}
dostat se do koupelny jen tak bez boje,
 H^7
vždycky ti pochybí místa kus,
 A_{mi}
vždycky ti překáží nějaké panely,
 E_{mi}
a proto zpívám blues
 H^7
o malých bytech a velkých prdelích.
2. Jak se tak zkracujou úřední hodiny,
no vážně, jak se tak zkracujou úřední hodiny,
je stále těžší, těžší, je stále těžší
dostat se do socdemo či jiné ciziny,
vždycky ti pochybí nějaké plus,
vždycky jsou nějaké malé zádrhely,
a proto zpívám blues
o malých kancelích a velkých prdelích.
3. Jak je tak stále více nomenklaturních míst,
no vážně, jak je tak stále více nomenklaturních míst,
je stále těžší, těžší, je stále těžší
mít diplom v kapse a být si jist, že budeš jíst,
vždycky jsi na hlavu mírně šus,
vždycky ti řeknou: „Takových jsme viděli,“
a proto zpívám blues
o malých mozcích a velkých prdelích.
4. Jak nám tak řidnou řady folkových zpěváků,
no vážně, jak nám tak řidnou řady folkových zpěváků,
je stále těžší, těžší, je stále těžší
nemít to na háku a nebýt v lapáku,
ať žije folkový realizmus,
ať žijou ti, co se se mnou přátelí,
já vám zpívám blues
o malých bytech, o malých židlích, o malých mozcích
 $E_{mi} & & H^7 & & E_{mi}$
a velkých, hrozně velkých prdelích ...

11. Bahama rum (Jarek Nohavica)

1. $\begin{matrix} D & & \frac{D}{C\#} & & \frac{G}{H} & & D & C & A^7 \\ \text{Celou noc pili jsme Bahama rum a pojídali sušené keksy,} \\ D & & \frac{D}{C\#} & & \frac{G}{H} & & D & C & A^7 \\ \text{měla jsi na sobě žluté Harley tričko a bylo ti knap a sexy,} \\ & & H_{mi} & & A & & D & & \\ \text{pak jsme se milovali a z kazetáku zpívala Barbra,} \\ & & G & & D & & C & A^7 & D & \frac{D}{C\#} & \frac{G}{H} & D \\ \text{tak to šlo noc co noc, hm hm, od Mikuláše do Vánoc.} \end{matrix}$
2. Pak došel dopis na národní výbor, tvůj soused je patrně fízl,
řeklas' mi: chlapče, je mi toho vážně líto, ale bacha, abys něco neslízl,
a tak jsem odešel pryč a tvoje vlasy voněly hlinou,
paks' tady nebyla, hm hm, od Vánoc do apríla, la la ...
3. V červnu mi přišla domů pohlednice s razítkem Baden Baden,
jó, bylas' vždycky velká krasavice, a teď je s tebou amen,
v Potravinách mi vyprodali Bahama rum,
za noss' mě vodila, hm hm, od apríla do apríla.

12. Buď vítán (Jarek Nohavica)

R: C G Ami
Buď vítán, buď vítán zase mezi svými,
 C G Ami
mé klíče teď jsou i klíči tvými,
 F Emi F G
nad horami poštolka lítá, stmívalo se, a už svítá,
 C G C
buď vítán, buď vítán, buď vítán.

1. C G C
Na jičínské radniční věži hodiny pomalu jdou,
 F C
přes náměstí trafikantka běží s novinama nad hlavou,
 Fmi $Cmaj7$ $Ami7$
ve výloze prodejny knih Malý Bobeš má pořad stejně pih
 C G C
a u kašny stojí dva husaři na koních.

2. Maruška Králová je živa a zdráva a čtyři kluky má,
děda Hříbek stále ještě postonává, jestli tě to zajímá,
z gymnázia udělali soud, do sokolovny zavedli proud,
a jinak nemohl jsem na tebe, kamaráde, zapomenout.

R:

3. Sundej si kabát, je promáčený Badenským jezerem,
na tvou počest jsem zapíchl prase, a tak ho spolu sežerem,
vína jsem nakoupil habaděj, dělej, co chceš, mlč neboj vyváděj,
v nejhrošším případě se zase spolu poperem.

4. Dělal jsem si každým rokem na zárubeň jeden vryp,
všechno to šlo jaksi bokem, já doufal, že bude líp,
na prdel by zasloužili hned ti, co nám takhle popatlali svět,
ale nejdůležitější je to, že ses zase vrátil zpět.

R:

13. Cukrářská bossa-nova (Jarek Nohavica)

$Cmaj7$ $C\#dim$ $Dmi7$ $G7$
1. Můj přítel snídá sedm kremrolí,
 $Cmaj7$ $C\#dim$
a když je sporádá, dá si repete,
 $Dmi7$ $G7$
cukrlátko,
 $Cmaj7$ $C\#dim$ $Dmi7$ $G7$
on totiž říká: „Dobré lidi zuby nebolí
 $Cmaj7$ $C\#dim$
a je to paráda, chodit po světě
 $Dmi7$ $G7$ $Cmaj7$ $C\#dim$ $Dmi7$ $G7$
a mít, mít v ústech sladko.“
 $Cmaj7$ $C\#dim$ $Dmi7$ $G7$
R: Sláva, cukr a káva a půl litru becherovky,
 $Cmaj7$ $C\#dim$ $Dmi7$ $G7$
hurá, hurá, hurá, půjč mi bůra, útrata dnes dělá čtyři stovky,
 $Cmaj7$ $C\#dim$
všechny cukrářky z celé republiky
 $Dmi7$ $G7$
na něho dělají sladounké cukrbliky
 $Emi7$ $A7$
a on jim za odměnu zpívá zas a znovu
 $Dmi7$ $G7$ $Cmaj7$ $C\#dim$ $Dmi7$ $G7$
tuhletu cukrářskou bossa-novu.

2. Můj přítel Karel pije šťávu z bezinek,
říká, že nad ni není,
že je famózní, glukózní, monstrózní, ať si taky dám,
koukej, jak mu roste oblost budoucích maminek,
a já mám podezření,
že se zakulatí jako míč,
a až ho někdo kopne, odkutálí se mi pryč
a já zůstanu sám, úplně sám.

R:

3. Můj přítel Karel Plíhal už na špičky si nevidí,
postava fortelná se mu zvětšuje,
výměra tři ary,
on ale říká: „Glycidy jsou pro lidi,“
je prý v něm kotelna, ta cukry spaluje,
někdo se zkáruje, někdo se zfetuje
a on jí bonpari, bon, bon, bon, bonpari.

R:

14. Černý kocour (Jarek Nohavica / Bulat Okudžava)

Ami E
1. V našem domě už pár pátků pod schody je kamrlík,
 Ami E Ami
a tam žije jak na statku kocour jménem Nevrlík,
 E
sedí, mlčí, frajer děsný, do tmy schovává svůj krk,
 Ami E Ami
život pulsuje a běsní, a ten kocour ani mrk.
2. Drápy má už mimo provoz, myši dávno nechytá,
loví nás na čestné slovo a na půlku jelita,
on a žádat, on a prosit, zlatý voči, nech si zdát,
každý sám mu něco nosí a je rád, že on je rád.
3. Rozvalen je na podlaze jako vejce natvrdlé,
ze tmy usmívá se blaze, jde nám drápy po hrdle,
zřejmě proto je tak smutný dům, ve kterém bydlíme,
koupit lampu bude nutný, kdy se ale složíme?

15. Cyklistika (Jarek Nohavica)

1. *Ami* Fangle, *Emi* stuhy, *Ami* praporečky, *Emi* diváci u *Ami* trati, *Emi* hohohohohoho, *Ami*
C závodníci jako *G* tečky, *C* peletón *G* strakatý, *C* hohohohohohoho,
ve velkém *Ami* balíku jsou všichni *Ami* namačkaní,
je to sport *C* pro *G* chlapy,
každý *Ami* zná taktiku a má své vlastní *Ami* plány
do dnešní *Dmi* etapy. *E7* *Ami*
- R:** *Dmi* Jó, když to jde, tak to jde, *E7* *Ami*
Dmi ale plánování *E7* není ještě *Ami* vše,
C jó, když to jde, tak to jde, *G* a když to *Ami* nejde, *E7*
Ami tak se musí jet a všechno *E7* časem *Ami* přejde.
2. Hele, koukej, támhle *Ami* vepředu, nějaký *Ami* šílenec, hohohohoho-
hoho,
řekl si: „A teď jim *Ami* ujedu!“*E7*, no je to jeho *Ami* věc, hohohohoho-
hoho,
v blátě a *Ami* sajrajtu cítí se vítězem,
„do toho, do toho!“*E7*,
přijel až z *Ami* Kuvajtu, však my ho *Ami* převezem,
ohohohohoho.
- R:** Jó, když to jde, tak to jde,
ale *Ami* pouhá snaha není ještě *Ami* vše,
jó, když to jde, tak to jde, a když to *Ami* nejde,
tak se musí jet a všechno *Ami* časem *Ami* přejde.
3. A tam *Ami* vzadu, co se děje, někomu *Ami* došel dech, hohohohoho-
hoho,
v očích *Ami* stopy beznaděje, životní *Ami* neúspěch, hohohohohohoho,
dostal se do *Ami* celku za přístup k *Ami* tréninku,
a teď *Ami* mu všichni *Ami* mizí,
zklame *Ami* svou manželku, *Ami* syna i *Ami* maminku
doma *Ami* před *Ami* televizí.
- R:** Jó, když to jde, tak to jde,
ale *Ami* správný *Ami* trénink *Ami* není ještě *Ami* vše,
jó, když to jde, tak to jde, a když to *Ami* nejde,
tak se musí jet a všechno *Ami* časem *Ami* přejde.
4. A tam *Ami* borec v *Ami* žlutém *Ami* triku, každému *Ami* na *Ami* ráně, hohohohoho-
hoho,
kolem *Ami* něho *Ami* pět *Ami* maníků *Ami* určených *Ami* k *Ami* obraně, hohohohohohoho,
mají *Ami* své *Ami* pokyny, *Ami* náskok *Ami* je *Ami* osm *Ami* vteřin,
co *Ami* kdyby, *Ami* nedej *Ami* bože,
leader *Ami* je *Ami* jediný, *Ami* chraňme *Ami* ho *Ami* před *Ami* soupeři,
je *Ami* to *Ami* na *Ami* ostří *Ami* nože.
- R:** Jó, když to jde, tak to jde,
ale *Ami* ochrana *Ami* není *Ami* ještě *Ami* vše,
jó, když to jde, tak to jde, a když to *Ami* nejde,
tak se musí jet a všechno *Ami* časem *Ami* přejde.
5. Kilometr *Ami* sto *Ami* dvacet *Ami* pět, *Ami* blíží *Ami* se *Ami* prémie, hohohohohohoho,
jeden *Ami* už *Ami* se *Ami* ze *Ami* sedla *Ami* zved’ a „sláva, *Ami* ať *Ami* žije!“*E7*, hohohohoho-
hoho,
malý *Ami* cíl, *Ami* taky *Ami* cíl, *Ami* vždyť *Ami* nejde *Ami* o *Ami* život,
jedeme *Ami* pro *Ami* radost,
svůj *Ami* úkol *Ami* vyplnil - *Ami* prémie, *Ami* jeden *Ami* bod,
a *Ami* to *Ami* je *Ami* taky *Ami* dost.

- R:** Jó, když to jde, tak to jde,
ale *Ami* prémie, *Ami* ta *Ami* není *Ami* ještě *Ami* vše,
jó, když to jde, tak to jde, a když to *Ami* nejde,
tak se musí jet a všechno *Ami* časem *Ami* přejde.
6. Číslo *Ami* třicet *Ami* dobře *Ami* chápe, *Ami* jak *Ami* se *Ami* stát *Ami* vítězem, hohohohoho-
hoho,
kdo *Ami* je *Ami* blbý, *Ami* ať *Ami* si *Ami* šlape, *Ami* chytrý, *Ami* ten *Ami* se *Ami* veze, hohohohoho-
hoho,
schovaný *Ami* za *Ami* zády *Ami* těch, *Ami* co *Ami* má *Ami* před *Ami* sebou,
s *Ami* nikým *Ami* se *Ami* nebratří,
vítr *Ami* mu *Ami* nevadí, *Ami* ruce *Ami* ho *Ami* nezebou,
kdo *Ami* šetří, *Ami* má *Ami* za *Ami* tři.
- R:** Jó, když to jde, tak to jde,
ale *Ami* chytrá *Ami* hlava *Ami* taky *Ami* není *Ami* vše,
jó, když to jde, tak to jde, a když to *Ami* nejde,
tak se musí jet a všechno *Ami* časem *Ami* přejde.
7. V *Ami* bráně *Ami* borců *Ami* první *Ami* borci *Ami* jdou *Ami* loket *Ami* na *Ami* loket, hohohohoho-
hoho,
oba *Ami* favoriti *Ami* horcí, *Ami* to *Ami* bude *Ami* divoké, hohohohohohoho,
stadión *Ami* povstává, *Ami* poslední *Ami* zatáčka,
a *Ami* oba *Ami* končí *Ami* v *Ami* pádu,
jó, *Ami* někdy *Ami* vyhrává, *Ami* kdo *Ami* se *Ami* moc *Ami* nemačká,
ten, *Ami* kdo *Ami* je *Ami* třetí *Ami* vzadu.
- R:** Jó, když to jde, tak to jde,
ale *Ami* vítězství *Ami* děcka *Ami* taky *Ami* není *Ami* vše,
jó, když to jde, tak to jde, a když to *Ami* nejde,
tak se musí jet a všechno *Ami* časem *Ami* přejde.

16. Dárky (Jarek Nohavica)

1. *A* Nebe je *Hmi* velká *D* klouzačka *A* ledu,
Hmi *E7* *A*
na *D* hřbetě *Hmi* oslíka *E* za *A* tebou *A* jedu,
Hmi *E7* *A*
na *D* krku *A* cinká *E7* mi *A* větévka *A* uschlého *A* bezu,
Hmi *E7* *A*
v *D* ošatce *A* ze *E7* slámy *A* dárky *A* ti *A* vezu.
- R:** *D* *A* *E7* *A*
D *A* *E7* *A*
D *A* *E7* *A*
D *A* *E7* *A*
D *A* *E7* *A*
Kamaše *D* z *A* medvědí *E7* kůže, *A* až *A* půjdeš *A* přes *A* kaluže,
palčáky *D* z *A* jezevčí *E7* srsti, *A* až *A* budou *A* zábst *A* tě *A* prsty,
ušanku *D* z *A* ovčího *E7* vlasu, *A* až *A* půjdeš *A* do *A* nečasů,
D *A* *E7* *A*
a *D* své *A* srdce *E7* boučající, *A* až *A* půjdeš *A* ve *A* vichřici.
2. Škraloupy *Ami* ve *Ami* sněhu, *Ami* vločky *Ami* a *Ami* jíní,
už *Ami* dává *Ami* se *Ami* do *Ami* běhu *Ami* můj *Ami* oslíček *Ami* líný,
kouří *Ami* se *Ami* z *Ami* komína, *Ami* už *Ami* čekají *Ami* jenom *Ami* na *Ami* mě,
začíná *Ami* hostina *Ami* na *Ami* voňavé *Ami* slámě.
- R:**

17. Darmoděj (Jarek Nohavica)

1. $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami Emi} \\ \text{Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě,} \\ \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami Emi} \\ \text{šel včera městem muž a já ho z okna viděl,} \\ \text{C} & \text{G} & \text{Ami} \\ \text{na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon} \\ & \text{Emi} & \text{F} \\ \text{a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,} \\ & \text{F\#dim} & \text{E}^7 \text{ Ami} \\ \text{a já jsem náhle věděl: ano, to je on, to je on.} \end{array}$
2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky
tiše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.
- $\begin{array}{ccccccc} \text{Ami} & \text{Emi} & \text{C G} & \text{Ami F} & \text{F\#dim} & \text{E}^7 & \text{Ami Emi C G} & \text{Ami F} & \text{F\#dim} & \text{E}^7 \end{array}$
- R: Na na na ..
3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran,
a jizvy u očí, celý byl pobodán,
a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.
4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.
- R: Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.
5. Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.
- R: Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
váš Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod jazykem,
když prodávám po domech jehly se slovníkem.

18. Dopisy bez podpisu (Jarek Nohavica)

1. $\begin{array}{ccccccc} \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami Emi} & \text{Ami Emi} & \text{Ami Emi} & \text{Ami Emi} \\ \text{Dopisy bez podpisu, změněným rukopisem,} \\ \text{C} & \text{G} & \text{C E}^7 & \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami Emi} \\ \text{slovíčka plná hnisu, vykřičník za dopisem,} \\ \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami Emi} & \text{Ami Emi} & \text{Ami Emi} & \text{Ami Emi} \\ \text{výstřely těžkou zbraní, výstřely ze zálohy,} \\ \text{C} & \text{G} & \text{C E}^7 & \text{Ami} & \text{Emi} \\ \text{já nemohu se bránit, prostřelili mi nohy,} \\ \text{C} & \text{G} & \text{C} & \text{G C} & \text{G C} \\ \text{někdo mi v noci vlezl do zahrady,} \\ \text{Ami Emi} & \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami} \\ \text{polámal angreštové keře,} \\ \text{F} & \text{G} & \text{F} & \text{G F} & \text{G F} \\ \text{a já jsem čekal svoje kamarády} \\ \text{G}^7 \\ \text{a nechal otevřené všechny dveře.} \end{array}$
2. V blátivých bagančatech někdo mi v duši šlape
a blíny jedovaté zasadil pod okapem,
znát aspoň křestní jména anebo souřadnice,
ach, zlobo bezejmenná, ty bolíš o to více,
a já jsem z oken sundal žaluzie
a chodím zimou, deštěm prostovlasý,
dokud mě nějaký blesk nezabije
či dokud za blázna mě neprohlásí.
- $\begin{array}{ccccccc} \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami Emi} & \text{Ami Emi} \\ \text{Nestůjte ke mně zády, já chci vás vidět čelem,} \\ \text{C} & \text{G} & \text{C E}^7 & \text{Ami} & \text{Emi} \\ \text{jak znám své kamarády, chci znát i nepřátele,} \\ \text{C} & \text{G} & \text{C} & \text{G} \\ \text{jak znám své kamarády, jak znám své kamarády,} \\ \text{Ami} & \text{E} & \text{Ami} & \text{Ami}^7 \\ \text{chci znát i nepřátele ...} \end{array}$
3. $\begin{array}{ccccccc} \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami Emi} & \text{Ami Emi} \\ \text{Nestůjte ke mně zády, já chci vás vidět čelem,} \\ \text{C} & \text{G} & \text{C E}^7 & \text{Ami} & \text{Emi} \\ \text{jak znám své kamarády, chci znát i nepřátele,} \\ \text{C} & \text{G} & \text{C} & \text{G} \\ \text{jak znám své kamarády, jak znám své kamarády,} \\ \text{Ami} & \text{E} & \text{Ami} & \text{Ami}^7 \\ \text{chci znát i nepřátele ...} \end{array}$

19. Delfini (Jarek Nohavica)

1. $\begin{array}{ccccccc} \text{G} & \text{Ami} & \text{D}^7 \\ \text{Delfin Ma a delfínice Fí} \\ \text{G} & \text{Ami} & \text{D}^7 \\ \text{na sebe pískají: pípípípípí,} \\ \text{C} & \text{G} & \text{D} \\ \text{a já čtu ve slovníku česko-delfiním} \\ \text{Ami} & \text{G} & \text{D} \\ \text{a hrozně moc těm dvěma závidím, protože:} \end{array}$
2. Delfin Ma a delfínice Fí
na vlnách se něžně houpají
a pak plují dolů do hlubin
a pěna z vln je jako cherubín.
- $\begin{array}{ccccccc} \text{Emi} & \text{D} & \text{G} & \text{Ami} & \text{C} & \text{G} \\ \text{Pod hladinou oceánů, stejně jako pod peřinou,} \\ \text{Ami} & \text{C} & \text{G} & \text{Ami} & \text{D}^7 & \text{G} \\ \text{podle svědectví kapitánů delfini nevyhynou.} \end{array}$
- 3.=1.
- $\begin{array}{ccccccc} \text{Emi} & \text{D} & \text{G} & \text{Ami} & \text{C} & \text{G} \\ \text{Pod hladinou oceánů, stejně jako pod peřinou,} \\ \text{Ami} & \text{C} & \text{G} & \text{Ami} & \text{D}^7 & \text{G} \\ \text{podle svědectví kapitánů delfini ani lidi nevyhynou,} \\ \text{Emi} & \text{Ami} & \text{D}^7 & \text{G} & \text{D} & \text{G} \\ \text{delfini ani lidi nevyhynou ...} \end{array}$

20. Divoké koně (Jarek Nohavica)

1. *Emi Ami Emi G Ami Emi*
[: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :]
Ami Emi Ami Emi Adim C
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem,
Ami Emi Ami Emi H⁷ Emi
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
2. [: Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor, :]
[: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor? :]
3. [: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :]
[: naše touhu, ještě neumírej, sil máme dost. :]
4. [: V nozdrách sládné zápach klisen na břehu jezera, :]
[: milování je divoká píseň večera. :]
5. [: Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :]
[: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :]
6. [: Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet, nemyslet na návrat, :]
[: s koňskými handlři vyrazit dveře, to bych rád. :]
Já viděl divoké koně ...

21. Dolní Lhota (Jarek Nohavica)

- D*
1. Rozkřiklo se dneska ráno v Dolní Lhotě,
že po poli chodil divný pán,
viděli ho malí kluci dírou v plotě,
nad hlavou měl kruh a v ruce džbán,
G
psi štěkali, koně ržáli, krávy se bály,
nad obilím tetelil se vzduch,
D
staré babky ve fěrtochu povídaly,
C A⁷ D
že do Dolní Lhoty přišel bůh.
2. Seběhli se všichni lidé zblízka, zdáli,
nad kapličkou rozklínal se zvon,
háдали se u rybníka jako malí,
jestli je to nebo není on,
říkali si „fululum“ a „Janku hloupý“
a do toho všeho štěkal pes,
ještě štěstí, že pak začly padat kroupy,
jinak se tam hádají i dnes.
3. V poli žita ráno svítá, večer se stmívá
a je jedno, kdo to vlastně byl,
auto jede, řeč se vede, píseň se zpívá
a mně ještě jeden refrén zbyl:
kdo máš oči ke koukání, tak se dívej,
kdo máš uši ke slyšení, slyš,
kdo mi věříš, tak se ke mně přidej a zpívej,
kdo nevěříš, mlč jako myš.
4. Od té doby povídá se ve všech Lhotách,
že přes pole žita přešel bůh,
že si odnes' klasy žita na svých botách,
a proto každý večer voní vzduch.

22. Danse macabre (Jarek Nohavica)

- Dmi B^b Dmi B^b Dmi B^b Dmi B^b Dmi F A Dmi B^b F C F A*
R: Naj naj na naj ...
- Dmi B^b*
1. Šest milionů srdcí vyletělo komínem,
Dmi B^b
svoje malé lži si, lásko, dnes prominem,
F A
budeme tančit s venkovany,
Dmi B^b F C F A
na návsi vesnice budeme se smát, mám tě rád.
- R:**
2. Láska je nenávisť a nenávisť je láska,
jedeme na veselku, kočí bičem praská,
v červené sametové halence
podobáš se Evě i Marii, dneska mě zabijí.
- R:**
3. Mé děti pochopily, hledí na mě úkosem,
třetí oko je prázdný prostor nad nosem,
Pánbůh se klidně opil levným balkánským likérem
a teď vyspává, jinak to smysl nedává.
- R:**

23. Děvenka Štěstí a mládenec Žal (Jarek Nohavica)

- Ami F⁶*
1. Děvenka Štěstí a mládenec Žal
E⁷ Ami
spí v jedné posteli, kterou jim vítr stlal,
F⁶
v plátěných hazuchách se tulí ve spánku,
E⁷ Ami
z jednoho talíře snídají pohanku,
Dmi G⁷ C Ami
ona má bílý šlojír, on chodí v černé kutně,
Dmi G⁷ C
milenci pod obojí, jak vesele, tak smutně,
Ami Dmi Ami
v dřevěné kořence semínka po bodláčí,
Dmi E⁷ Ami
děvenka s mládenecem, dva věční rozséváči.
2. Dostal jsem včera poštou obálku,
v ní Čínská modlitba štěstí,
někdo mi tímto přeje na dálku
suché a velmi rovné cesty,
mám to jen opsat desetkrát a poslat smutným lidem,
řetěz se nesmí přerhát a štěstí samo přijde,
vlozil jsem do stroje papíry s kopíraky,
že komu smutno je, ať pozná radost taky.
3. Děvenka Štěstí a mládenec Žal
stáli mi za zády a četli, co jsem psal,
smáli se: hlupáček, svatá prostota,
jako by ještě neznal cesty života,
potom se líbali, bylo to vážně k vzteku,
ohledy nebrali, vlezli pod jednu deku
a ona vzdychala, on šeptal polohlasem,
páska mi dopsala a potom přerhla se.
4. Děvenka Štěstí a mládenec Žal
spí v jedné posteli, kterou jim vítr stlal,
v plátěných hazuchách se tulí ve spánku,
z jednoho talíře snídají pohanku,
ženich a nevěsta, my jejich svatebčané,
na cestách-necestách čekáme, co se stane,
pod síní svatební tančíme dole v sále,
ze síně hudební zní dlouhé pastorále.

24. Dál se háže kamením (Jarek Nohavica)

1. Dmi $Fdim$
Ve městě jménem Jeruzalém, v hlavním městě římské kolonie,
 A^7 Dmi
na sklonku velikonoc Pilát si ruce myje,
 $Fdim$
otrhaný Ježíš stojí opodál, dav se mu směje zblízka,
 A^7 Dmi Gmi Dmi A^7 Dmi
jak je to dál? Dál se háže kamením a píská ...

- R1:** Dmi
Kříže se nemění, jen příjmení a jména,
 $Fdim$
když letí kamení, jde kolem huby pěna,
 Gmi Dmi
potom se omluvíme, pomníky postavíme
 A^7 Dmi
a housky posvačíme.
2. Břevnovským klášterem jde dým, kříže se pálí,
ve jménu kalicha oltáře rozsekali
a dobrý muž schovaný za portál křičí: „To ďábel spískal“,
Jak je to dál? Dál se háže kamením a píská ...

- R2:** Kříže se nemění, jen příjmení a jména,
když letí kamení, jde kolem huby pěna,
potom se omluvíme, pomníky postavíme
a hlavy ozdobíme.
3. Kostel v Arles se kácí dle žabí perspektivy,
bláznivá krásu, Vincent je jurodivý,
profesor akademie předvádí lineál: „Jak radno viděti, je to
ryška,“
jak je to dál? Dál se háže kamením a píská, na na na ...

- R2:**
4. Malý muž s kytarou na pódiu otvírá vrátka,
Pravda je v proscéniu, krutá a bez pozlátka,
a lidé opouštějí sál, zaujmou stanoviska,
jak je to dál? Dál se háže kamením a píská, na na na ...

- R2:**
5. Dmi
Ve městě jménem ..., to je vlastně jedno,
 $Fdim$
na sklonku přítomnosti a historie
 A^7 Dmi
miliarda Pilátů zase si ruce myje ...

25. Dokud se zpívá (Jarek Nohavica)

1. C Emi Dmi^7 F C Emi Dmi^7 G
Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
 C Emi Dmi^7 F C Emi Dmi^7 G
včera jsem nespál a ani dnes nespočinu,
 F G C Ami G
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
 F G F G C Emi Dmi^7 G
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak lepoporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: „Lidi, jste tam?“,
a z veliké dálky do uší mi zaznělo,
[: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :]

26. Duben (Jarek Nohavica / Bulat Okudžava)

1. C G C
Ach, jak nádherně je venku po půlnoci,
 E Ami
pouze máma moje, ta je ustaraná:
 Dmi Ami
[: kdepak se mi, chlapče, touláš v noci,
 E Ami
sám a ve tmě až do rána? :]
2. Křížem-krážem chodím s dubnem na rameně,
hvězda za hvězdou se na obloze klube,
[: mámo, mámo, jsem na noční směně,
vždyť je duben, vždyť je duben. :]
3. Chlapče, chlapče, já vím svoje, marná sláva,
oči nevyspalé máš a celé rudé,
[: pustila tě k vodě, to se stává,
nějak bylo, nějak bude. :]
4. Křížem-krážem chodím s dubnem na rameně,
hvězda za hvězdou se na obloze klube,
co tě nemá, jsem na noční směně,
vždyť je duben, vždyť je duben,
mámo, mámo, jsem na noční směně,
vždyť je duben, vždyť je duben.

27. Dialog u televizoru (Jarek Nohavica / Vladimír Vysoc-**28. Dívky v šatech z krepdešinu** (Jarek Nohavica) kij)

1. Ami Dmi E Ami
 Jé, Váňo, koukni na ty bambuly, to budou asi komici,
 Dmi E Ami
 jak mají zmalovaný papuly a vypadaj' jak v opici,
 A^7 Dmi
 a hele, tenhle nosatec, není to švára nakonec,
 E Ami
 že ten je taky opilec, je známá věc.
2. Ty, Zino, na šváru mi nešáhej, ať si je, jakéj chce, je náš,
 a to s tím nose, to sem netahej, koukni, jak sama vypa-
 dáš,
 a vůbec, místo řečí spíš mi snad pro vodku doskočíš,
 no, dobrá, já jdu sám, to víš, je to kříž.
3. Jé, Váňo, koukni, tenhle tanečník, jaký má sako, a ten stříh,
 to u nás ve fabrice konfekční by sotva někdo takhle spích',
 ti tvoji známí, propána, no to je banda odraná
 a nalejvaj' se svinstvama hned od rána.
4. No, nemám známý zrovna fešáky, holt šetřej, víš ty, co to
 je,
 a proto taky pijou dryáky, hlavně, že, holka, za svoje,
 to ty a tvech pět přítelkyň jste napletly už na pět zim
 a blbnete tím pletením a žvaněním.
5. Koukni, ta holka má ty triky v malíčku, no cíhni na tu legraci,
 a hlavně koukej na tu blůzičku, takovou, Váňo, taky chci,
 až teď budeš brát prémie, tak na tu blůzku dáš mi je,
 tak co, snad tě to zabije, tak co ti je?
6. Kde vůbec bereš tolik drzosti o premiích mi vyprávět,
 kdopak mi psal do práce stížnosti, já je čet',
 a pak, ta holka, to je kus, ty na sebe se kouknout zkus,
 ty si kup radši hubertus, když nemáš vkus.
7. Koukni, ten chlápek v černým vohozu, jak hádá osud z pa-
 pířku,
 to dělal u nás jeden z provozu na podnikovým večírku,
 to ty, když se tak podívám, přijdeš a lehneš na divan
 a zase myslíš na ten krám, co z tebe mám?
8. Věčně se hádat, to jseš na koni, anebo hrát si na city,
 člověk se za den tolik nahoní, pak přijde domů, a tady ty,
 co potom, Zino, dělat mám, když za rohem je s vodkou krám,
 tam kamarády potkávám, nepiju sám.

1. Cmi G^7
 Dívky chodí v šatech z krepdešinu
 Cmi G
 a já se z těch dívek div nepominu,
 Fmi G^7 Cmi $\text{G}^7(-)$
 oči navrch hlavy, já nechci do Opavy.
2. Co má být ukryto, ať je, kruci, skryto,
 kdopak má vydržet tohleto neurčito,
 tyhlety siluety devatenáctiletý.
- E^b B^b Cmi G^7
R: Sunday, Monday, klapky na oči si, chlapče, nandej,
 Fmi G^7 Cmi
 zatracený krepdešín, život už mě netěší.
3. Představa, co by bylo, kdyby bylo,
 no vážně, koho by to nezabilo,
 a tak teď sebou hážu a usnout nedokážu.
4. Jen jsem prošel městem, a jsem groggy,
 zavolejte, prosím, psychology,
 trpí moje ego, krucinál himlhergot.
- R:** Sunday, Monday, klapky na oči si, chlapče, nandej,
 zatracenej psycholog, copak já jsem něakej cvok?
5. Na vině je moje fantazie,
 nedá mi pokoje, furt do mě ryje,
 kreslí černou tuší, co jenom matně tuším.
6. A já, abych řek' pravdu, toho tuším hodně,
 fantazie kreslí věrohodně,
 troufne si na cokoli, má totiž na to školy.
- R:** Sunday, Monday, klapky na oči si, chlapče, nandej,
 zatracená fantazie, člověk klidně nepožije.
7. Slunce koncem léta bývá rozžhavené
 a holky v krepdešinu jsou jako pod rentgenem,
 C
 lepší je doma seděti, máš-li ženu a dvě děti.

29. Dcerko z Huslenek (Jarek Nohavica)

1. G D
 [: Ej, když se dívám na tě, dcerko z Huslenek, :]
 G C F
 padajú ně gatě, padajú ně gatě
 D
 samy od sebe.
2. [: Ej, není taký špagát, aby držaly, :]
 a není takých dcerek, není takých dcerek,
 aby ně daly.

30. Gaudeamus Igitur (Jarek Nohavica)

- Ami C
1. V čele šly panny, celé bosé byly
G Ami
a nesly Moranu,
C
za nimi chlapci, kvítka pod košilí,
G Ami
klobouky na stranu.
F C
- R: Ve stájích ržáli valaši
G Ami Ami⁷
a havran krákal k úsvitu,
F C
za stodoličkou, za naší,
Ami G C G C G E D G C E⁷ Ami
Gaudeamus Igitur, Gaudeamus Igitur.
2. Když vítr zadul, Morana jak sosna
chřestila větve,
úplně vzadu zima neúprosná
ležela při zemi, áá.
- R: Šly panny s chlapci, přímrazky je zábly
a hrála naděje,
dva zvony byly, jeden pro konstáblly,
druhý pro zloděje.
- R: Ten průvod jara, jara ještě v plínkách
sunul se pomalu,
od úst šla pára, led o ledy břínkal
a bylo Tří králů.
Ami G C G C G E D G C E⁷ Ami
- R: + Gaudeamus Igitur, Gaudeamus Igitur ...

31. Grónská písnička (Jarek Nohavica)

- D Emi A⁷ D
1. Daleko na severu je Grónská zem,
D Emi A⁷ D
žije tam Eskymačka s Eskymákem,
Emi G D
[: my bychom umrzli, jim není zima,
Emi A⁷ D
snídají nanuky a eskima. :]
2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc,
[: na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den. :]
3. Když sněhu napadne nad kotníky,
hrávají s medvědy na četníky,
[: medvědi těžko jsou k poražení,
neboť medvědy ve sněhu vidět není. :]
4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě
zaklepe na na íglů hlavní medvěd:
[: „Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
Nesu vám trochu ryb na svačinu.“ :]
5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději,
[: smíchem se otrásá celé íglů,
neboť medvěd jim předvádí spoustu íglů. :]
6. Tak žijou vesele na severu,
srandu si dělají z teploměřů,
[: my bychom umrzli, jim není zima,
neboť jsou doma a mezi svýma. :]

32. Haleluja - Velká zpověď (Jarek Nohavica)

- G Ami G C G Ami D G
- *: Haleluja, haleluja.
G $\frac{G}{F\#}$ Emi D G
- R: Andělé na kůru, haleluja,
 $\frac{G}{F\#}$ Emi D G
v bělostném mundařú, haleluja,
 $\frac{G}{F\#}$ Emi D G
hraji na šalmaje, haleluja,
 $\frac{G}{F\#}$ Emi D G
že bránou do ráje neprojdú já,
 $\frac{G}{F\#}$ Emi D G
nebeská honorace, haleluja,
 $\frac{G}{F\#}$ Emi D G
má totiž svoje informace, haleluja,
 $\frac{G}{F\#}$ Emi D G
co chtějí, vědí o člověku, haleluja,
 $\frac{G}{F\#}$ Emi D G C G
mají na to kartotéku a v ní su já, haleluja.
G D C D G D C D
1. Svatý Petr to tam vede na osobním oddělení,
G D C D G D C D
nenechá se opít medem a nesnáší podpláčení,
G D C D G D C D
kouká shora, a co spatří, zapíše hned do šanonu,
G D C D G D
každému, co právem patří, bez pardonu, bez pardonu,
C D G D C D G D
jó, oni všechno vědí, ti, co nahoře sedí,
C D G D C D G D G
tam v modrém blankytu, anděl v hábitu, haleluja.
- R: 2. Že jsem tužkou kreslil na omítku čárečky a kosočtverce,
za copánky tahal Jitku a ukazoval to Věrce,
nechtěl chodit do holiče, věřil cizí propagandě,
na ebonitové tyče mazal sádlo kvůli strandě,
oni to na mě vědí, ti, co nahoře sedí,
tam v modrém blankytu, anděl v hábitu, haleluja.
- R: 3. Že jsem v dějepise opisoval a v občance hrál piškvorky,
za jízdy vyskakoval, okusoval KOH-I-NOOR-ky,
a pak pod lavicí čet' Rychlé šípy, učitelce říkal: účo,
kouřil astry, kouřil lípy a popíjel k tomu čučo,
čet' knížky, co jsou na indexu a nedočet' F.L.Věka,
v prvním járu propad' sexu, z čehož se už nevysekal,
pochválen byl od Rottrový, jak prý láska voní deštěm,
ale v páté řadě na Mertovi vykřikoval: Ještě, ještě!
Neustýlal, když se stlalo, čural, kde se čurat nemá
a, aby toho snad nebylo málo, spráhnul se s folkáčema,
křičel, že satanáš, to je táta, táta náš,
nečetl noviny, prý jsou tam jen koniny,
bydlel v Těšíně a učil se polštině,
měl syna Jakuba, to bude jeho záhuba,
pil gin fizz, gin fizz, gin fizz, gin fizz,
ale taky rum, rum, rum, rum, rum, rum, rum, rum,
nevěřil vínu, vínu, vínu, vínu, vínu, vínu, vínu, vínu,
tahle píseň, to je další mínus, další mínus, další mínus, další mínus,
předvcírem mi přišlo psaní poslané nebeskou počtou, hohoho,
jen ať se prý moc neoháním, že už mi to v nebi spočtou,
hohoho,
no jen si klidně spočtete, já se vás nelekám,
víte, co mi můžete a hádejte kam, haleluja.
C D G D G
- R: + halelu-, halelu-, haleluja ...

33. Hlídač krav (Jarek Nohavica)

- C*
1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
„Dobře se uč a jez chytrou kaši,
F G C
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,“
F G C
já jim ale na to řek': „Chci být hlídačem krav.“

C
R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštiny a mýt se v lavoře,
F G C
od rána po celý den zpívat si jen,
F G C

zpívat si: pam pam pam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

34. Hlupáci (Jarek Nohavica / Bulat Okudžava)

- Ami Dmi*
1. Nevím, jak bylo dřív, ale dnes je to tak,
G C
že na každý verš je jedna fráze
Ami E
a na každého moudrého jeden hlupák
Ami
a tak žije svět v rovnováze.
2. Tohle pravidlo hlupákům žluč obrací,
neboť poznat jsou zblízka i zdáli,
všichni křičí na ně: Hlupáci, hlupáci!
a ta ostuda hlupáky pálí.
3. Aby hlupák se nemusel červenat víc,
aby každý se mohl něčím chválit,
každému moudrému jednou, z ničeho nic,
na čelo nálepku dali.
4. Tenhle systém se ujal, je poznávací
a laciný při vši té bidě,
na moudré křičí se: Hlupáci, hlupáci!,
no, a hlupáky zas není vidět,
E Ami E Ami
není vidět, není vidět.

35. Holka moje zlatá (Jarek Nohavica / Vladimír Vysoc- kij)

- Ami E Ami*
1. Holka moje zlatá, neroň pro mě slzy,
Dmi G C
kamarádi moji, zaplaťte můj dluh,
A⁷ Dmi Ami
písně, co jsem zpíval, ať teď pějou druzí,
E Ami
a mým nepřítelům vyřidíte: těbůh.
2. Budete mi chybět, budete mi scházet,
kytaru mi berou na pár let,
skončily se toulky po nebeské dráze,
luna nemá nárok, slunce jakbysmet.
3. Skončila se volnost, skončilo se právo,
jedna tvrdá pelest, čtyři holé zdi,
já nemám nárok vlevo, nemám nárok vpravo,
zbyl jen kousek modré oblohy, zbyly jenom sny.
4. Sny o tom, jak vyjdu přes dveře otevřené,
kytaru mi vrátí před branou,
kdo tam bude čekat, kdo nezapomene
a kdo zazpívá mi na přivítanou?

36. Hrdina nebo dezertér (Jarek Nohavica)

- Emi*
1. Nad zemí zjizvenou zákopy létají vrány,
Ami
žížaly vylezly po dešti z podzemních děr,
G H⁷
mužové zalehli na místo, začal se okamžik nejistot:
Ami H⁷ Emi
kdo z nás je hrdina a kdo je dezertér?
2. Poručit srdci, ať nebouchá, ať jen tak cinká,
čapku si ozdobit vějířem bojarských per,
hlava, ať hlava nic netuší, že rukama sahám si na duši,
jestli jsem hrdina anebo dezertér.
3. V batůžku na zádech nosíme fotky svých blízkých,
střelka jde na jih a my musíme na sever,
nad hlavou ohňostroj zuří, ne, ještě nechce se umřít,
ani jak hrdina, ani jak dezertér.
4. Prokleté období lásek a nenávnosti,
proč jsi mi, Fauste, řekl: „Sáhni a ber!“,
po dlani žížala leze mi, a já chtěl dožít zde, na Zemi
trochu jak hrdina a trochu jak dezertér.
5. Sbíráím svou odvahu, ona je schoulená v blátě,
malinký vrcholek obrovských ledových ker,
oči mám bolesti podlité, kde je, kde je můj spasitel,
[: který mi řekne: „Jsi hrdina, a ne dezertér!“ :]

37. Heřmánkové štěstí (Jarek Nohavica)

- G*
1. Madonnu Donatella jsem zahlídl, jak zhášela svíci,
heřmánkem zavoněla, já nevěděl, co jí mám říci,
C G
nad horizontem už mi hvězda bliká,
C G Ami D7
ještě není moje, ještě se mě nedotýká,
G Ami
ucítil jsem vůni heřmánku,
D7 Emi C G
už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina.
2. Někdo mě popadl a postavil ke zdi, měsíc se dral oknem do pokoje,
počkejte chvíli, teď padají hvězdy a jedna z nich je ta moje,
odněkud ze tmy brnká slepý kytarista,
polibek letmý, řekou plyne voda čistá,
ucítil jsem vůni heřmánku,
už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina.
- D Emi C G C G C G*
R: Láska je hora, vysoká hora,
D Emi C G C G C G
kdo z nás ji zdolá, kdo z nás ji zdolá,
Ami D7 G
láska je hora vysoká, hora vysoká.
- Emi G*
*: Venku je bláto, prší štěstí, cinká zlato,
C Emi
po náměstí s parazolem chodí lidi kolem,
G C
na nebi ptáci, brečí dítě, tramvajáci táhnou sítě,
Emi
ulicemi padají ryby k zemi,
Ami D7
nad domy, nad střechami letí smutně čáp,
Ami D7
mávám mu gerberami, sedá si na okap.
3. Herodes v bílém plášti vraždí neviňátko,
v kamnech kosti prašit a po koláčích sladko,
pod okny na mě troubí limuzína:
nebreč a pojď, tak zle to nezačíná,
ach, smutky, smutky z heřmánku,
už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina.
4. Ve stráních karlovických lesů červnové slunce zlátne,
co našel jsem, to u srdce si nesu, co ztratil, mizí v nená-
vratně,
na bříze na kmeni vyrostla holubinka,
navždycky ztracený slyším, jak srdce cinká,
ach, láska, láska z heřmánku,
už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina.

R:

A

X: Madonna Donatella, Madonna Donatella ...

38. Husita (Jarek Nohavica)

- D A*
1. [: Pásával jsem koně u nás ve dvoře,
D A
ale už je nepasu, :]
Hmi A D G
chudák, ten je dole, a pán nahoře,
D A Hmi G D A D
všeho jenom do času, jó, všeho jenom do času.
2. [: Máma ušila mi režnou kytlici,
padla mi jak ulitá, :]
táta vytáh' ze stodoly sudlici:
teď jseš, chlapče, husita, jó, teď jseš, chlapče, husita.
- D A D Hmi Emi A7 D A7(-)*
R: [: Hejtman volá: „Do zbraně, bijte pány, hr na ně!“ :]
Hmi Emi A7 D Hmi Emi A7 D
a mně srdce buší, lásce dal jsem duši, jen ať s námi zůstane.
3. [: U města Tachova stojí křížáci,
leskne se jim brnění, :]
sudlice je těžká, já se potácím,
dvakrát dobře mi není, jó, dvakrát dobře mi není.
4. [: Tolik krásnejch holek chodí po světě,
já žádnou neměl pro sebe, :]
tak si říkám: chlapče, křížák bodne tě,
čistej půjdeš do nebe, jó, čistej půjdeš do nebe.
- R:
5. [: Na vozové hradbě stojí Marie,
mává na mě zdaleka, :]
křížáci, kdo na ni sáhne, mordyje,
ten se pomsty dočeká, jó, ten se pomsty dočeká.
6. [: Chtěl jsem jí dát pusu tam, co je ten keř,
řekla: „To se nedělá,“ :]
když mě nezabijou, to mi, holka, věř,
budeš moje docela, jó, budeš moje docela.
- R:
7. [: Už se na nás ženou křížáci smělí,
zlaté kříže na krku, :]
jen co uslyšeli, jak jsme zapěli,
zpět se ženou v úprku, jó, zpět se ženou v úprku.
8. V trávě leží klobouk, čípak mohl být,
prý kardinála z Anglie,
v trávě leží klobouk, čípak mohl být,
prý kardinála z Itálie,
tam v tý trávě zítra budeme se mít
já a moje Marie, jó,
ať miluje, kdo žije, jó,
ať žije historie!

39. Chtěl jsem vám říct (Jarek Nohavica)

Chtěl jsem vám říct, že to, co chci vám říct,
dřív, než mohu říct, musím někde říct,
a to vám teda řeknu, že hned, co to tam řeknu,
tak oni na to řeknou: „No, co jsem vám říkal?“

40. Chytnem se za ruce (Jarek Nohavica)

Dmi G C Ami
Chytnem se za ruce, budeme zpívat,
Dmi E Ami A⁷
no to je maso, no to je nářez, no to je síla,
Dmi G C Ami
chytnem se za ruce, budeme zpívat,
Dmi E Ami
no to je maso, no to je nářez, no to je síla.

41. Jacek (Jarek Nohavica)

- G D*
1. Na druhém břehu řeky Olše žije Jacek,
C G
mám k němu stejně blízko jak on ke mně,
G D
máváme na sebe z říční navigace,
C G
dva spojenci a dvě spřátelené země,
D
jak malí kluci házem z břehů žabky,
C G
kdo vyhraje, má z protějšího srandu,
D
hlavama kroutí česko-polské babky,
C G
děláme prostě vlastní propagandu.
2. Na mostě přátelství se tvoří dlouhé fronty
všelikých věcí za všelikou cenu,
já mám však na to velmi úzké horizonty
a Jacek velmi nenáročnou ženu,
týden co týden z břehů navigace
na sebe řveme: „Chlapče, hlavu vzhůru!“,
jak je to krásné, moci vykašlat se
na celní předpisy a na cenzuru, na na ...
3. Z Piastovské věže na nás mává kníže Měšek
a směje se, až třepe se mu brada,
ve zprávách večer běží horký dnešek,
aspoň se máme s Jackem o co hádat,
on tvrdí svoje, já zas tvrdím svoje
a domluvit se někdy bývá marno,
tak spolu vedem pohraniční boje
a v praxi demonstrujuj Solidarnosc, na na ...
4. Na druhém břehu řeky Olše žije Jacek,
mám k němu stejně blízko jak on ke mně,
máváme na sebe z říční navigace,
dva spojenci a dvě spřátelené země
[: a voda plyne, plyne, plyne dlouhé věky,
řeka se kroutí jako modrá šňůrka
a my dva házem kachnám vprostřed řeky
krajíčky chleba o dvou stejných kůrkách. :]
Na na na ...

42. Jestli jsi (Jarek Nohavica)

(D) (G) (D)
R: Jestli jsi, tak se mi ozvi, jestli jsi, dej mi to znát,
(Hmi) (A)
jestli jsi, tak se mi ozvi, já budu rád,
(D) (Hmi)
není to nic moc, když nejsem si jistý,
(G) (D)
není to nic moc, když lítám v tom sám,
(G) (A) (D)
není to nic moc, když kabát bez knoflíků mám.

R:

- Hmi G D A*
1. Já šel jsem kraj, kraj byl plný kamení,
Hmi G D A
poznal, že špatně četl jsem tvá znamení,
Emi G D A
možná jsem neviděl, co uvidět jsem měl,
G A D A
možná jsem vůbec špatně šel.

R:

2. Ptal jsem se známých, ale nikdo nevěděl,
našel jsem židle, na nich nikdo neseděl,
v úřadech neřekli, na poštách mlčeli,
možná, že věděli a nesměli.

R:

R:

G A D G D A D
R: + není to nic moc, když kabát bez knoflíků mám ...

43. Jen mě nelituj (Jarek Nohavica)

1. $\begin{matrix} E_{mi} & A_{mi} & D^7 \\ G & H^7 & \end{matrix}$
Jen mě nelituj, neklepej na mé dveře
s chryzantémou v dlani,
 $\begin{matrix} A_{mi} & D^7 & G \\ H_{mi} & A_{mi} & \end{matrix}$
hra na litování končí v prvním tahu,
neplivej lásku na podlahu,
 $\begin{matrix} D & E_{mi} \end{matrix}$
nestůj mi u bytu, jen mě nelituj.
 $\begin{matrix} A_{mi} & D^7 & G & \frac{D}{F\#} \\ A_{mi} & D^7 & G & \end{matrix}$
Ta slova jsou jen guláš dvakrát přihřívány,
a to mě nezachrání, a to mi nepomůže,
 $\begin{matrix} H_{mi} & A_{mi} \\ D & G \end{matrix}$
a tak nesvlíkej mě z kůže,
celý zvědavý, celý zvědavý,
 $\begin{matrix} \frac{D}{F\#} & E_{mi} & A_{mi} \\ D^7 & G & \end{matrix}$
jak vlastně vypadá takový malý pohřeb,
na který si člověk sám nastřádá.
 $\begin{matrix} G & D \\ E_{mi} & C & G \end{matrix}$
R: Jó, kdybych byl vrabec, sezobal bych zrní
všem ptákům, co v okolí jsou,
 $\begin{matrix} A_{mi} & D \\ C & G \end{matrix}$
srdce měl bych slabé a žaloudeček plný
a duši rozčepýřenou.
R: Jó, kdybych byl holub, roznesl bych psaní
od domu k domu do všech světových stran,
a pak četli bychom spolu, co píše tamta paní
a co píše tamten pán.
 $\begin{matrix} A_{mi} & C \\ G & \frac{D}{F\#} \end{matrix}$
*: Jó, kdybych byl, žil bych si, žil,
a šťastný bych byl jako pytel blech,
 $\begin{matrix} A_{mi} & D^7 & G \end{matrix}$
ale já jsem, co jsem, a nevěřím lítostem.
2. Jen mě nelituj, opřený o zábradlí
mám ještě dvacet sedm zubů,
nejsem přes palubu, ten plavčík, co to řekl, ten se spletl,
koukni se na racka, jak vzlétl
směrem k úsvitu, a tak mě nelituj.
Člověk se rodí jednou a umírá i stokrát,
slza je pořád mokrá jak za časů krále Leara,
a já potichu v sobě sbírám sílu i odvahu,
stojím na prahu a koukám: velká paráda,
z mých dveří vychází pohřeb,
na který jsem si sám nastřádá.
R: Jó, kdybych byl káně, vysoko bych létal
a střemhlav padal dolů jako archanděl
a na severní straně nejvyšší hory světa
bych svoje tajné hnízdo měl.
R: Jó, kdybych byl sýček na Těšínské věži,
purkmistry a pány ze sna budil bych,
a k půlnoci bych křičel, jak to leží a běží,
a k ránu bych pak ztich'.
*:
*:

44. Ještě mi scházíš (Jarek Nohavica)

1. $\begin{matrix} A_{mi} & \frac{A_{mi}}{G} & F \\ A_{mi} & \frac{A_{mi}}{G} & F \\ D_{mi} & F & \end{matrix}$
Ještě se mi o tobě zdá, ještě mi nejsi lhostejná,
ještě mě budí v noci takový zvláštní pocit,
ještě si zouvám boty, abych snad neušpinil
 $\begin{matrix} D^{\#} \text{ dim} & E \end{matrix}$
naš nový běhoun v síni.
 $\begin{matrix} A_{mi} & G \\ C & \frac{C}{H} & A_{mi} \end{matrix}$
R: Ještě mi scházíš, ještě jsem nepřivykl,
že nepřicházíš, že nepřijdeš,
 $\begin{matrix} F & E \end{matrix}$
že zvonek nezazvoní, dveře se neotevrou,
 $\begin{matrix} A_{mi} & G & C \end{matrix}$
že prostě jinde s jiným jseš,
 $\begin{matrix} E & F & E & A_{mi} & \frac{A_{mi}}{G} & F & A_{mi} & \frac{A_{mi}}{G} & F \end{matrix}$
ještě mi scházíš, ještě stále mi scházíš.
2. Ještě je na zrcadle dech, mlhavá stopa po tvých rtech
a v každém koutě jako čert kulhavý skřítek Adalbert,
ještě tě piju v kávě a snídám v bílé vece,
ještě jsi ve všech věcech.
R:

45. Já neumím (Jarek Nohavica)

1. $\begin{matrix} G & C & G \\ E_{mi} & H_{mi} & C & G \\ E_{mi} & D \end{matrix}$
Já neumím psát velkou poezii,
daktylský hexametrem není můj svět,
mám jeden starý svetr, v kterém žiji
 $\begin{matrix} G & A_{mi} & D^7 \end{matrix}$
už moc let.
2. Pan Havlíček, než umřel na souchotě,
učil mne velkou českou abecedu,
a tak se poflakuju po životě,
jak dovedu.
 $\begin{matrix} G & A_{mi} & D^7 \\ G & A_{mi} & D^7 \end{matrix}$
R: Světem se poflakuju, tužkou ho obkresluju,
boty si nepucuju a hřeben nemiluju,
 $\begin{matrix} G & A_{mi} & D^7 \end{matrix}$
sám sebe povoluju, sám sebe zakazuju,
 $\begin{matrix} G & A_{mi} & D^7 \end{matrix}$
ničeho nelituju, -ju, -ju, -ju ...
3. Jsem voják, který nemá ani frčku,
vojín, co běží vždycky v první řadě,
chrání mě jenom úzký kmínek smrčku
v kanonádě.
4. S četaři absolventy hraju pokra,
ale když přijde na lámání chleba,
je jejich obuv suchá, moje mokrá,
jak je třeba.
R: Světem se poflakuju, tužkou ho obkresluju,
boty si nepucuju a hřeben nemiluju,
sám sebe zakazuju, povoluju, nelituju, -ju, -ju, -ju ...

46. Jdou po mně, jdou (Jarek Nohavica)

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
[: pak jednou v létě řek' jsem si: ať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :]
2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
[: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :]
- R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-sing.
3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
[: jó, byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :]
4. Však půl roku nato řekla mi: „Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
[: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,“
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :]
- R: 5. Klenotník Smith mi do očí lhal,
dvě facky slíz' a dal, vše mi dal,
[: a pak jsem vzal nohy na ramena,
ten, kdo nemá vloh, nic neznamená. :]
6. Teď ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
[: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :]
- R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

47. Jsem tvůj muž (Jarek Nohavica)

1. Jsem tvůj muž a ty jsi moje žena,
jsem tvoje bolest a ty jsi můj lék,
jsem tvůj dům a ty jsi moje stěna, ohohó,
jsem tvůj dar a ty jsi můj vděk.
2. Jsem tvůj muž a ty jsi moje žena,
jsem tvoje křídlo a ty jsi můj let,
jsem tvůj příboj a ty jsi moje pěna, ohohó,
jsem tvůj vesmír a ty jsi můj svět.
3. Jsem tvůj muž a ty jsi moje žena,
jsem tvůj angrešt a ty jsi můj plod,
jsem tvůj stát a ty jsi moje měna, ohohó,
jsem tvůj prostor a ty jsi můj bod.
- *: Já jsem tvůj muž a ty jsi moje žena ...

48. Kapr (Jarek Nohavica)

1. Na rybníce jsou velké vlny, dělají se od přírody,
kapr, ten je opatrný, nevystrčí čumák z vody.
- R: [: Šplouchy-šplouchy, štika žere mouchy,
žbluňky-žbluňky, a kapr meruňky. :]
2. Nevylézej, kapře milý, je tam velké vlnobítí,
chlupy vodě se naježily, mohl by ses utopití.

R:

49. Kosatá a Zubatá (Jarek Nohavica)

1. Nevím už vážně, kde to bylo, kam jsem to vlastně zašel,
v ulici světlo nesvítilo, noc měla černý kašel,
a v té tmě, horší nežli v pytli, v kterém se topí kořata,
mě náhle kolem krku chytly dvě holky - Kosatá a Zubatá.
2. Proč prý jste, pane, tolik smuten, co když vám srdce pukne,
smály se jako pomínuté a kasaly si sukně,
každá mě z jedny strany rafla, měly v tom jistě praxi,
že prý si spolu vyjdem na flám, a už volaly taxi.
3. Všecky ty knajpy, kde jsme byli, mi vypadly už z paměti,
když z poslední nás vyhodili, tak bylo nějak po třetí,
bydlely až na kraji města a postel měly s nebesy,
řek' jsem jim: kdybych ráno nevstal, tak ať se teda neděsí.
4. Jedna se ke mně vmáčkla zleva, no, a ta druhá zprava,
že ať si pospím, jim to neva, jen blbej ráno vstává,
jak jsem se vzbudil, nemám páru, rolety byly dole,
na zemi zbytky kaviáru a plno vodky kolem.
5. Cítil jsem divnou bolest v hrudi, jak bych měl ránu sečnou
a ve hlavě mi tikal budík natažený na nekonečno
a tikal tik-tak na dvě doby jak ministranti v kostele,
v kuchyni někdo myl nádobí, a tak mi začla neděle.

50. Kdyby (Jarek Nohavica)

1. $\begin{matrix} E \\ H^7 & A^7 & E \end{matrix}$
 Kdybych měl peněz, jak má pan Rotschild,
 koupil bych ženě mixér a pračku,
 dvoukolák vzal bych, do masny skočil
 $\begin{matrix} H^7 & A^7 & E \end{matrix}$
 a nekoukal bych na nějakou kačku.

R: $\begin{matrix} H^7 & A^7 & E \\ H^7 & A^7 & E \end{matrix}$
 Kdyby, kdyby, kdyby, kdyby, kdyby,
 mlži, plži, hlavonožci, ryby,
 $\begin{matrix} H^7 & A^7 & E \end{matrix}$
 kdyby, kdyby, kdyby, kdyby, kdyby,
 $\begin{matrix} H^7 & A^7 & E & H^7 & E \end{matrix}$
 mlži, plži, hlavonožci, ryby.

2. Kdybych měl prsa, jak má paní Soňa,
 s chlapy bych trsal tělo na tělo,
 večer co večer chlastal bych koňak
 a k ránu ječel, jak je veselo.

R:

3. Kdybych měl svaly, jak má pan Fredy,
 to by se báli někteří muži,
 vzal bych to zprava, dle abecedy
 a porozdával, co komu dlužím.

R:

4. Kdybych měl oči, jak má pan Laco,
 hned bych si vočih', kerý jsou kerý,
 pozor bych dával, komu a za co
 a nenadával bych na poměry.

R:

5. Kdybych měl plíce jak pan Zátopek,
 nežil bych více s tou, s kerou žiju,
 prachy bych zašil do kaliopek
 a skončil v Aši, v Praze nebo v Riu.

R:

51. Když mě brali za vojáka (Jarek Nohavica)

1. $\begin{matrix} Ami & C & G & C \\ Dmi & Ami \\ E & F & G & C & G \end{matrix}$
 Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
 vypadal jsem jako blbec,
 jak i všichni dokola, -la, -la, -la,
 $\begin{matrix} Ami & E & Ami \end{matrix}$
 jak i všichni dokola.

2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
 jak mám správný voják býti
 a svou zemi chrániti, -ti, -ti, -ti,
 a svou zemi chrániti.
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
 vzpomněl jsem si na svou milou,
 krásně jsem si zabulil, -lil, -lil, -lil,
 krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
 po chodbě furt někdo chodil,
 tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
 tak nebylo z toho nic.
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
 protože mladá holka lásku potřebuje,
 tak si k lásce pomohla, -hla, -hla, -hla,
 tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
 řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,
 tak se sbalit nechala, -la, -la, -la,
 tak se sbalit nechala.
7. Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila,
 nashledanou, pane Fráňo Šrámku,
 písnička už skončila, -la, -la, -la,
 jakpak se vám líbila, -la, -la, -la?
 No nic moc extra nebyla.

52. Knihovnická (Jarek Nohavica / Charles Aznavour)

1. Vypadám vážně srandovně,
 C (C^{maj7})
 C^7
 pět let už dělám v knihovně,
 F F^{mi}
 a je to vážně velký šok,
 C A^7
 řadit furt stejný katalog,
 D^{mi} G
 vědět, že za pět-deset let
 C A^7
 dostanu třídu T-9
 D^{mi} G
 a vůbec nic se nezmění,
 C E^{mi} A^7
 ani ty knížky k půjčení.

R: Už jsem si zvyk', už jsem si zvyk',
 C F^{mi} C
 jsem knihovník, jsem knihovník.

2. Ve studovně a čítárně
 jak v poloprázdné kavárně
 jsem číšník bez peněženky,
 nabízím cizí myšlenky,
 studentky jsou neodbytné,
 nedají žádné spropitné,
 mávají na mě culíky,
 mé čárky do statistiky.

R:

3. A lidé tak, jak přichází,
 mívají různé dotazy:
 kdo je to ten a kým byl ten,
 co je to fénix a co fén,
 ve slovnících od A do Z
 seřazený mám tenhle svět,
 zde máte papír, račte psát,
 mí malí polykači dat.

R:

4. Unavený a ospalý,
 jak se tak toulám regály,
 zpaměti znám už MDT,
 dobrý den, co si přejete,
 ona chce něco o lásce,
 má fotku Korna v průkazce,
 je krásná jako Artemis
 a já jsem v koncích se svým pis.

R:

5. Vypadám vážně srandovně,
 pět let jsem dělal v knihovně
 a celých dlouhých pět let
 marně jsem hledal odpověď
 a pátral po kartotékách,
 ta čtenářka už nečeká,
 venku se s jiným objímá,
 a mě ten problém zajímá.

R: Jak velí zvyk, jak velí zvyk,
 jsem přece správný knihovník.

53. K našim sedmdesátinám (Jarek Nohavica)

1. Až se nám poslední zub vykotlá,
 C F G A^{mi}
 F C F G C F G
 nebudem nadávat z beznaděje,
 A^{mi} F C
 přejdeme z tvrdých řízků na protlak,
 F C F C
 a pak si řekneme:

R1: Ať už je, jak už je,
 A^{mi} G
 ať už je, jak už je,
 F C F G C
 hlavně, že je, je, je, je, je, je, je, je.

2. My dva, a důchodci, no to je fór,
 já dočtu konečně Hemingwaye,
 ty budeš pěstovat celer a pór,
 tak to vím bezpečně.

R1:

3. K svátku mi upleteš svetr a šál,
 já svetr umazu od oleje,
 štěstí, že zrovna tebe jsem si vzal,
 to jiná, můj bože.

R1:

4. Až usnou doktoři, vběhnem na dvůr,
 ty budeš za četníka, já za zloděje,
 nalačno nejlepší je radepur
 a analgetika.

R1:

5. Jó, až nám poslední vlas vypadne,
 oba se změníme v čaroděje,
 vykouzlíme si, co nás napadne,
 a pak si povíme:

R2: Ať bylo, jak bylo,
 ať bylo, jak bylo,
 hlavně, že je, jó.

R1:

54. Komenský (Jarek Nohavica)

1. [: Nad Havlíčkovým Brodem, carijara, rozzářil se měsíček, :]
 G C G C G D G $D(G^7)$
 C D G E^{mi} A^{mi} D G
 [: loučí se tam s národem Karel Havlíček, Karel Havlíček. :]

2. [: Políbil svou ženu, carijara, rozloučil se se ženou, :]
 [: odjíždí do Brixenu na dovolenou, na dovolenou. :]

3. [: Ve Fulneku na dvoře, carijara, znamení osudu, :]
 [: oheň už tam dohořel, všechno je v čudu, všechno je v čudu. :]

4. [: Učitel národů, carijara, přišel o učebnice, :]
 [: ze subjektivních důvodů přešel hranice, přešel hranice. :]

R: Daleko je do Prahy, cararamcamcam,
 C G C G
 ještě dál je do Ústí, cararamcamcam,
 C G C G
 nejdále je do Vídně, cararamcamcam,
 C G D G D G
 tam už mě nepustí, cararamcamcam.

55. Kopačák (Jarek Nohavica)

- $C \quad G^7 \quad C \quad F \quad C$
Copak se ti stalo, Kubo, Kubíku,
 $G^7 \quad C \quad G \quad C$
ukradli ti balón, Kubo, Kubíku.
  - Nevíš, kdy a kteří, Kubo, Kubíku,
věřím, já ti věřím, Kubo, Kubíku.
  - Zloděj chodí tiše, Kubo, Kubíku,
podrážky má z plyše, Kubo, Kubíku.
  - Usmívá se, směje, Kubo, Kubíku,
je to zloděj nad zloděje, Kubo, Kubíku.
  - A to tak nenecháme, Kubo, Kubíku,
a my je pochytáme, Kubo, Kubíku.
  - Uděláme zátah, Kubo, Kubíku,
budeme jim v patách, Kubo, Kubíku.
  - Chytnem mrtvé nebo živé, Kubo, Kubíku,
ty můj detektive, Kubo, Kubíku.
  - Vezmeme si lupy, Kubo, Kubíku,
chytneme ty lumpy, Kubo, Kubíku.
  - Jsou to zlodějáci hnusní, Kubo, Kubíku,
ale teď už klidně usni, Kubo, Kubíku.
- $C \quad G^7 \quad C \quad F$
*: Protože jednou všechno, co nám vzali,
 $C \quad G^7$
zpátky k nám se přikutálí,
 $C \quad G^7 \quad C \quad F \quad C \quad G^7 \quad C$
[: zaklepe to u dveří, a smutný ten, kdo nevěří ... :]

56. Kormidlo (Jarek Nohavica / Karel Plíhal)

$D \quad Emi \quad D \quad A^7 \quad D$
Lívie řve, Václav slzy prolévá,
 $Emi \quad D \quad A^7 \quad D$
kormidlo se zase točí doleva,
 $A \quad E^7 \quad A \quad E^7 \quad A$
počkáme, až čtyři roky prolétnou,
 $D \quad Emi \quad D \quad A^7 \quad D$
pak zase půjdem zvonit s klíči na Letnou.

57. Kozel (Jarek Nohavica)

- $G \quad C$
Byl jeden pán, ten kozla měl,
 $D \quad G$
velice si s ním rozuměl,
 C
měl ho moc rád, opravdu moc,
 $D \quad G$
hladil mu fous na dobrou noc.
- Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
jak to pán zřel, zařval „jéjé“,
svázal kozla na koleje.
- Zahoukal vlak, kozel se lek':
„to je má smrt“, mečel „mek, mek“,
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

58. Krajina po bitvě (Jarek Nohavica)

- $Ami \quad Emi$
Míříme na sebe, míříme já a ty,
 $Ami \quad C$
ticho je kolem, jen pes štěká za vraty,
 $Emi \quad Ami$
na louce leží mrtví motýli,
 $F \quad G \quad E^7$
padá déšť do esšálků,
 $Dmi \quad Ami$
jsme poslední dva, kteří přežili
 $E^7 \quad Ami \quad Emi^7 \quad Ami \quad Emi$
tuhletu dlouhou válku, hm.
- Míříme na sebe, míříme já a ty,
v uších nám ještě zní vybuchlé granáty
a smrtka s kosou dělá resumé,
prochází se v bílé róbě,
no a my dva teď tady ležíme
v zákopech proti sobě, ho hó hó.
- Míříme na sebe, míříme já a ty,
oba jsme utekli hrobníkům z lopaty,
ve stovkách velikánských útoků
štěstí nám oběma přálo,
a teď nás dělí jenom sto kroků
a je to moc, či málo?
- Myslíme na sebe, myslíme já a ty,
co včera platilo, dneska už neplatí,
však ještě hrůza visí nad krajem,
těžké je mít se rádi,
když jsme si postříleli navzájem
své nejlepší kamarády, ho hó hó.
- Nevíme o sobě, nevíme vůbec nic,
vzdych krví prosycen dýcháme z plných plic,
pach smrti pod kůží je zarytý,
končí se dějství prvé,
ještě nám tady zbývá k prolití
dvakrát šest litrů krve, ho hó hó.
- Míříme na sebe, míříme já a ty,
ospalí, zíznaví, hladoví, vousatí,
nebe se šerí, už se blíží noc,
oči jsou těžké jako kámen,
ach, koho žádat o radu a o pomoc,
když oba usínáme, hm.
- A tak míříme na sebe, míříme já a ty,
padají hvězdy, obzor je hvězdnatý,
pod jedním nebem oba ležíme,
hřejivá je náruč matky Země,
[: a jak tak spíme, oba ve snu kráčíme:
já k tobě, a ty ke mně ... :]
- Nevíme o sobě, nevíme vůbec nic,
vzdych krví prosycen dýcháme z plných plic,
můj mundúr sedmnáct má knoflíků,
osmnáctý je utržený,
vidět to hejtman, dělá rotyku,
hejtman už ale není, hm.

59. Kývácí plyšový pes (Jarek Nohavica)

1. C
 Podvozku chytá se rez, a střechy taky,
 $Dmi F C$
 řidič za volantem hnízdí,
 kývácí plyšový pes v barvě khaki
 $Dmi F C$
 dívá se po směru jízdy,
 $Ami G C$
 červená, oranžová, zelená,
 $F G C$
 něco se povoluje, něco je zakázáno,
 $F Emi G$
 a ten pes, aniž ví, co barva znamená,
 $F G C Dmi G$
 hlavou pokyvuje: ano, ano ...
2. Namísto páteře píst, nahoru, dolů,
 dvojice železných ráfků,
 poradce pro věci jízd nemá autoškolu,
 má ale hlavičku, hlávků,
 rozhodnutí je věcí náhledu,
 něco se povoluje, něco je zakázáno,
 řidič se neptá, řidič hledí kupředu
 a pes pokyvuje: ano, ano ...
3. Je každá křížovatka dilematem,
 vpravo i vlevo se blejská,
 pohledem do zrcátka porovnáte
 svůj názor s názorem pejska,
 dopředu, dozadu, či zůstat stát,
 něco se povoluje, něco je zakázáno
 a ten pes, to je síla, ten ví všechno snad,
 jak hlavou pokyvuje: ano, ano ...
4. Bylo to včera a je to dnes, a bude zítra taky,
 že v kalných vodách se loví,
 plyšový kývácí pes v barvě khaki
 za zády mnohých si hová,
 razítka, nerazítka, fascikly,
 něco se povoluje, něco je zakázáno
 a řidiči, i díky těm psům, si přivykli,
 že se jim přikyvuje: ano, ano ...

60. Kytky v květináči (Jarek Nohavica)

1. $C F C F$
 Na mé planetě je spousta domů
 $C F C G$
 a jenom jeden byt,
 $C F C F$
 do něj vracívám se z kosmodromu
 $C F C F$
 k životu se uložit,
 $C F C F$
 v kuchyni na mě čeká filé,
 $C F G$
 tady vědí, že mám filé rád,
 $C F G$
 a děti převlečené do košilek
 $F G C G$
 po večerníčku chodí spát.
2. Koupil jsem na trhu půl kila jahod,
 když jsem se včera domů vracel,
 dáme si pudink, jó, to bude blaho,
 až mi v peřinách sdělíš nové informace,
 že holka nejí a kluk že nechrní,
 a přesto oba rostou jako z vody,
 a ty žes byla celou dobu jako na trní,
 ať něco se mi nepříhodí.
- R1:** $F G$
 Jsme kytky v květináči,
 $C F C$
 které zapustily společně kořeny,
 $Dmi G$
 a chtít nás přeonačit,
 $C C^7(-)$
 tak to je ztracený, hm hm.
- R2:** Jsme kytky v květináči,
 kopretiny líznuté kopřivou,
 a jedna postel, ta nám stačí
 bohatě na jeden dlouhý život.
3. Jen co nám otrne, jó, už je to tady,
 že zas nevynáším ráno koš,
 krev se nahrne a pak nám není rady
 a z tuleně se stává mrož,
 ty tvoje manýry, ty moje cigarety,
 kdo má pořád luxovat byt,
 kam strkáš ty papíry a co ten knoflík od manžety,
 s tebou člověk nemůže žít.
4. Celý svět ví, že počasí nebývá takový,
 jak si přeje meteorolog,
 tlaková níže nad Azorskými ostrovy
 stěhuje se celý rok,
 mu jsme dvě koleje, co jdou vedle sebe
 do stanice Absolutno,
 a kdybys ty neměla mě a já jsem neměl tebe,
 bylo by na světě velmi smutno.

R2:

61. Lachtani (Jarek Nohavica)

R: $\begin{matrix} C & F & C & \text{Ami} & G & C \\ [: \text{Lach, lach, lach, lach. :}] \end{matrix}$

1. $\begin{matrix} C & F & C \\ \text{Jedna lachtaní rodina} \\ \text{Ami} & G & C \\ \text{rozhodla se, že si vyjde do kina,} \\ & F & C \\ \text{jeli lodí, metrem, vlakem a pak tramvají} \\ \text{Ami} & G & C \\ \text{a teď u kina Vesmír lachtají,} \\ G & C \\ \text{lachtaní úspory dali dohromady,} \\ G & C & G \\ \text{koupili si lístky do první řady,} \\ C & F & C \\ \text{táta lachtan řekl: „Nebudem třit bídu“} \\ \text{Ami} & G & C \\ \text{a pro každého koupil pytlík arašidů, ó.} \end{matrix}$

R:

2. Na jižním pólu je nehezky
a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo,
když zazněl gong a v sále se setmělo,
co to ale vidí jejich lachtaní zraky:
sníh a mráz a sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna programu,
dnes dáváme film ze života lachtanů, ó.

R:

3. Táta lachtan vyskočil ze sedadla,
nevídaná zlost ho popadla:
„Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
abych tady v kině mrznul jako turecký med,
doma zima, doma zima, všude jen chlad,
kde má chudák lachtan relaxovat?“
Nedivte se té lachtaní rodině,
že pak rozšlapala arašidy po kině, jé.

R:

4. $\begin{matrix} C & F & C \\ \text{Tahle lachtaní rodina} \\ \text{Ami} & G & C \\ \text{od té doby nechodí už do kina, jé.} \end{matrix}$

R: [: Lach, lach, lach, lach, jé. :]

62. Láska je jak kafemlýnek (Jarek Nohavica)

1. $\begin{matrix} G & D & G \\ \text{Láska je jak kafemlýnek, všechno semele,} \\ & D & G \\ \text{sáhne, sáhne do vzpomínek, teplo po těle,} \\ D & \text{Emi} & \text{Hmi} & C & D & G \\ \text{tvoje vlasy havran utkal, moje včelí dech,} \\ C & D & G & \text{Hmi} & C & D & G \\ \text{ty jsi řeka krásně prudká a já tichý břeh.} \end{matrix}$

R: $\begin{matrix} C & G \\ \text{Každý jsme jinačí,} \\ C & G \\ \text{protože kde je voda, je i oheň,} \\ \text{Ami} & G \\ \text{když se nám to někdy rozkvačí,} \\ D \\ \text{říkáme si: nebud' trdlo, jen si rychle vzpomeň,} \\ C & G \\ \text{každý jsme jinačí,} \\ C & G \\ \text{protože kde je voda, je i oheň,} \\ \text{Ami} & G \\ \text{když se nám to někdy rozkvačí,} \\ D & G \\ \text{říkáme si: jen si vzpomeň.} \end{matrix}$

- *: $\begin{matrix} \text{Ami} & D^7 & G & \text{Emi} \\ \text{Jak nás celý týden budily až odpolední zprávy v rádiu,} \\ \text{Ami} & D^7 & G & \text{Emi} \\ \text{jak jsem nadával, že než bych snědl to tvé lečo, to se radši zabiju,} \\ \text{Ami} & D^7 & G & \text{Emi} \\ \text{jak jsi se mnou prohrávala v kostkách šestnáct miliónů ve zlatě,} \\ \text{Ami} & D^7 & G & C & G \\ \text{jak jsi chtěla ošetřit tu včelu, a ta včela píchla tě.} \end{matrix}$

2. Láska je jak kafemlýnek, všechno semele,
sáhne, sáhne do vzpomínek, teplo po těle,
tobě dali učit třicet dětí, já šel k lopatě,
chodíš domů o půl třetí, a já po páté.

R:

- *: $\begin{matrix} \text{Ami} & D^7 & G & \text{Emi} \\ \text{Jak jsem trnul ve skříní na kolejích, zda mě tam vrátná objeví,} \\ \text{Ami} & D^7 & G & \text{Emi} \\ \text{jak mě objevila: ale, pane Nohavica, to jste vy?} \\ \text{Ami} & D^7 & G & \text{Emi} \\ \text{Jak jsme měli geniální plán, jak rozbít hernu u Černé louky,} \\ \text{Ami} & D^7 & G & \text{Emi} \\ \text{jak jsme šili z plyše super extra unikátní klobouky,} \\ \text{Ami} & D^7 & G & \text{Emi} \\ \text{jak jsme se hádali o voloviny a zkoumali, z čí to bylo viny,} \\ \text{Ami} & D^7 & G & \text{Emi} \\ \text{a potom nevěděli, proč jsme se vlastně přeli,} \\ \text{Ami} & D^7 & G & \text{Emi} \\ \text{a lehali a běhali a spali, ale i nespali,} \\ \text{Ami} & D^7 & G & \text{Emi} \\ \text{a tulili se, zubili se ruku v ruce vedle sebe,} \\ \text{Ami} & D^7 & G & \text{Emi} \\ \text{láska je kafemlýnek, sáhne ti do vzpomínek,} \\ \text{Ami} & D^7 & G & \text{Emi} \\ \text{všechno semele, teplo jde po těle,} \\ \text{Ami} & D^7 \\ \text{láska je kafemlýnek, sáhne do vzpomínek,} \\ G & \text{Emi} \\ \text{všechno semele, teplo jde po těle,} \\ \text{Ami} & D^7 & G \\ \text{láska je kafemlýnek, sáhne do vzpomínek ...} \end{matrix}$

63. Legenda o svatém Václavu a jeho krutém bratru Boleslavovi (nohavica)

- Ami C G C Jarek Nohavica*
1. Sto dvacet párů volů jede do Němec,
Dmi Ami Dmi Ami E
kililijé, kililijá,
Ami C G C
hřivny stříbra k tomu - co za divná věc?
Dmi Ami E Ami
Kililijé, kililijá.
2. Václav, český kníže, k nebi zdvívá dlaň,
kililijé, kililijá,
ve znamení kříže Němcům platí daň,
kililijé, kililijá.
- C G C*
R: [: Sláva ti, sláva ti, vévodo náš,
Ami E Ami
buď pozdraven ty, kdo v péči nás máš. :]
3. Je německá říše mocnější než meč,
kililijé, kililijá,
Václave, buď tiše, modli se a kleč,
kililijé, kililijá.
4. Poslušnou svou hlavu sepní k ramenům,
kililijé, kililijá,
nevěř Boleslavu, bratru krutému,
kililijé, kililijá.
- R:**
5. Na svatého Kosmy, v září to bylo,
kililijé, kililijá,
v den dvacátý osmý slunce svítilo,
kililijé, kililijá.
6. Václav bratrem pozván na hostinu jest,
kililijé, kililijá,
chystá se věc hrozná, krve bude téct,
kililijé, kililijá.
- R:**
7. Hodovali, pili, Boleslav měl řeč,
kililijé, kililijá,
Václave můj milý, pozdvihni náš meč,
kililijé, kililijá.
8. Na německou zemi táhni v čele vojsk,
kililijé, kililijá,
Václav sedí němý, neláká ho boj,
kililijé, kililijá.
- R:**
9. Už se nebe bělá, Václav na mši jde,
kililijé, kililijá,
u vrat do kostela vidí tváře zlé,
kililijé, kililijá.
10. Už Václava bodli, už se rodí báj,
kililijé, kililijá,
kněz Chrastěj se modlí: Sankt ty, Venceslaj,
kililijé, kililijá.
- R:**
11. Boleslav je králem v knížectví českém,
kililijé, kililijá,
v čele vojska táhne na německou zem,
kililijé, kililijá.

12. Čtrnáct let s císařem německým, čtrnáct let se bil,
kililijé, kililijá,
po letech čtrnácti meč svůj zahodil,
kililijé, kililijá.
- R:**
13. = 1.
14. Boleslav, ach, kníže, k nebi zdvívá dlaň,
kililijé, kililijá,
ve znamení kříže Němcům platí daň,
kililijé, kililijá.
15. Teče voda v Labi podél kostela,
kililijé, kililijá,
bratr bratra zabil jak Kain Ábela,
kililijé, kililijá.
16. Kdo z těch dvou je v nebi, a kdo v pekle je,
kililijé, kililijá,
... tehdy nebyl a nic se neděje,
kililijé, kililijá.

64. Litanie u konce století (Jarek Nohavica)

Těch mrtvých mužů v mrtvé trávě,
těch sirotek a vdov,
té krve k jeho větší slávě,
těch slov,
těch bůžků, bohyní a bohů,
těch smolnic na ulicích měst,
těch proroků na každém rohu,
těch gest.
Pane můj na výsostech, pane nejvyšší,
pane můj, copak nevidíš a neslyšíš,
pane můj, slepý Bože můj ...
Té lživé lúzy v pancéřových vozech,
těch morových sloupů a morových ran,
těch znamení zla na obloze,
těch vran,
těch žlutých hvězd a pruhovaných šatů,
těch malých dírek do kabátů,
těch vin.
Pane můj na výsostech, pane nejvyšší,
pane můj, copak nevidíš a neslyšíš,
pane můj, hluchý Bože můj ...
Těch studní zasypaných v písku,
těch zabloudilých karavan,
těch pomníků a obelisků,
těch bran,
těch zlatých lejn ze zlatých telat,
těch mrtvých vedle jícnu jam,
té bázně, co činit a dělat
sám.
Pane můj na výsostech, pane nejvyšší,
pane můj, copak nevidíš a neslyšíš,
pane můj, mrtvý Bože můj ...

65. Leninova ulice (Jarek Nohavica)

- R1:** $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & \frac{\text{Ami}}{G} & \frac{\text{Ami}}{F\#} & \frac{\text{Ami}}{F} \\ \text{Leninova ulice, barák číslo čtyřicet,} & & & \end{array}$
 $\begin{array}{cc} \text{Ami} & \text{Dmi} \\ \text{v prvním patře víra, v druhém páchně síra,} & \end{array}$
 $\begin{array}{cc} E & \text{Ami } E \\ \text{ve třetím se čeká u šibenice.} & \end{array}$
- R2:** Leninova ulice, barák číslo čtyřicet,
v prvním patře víra, v druhém páchně síra,
dole ve sklepě se čeká u šibenice.
1. $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & E & \text{Ami} & E \\ \text{Na okraji města, kde už končí tramvaje,} & & & \\ \text{Ami} & \text{Dmi} & E & \text{Ami } E(-) \\ \text{klikatí se cesta, která ovšem slepá je.} & & & \end{array}$
2. Z rozkopané dlažby tam trčí trsy trav,
po příkopách pažby pušek - tudy kráčel dav.
- R2:**
3. Na chodbách vládne přítí, je lesklé jako had,
vzduchem se nesou rytmy, podle nichž se musí tancovat.
4. Kočky honí krysy, vzájemně si trhají srst,
zpod sufitů visí kárající prst.
- R2:**
5. Vrátný, zachmuřený septik, zírá do stěny,
ze dvora páchně septik nevyvezený.
6. Z bysty dole v sále už mramor opadal,
ale v přednáškové hale je skvělá nálada.
- R2:**
7. Příkré dřevěné schody vedou na lepší svět,
lidé tam po nich chodí - dva kroky tam a dva zpět.
8. Tabulky směrem kudy, tabulky, kam už ne,
nahore v rohu půdy klec pro neposlušné.
- R2:**
9. Světla s drátěnými kryty kalně mžourají,
drátky, šroubky, nýty odpadávají.
10. Líftboy v černém sáčku úsměv má jako med,
říhne a zmáčkne páčku: „Kam že jste to chtěli jet?“
- R2:**

66. Margita (Jarek Nohavica)

1. $\begin{array}{cccc} \text{Emi} & \text{Ami } \text{Emi} & & \text{Hmi } C \\ \text{Točí se, točí kolo dokola a až nás smrtka zavolá,} & & & \\ & G & \text{Emi} & \\ \text{tak vytáhneme rance,} & & & \\ & & \text{Ami } \text{Emi} & \text{Hmi } C \\ \text{sbalíme své tělesný ostatky, srazíme podpatky} & & & \\ & G & \text{Emi} & \\ \text{a potom dáme se do tance,} & & & \\ \text{Ami} & \text{H}^7 & \text{Emi} & \text{Hmi } C \\ \text{tančí se tradičně gavotta na konci života,} & & & \\ & G & \text{Emi} & \\ \text{na konci tohohle plesu,} & & & \\ & \text{Ami } \text{Emi} & & \text{Hmi } C \\ \text{promiňte, že vám šlapu na nohu, já za to nemohu,} & & & \\ & G & \text{Emi} & \\ \text{já tady vlastně ani nejstu.} & & & \end{array}$
- R:** $\begin{array}{cc} \text{Ami} & \text{Emi} \\ \text{A krásná Margita, tanečnice smrti,} & \\ \text{Ami} & \text{Emi} \\ \text{má svetr vzoru pepita a zadkem vrtí,} & \\ \text{Ami} & G & D & \text{Emi} \\ \text{začíná maškarní ples, kams' to vlez', kams' to vlez',} & & & \\ & \text{H}^7 & \text{Emi} & \\ \text{kams' to vlez', kams' to vlez'?' & & & \end{array}$
2. Nějakej dobrák stáhnul roletu, na tomhle parketu
je vidět jenom na půl metru,
tváře se ztrácejí v šerosvitu, každý hledí na Margitu
v pepitovým svetru,
kapelník pozvednul taktovku, vytáhnul aktovku
a v ní měl nějaký noty,
tváře se točí v tombole, někdo si sedí za stolem,
jiný se na parketu potí.
- R:**
3. Pokojská v šest přijde do práce, provětrá matrace,
pod lůžkem najde zlatou minci,
děvenka dole v recepci čte si o antikoncepci
a přemýšlí o krásným princí,
šatnářce v šatně zbyly dvě vesty, no to je neštěstí,
a co když přijde ráno kontrola,
hodiny ukazují čtyři nula nula, ručička se hnula,
vše se točí dokola.
- R:**

67. Martina (Jarek Nohavica / Karel Kryl)

1. C
 Na stole chléb a květina,
 Ami G
 v kuchyni stojí Martina a smaží ryby,
 Dmi
 přišel mi pásek zdaleka
 G C Dmi G
 a na něm píseň člověka, který mi chybí.

2. Cop jeho veršů rozplétám,
 zpívá mi o tom, proč je tam a proč ne tady,
 a někde dole pod slovy
 je ukryt akord mollový, a to mi vadí.

3. Dvacet let prošlo jako nic
 a on, jenž jezdil na koni, byl z koně shozen,
 vidím ho, jak jde za lesy,
 v maršálské torně nese si kyselý hrozen.

4. Vlkem je člověk člověku
 a zvony našich útěků varovně zvoní,
 to když se snáší hrozná tma
 chlap svoji hvězdu poznat má a rvát se pro ni.

F G C Ami
R: Je to jen dvě stě kilometrů, a možná ještě blíže,
 Dmi G C C^7
 a zbývá už jen duše k proclení,
 F G C Ami
 na politickém barometru setrvalá níže,
 Dmi G C
 a dokud trvá, svět se nezmění.

5. Dáti si sbohem s Martinou
 a pak se vydat za jinou, žil bych si v klidu,
 kašlal bych na ostnatý drát
 a nemusel bych poslouchat dělnickou třídu.

6. Zabořen v plyši Toyoty,
 vietnamky dal bych za boty koupené v Linci,
 smál bych se z Prahy relacím
 o tom, jak mě tam podplácí jídášskou mincí.

7. A k pátku bych si vyrazil
 tam, co se říká „Nacht-asyl“, srovnat si faldy,
 kolt k celníkovu úžasu
 nosil bych nízko u pasu po vzoru Waldy.

8. Ve spolku místních kurtizán
 stal by se ze mne partyzán protestních songů,
 řešil bych problém naděje,
 zpíval o tom, jak špatně je v Grónsku či Kongu.

R:

F G C
 *: Je to jen dvě stě kilometrů, a možná ještě blíže ...

68. Maruška (Jarek Nohavica)

C Emi Ami G C Emi Ami G
 1. Má milá, rozmilá Maruška je holka fest,
 C Emi Ami G C Emi Ami G
 ona chce černocho do lůžka, prý pašák jest,
 F Fmi C Ami
 černocho z Maroka anebo z Mali,
 Dmi G C G
 má drahá, divoká, brzy se spálíš,
 C Emi Ami G C G C
 do dne a do roka, říkám ti, stihne tě trest, protože
 Dmi G C Dmi G C
 v Sudánu neznají ochranu
 Dmi G C Dmi G C
 a kluci v Angole se milujou na stole
 Dmi G C Dmi G C
 a v Zambii milenky zabíjí
 Dmi G C Dmi G C
 a kluci v Zambezi maj' radši hovězí.

2. Má milá, rozmilá Maruška je holka fest,
 ona chce mulata do lůžka, prý pašák jest,
 mulata z Bornea anebo z Kuby,
 má oči vzdorné a tohle ji zhubí,
 říkám jí: do dne a do roka stihne tě trest, protože
 v Pekingu neznají pettingu
 a kluci v Šanghaji blbě to dělají
 a v Laose se škrábou na nose
 a milenci v Íránu při tom padají z divánu.

3. Má milá, rozmilá Maruška dala si říct,
 teď chce jen našince do lůžka, nikoho víc,
 našince z Moravy anebo z Beskyd,
 každé tě unaví, bude ti hezky,
 ten pravej z Moravy už šahá do nohavic, protože
 v Ostravě milujem loudavě
 a kluci v Petřvaldě na šachtě na haldě
 a v Českém Těšíně čtyřikrát v hodině,
 F C G C
 v Havířově-Nové Město, tam udělají z tebe těsto.

69. Masopust (Jarek Nohavica)

1. Rozbitým oknem mi do pokoje fouká sníh jako mouka
Emi Ami
C Ami H⁷
na moje ruce skleslé v křesle závěje sněhu, už ani oheň,
Emi Ami
rozbitým oknem mi fouká do světnice fujavice,
C Ami H⁷
smutek se dveřmi dere, pláče, můj kaskadéře, nezapomeň!
- R1:** Vlaštovky ze stájí odlétly před rokem,
Emi Ami
D⁷ G
slepice kdákají ve sněhu hlubokém,
H⁷ Emi Ami
zbloudilé kročeje roztáčí osudí,
D[#]dim(F) H⁷(E)
pálenka zahřeje, samota zastudí.
- R2:** Teplo je pokora, jabloně v ušance,
smrt šteká ze dvora, košile na brance
plápolá ve vichru, jenž vyvrátil mi plot,
proč nikdo nepřijel na masopustní hod?
- Ami(Emi) F(C) E(H⁷)*
*: Nechali mě tak, nechali mě tak, nechali mě tak.
2. V rozbité lampě ani kapka petroleje, ruka se chvěje,
pod sněhem zamrzá mi, na stěnách pod tapetami choulí se švábi,
v rozbité lampě půlnoc bliká, rampouch je klika,
v ruce ulomí se, místo dechu průzračná pára, jsem slabý.
- R1:**
- R3:** Teplo je pokora a zima prokletí,
než srdce okorá a jaro odletí,
zimosrás kořeny zapouští,
jsem špatným žalobcem, viníkům odpouštím.
- ***:
- ***:
3. V rozbitém srdci ani špetka soli, jen trochu bolí,
když vločka z tváře skane, třpytný krystalek ledu
Emi
na uschlém stromě v opuštěném domě ...

70. Mávátka (Jarek Nohavica)

1. Už třicet let chodím po světě
Ami
Dmi G C E
a ten svět furt a furt se stejně točí,
Ami
já budu klidně smát se, budu veselý,
G E Ami E
jenom mi vydlobněte oči.
Neviděl bych vypasené páprdy,
tisíce let a stále titíž,
když něco prohnílého v státě zasmrdí,
říkají: ty snad něco cítíš?
Dmi G C E
Říkají mi dobráci v Rudém právu:
Dmi G C E
není tak zle, jen, chlapče, zvedni hlavu!
- Ami Dmi Ami E Ami E*
R: Dejte mi do rukou mávátka a řekněte, jak volat „Sláva!“,
Ami Dmi Ami E Ami
já už si najdu ten správný směr a budu mávat, mávat, mávat.
2. Můj soused odvedle je farář v kostele,
moc přima kluk, jenže často hledí k nebi,
já jaksí nemám v nebi žádné přátele
a bůh, ten pro mě nikdy nebyl.
Čtu jenom básně těch, kteří už zemřeli
a ten svět furt a furt se stejně točí,
já budu klidně smát se, budu veselý,
jenom mi vydlobněte oči.
Říkají mi dobráci u koryta:
není tak zle, to jenom doba je složitá!
- R:**
3. Okresní inspektor Vlček má vilu, dům a byt,
takové nic, a jak si krásně žije,
já musel sedm roků bez koupelny žít,
proto ať žije anarchie.
Když tátu vyhodili, máma brečela,
že nedokázal převléct vlastní kabát,
a to mám někde na dně duše docela,
třeste se, trůny knížat a hrabat.
Říkají mi dobráci za koryty:
není tak zle, ovšem musíte pochopiti ..., já zpívám:
E Ami E Ami E Ami
R: + mávat, mávat, mávat, mávat!

71. Mladičká básnička (Jarek Nohavica)

1. G Hmi $Emi D$
 Mladičká básnička s korálky nad kotníky
 G Hmi $Emi D$
 bouchala na dvířka paláce poetiky,
 G Hmi Emi
 s někým se vyspala, nikomu nedala, láska jako hobby,
 Cmi D G $Hmi Emi D$
 pak o tom napsala blues na čtyři doby, ho ho hó.
2. Své srdce skloňovala podle vzoru Ferlinghetti,
 ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty,
 plná tragiky, plná mystiky, plná spleenu,
 pak jí to otiskli v jednom magazínu, ho ho hó.
3. Bývala viděna v malém baru u rozhlasu,
 od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu,
 trochu se napila, trochu se opil na účet redaktora
 a týden nato byla hvězdou Mikrofóra, ho ho hó.
4. Pod paží nosila rozepsané rukopisy,
 ráno se budila vedle záchodové mísy,
 životem potřísněná, múzou políbená, plná zázraků
 a pak ji vyhodili z gymplu a hned nato i z baráku, ho ho hó.
5. Ve třetím měsíci dostala chuť na jahody,
 ale básníci-tatičky nepomýšlejí na rozvody,
 cítila u srdce, jak po ní přešla železná bota,
 tak o tom napsala sonet, a ten byl ze života.
- G $Hmi Emi D$
 *: Ach, mladé básničky,
 G $Hmi Emi D$
 vy mladé básničky,
 G $Hmi Emi D G$
 jó, mladé básničky, básničky ...

72. Metro (Jarek Nohavica / Bulat Okudžava)

1. Ami E^7 Ami
 Metro já mám rád, v něm nikdy netísním se,
 $Dmi G^7 C$
 po chodbách tam zní ta dávná píseň,
 $A^7 Dmi Ami$
 [: ve veliký sbor se její refrén slévá:
 $E^7 Ami$
 stůjte zprava, procházejte zleva. :]
2. Ach, disciplíno, jak mám tě rád,
 vpravo stojí ti, kdo chtějí stát,
 [: a ten, kdo chce jít, kupředu jít,
 musí na levé straně být. :]

73. Mikymauz (Jarek Nohavica)

- Ami G F
 1. Ráno mě probouzí tma, sahám si na zápěstí,
 E Dmi E
 zda-li to ještě tluče, zda-li mám ještě štěstí,
 Ami G F
 nebo je po mně a já mám voskované boty,
 E Dmi E Ami
 ráno co ráno stejné probuzení do nicoty.
2. Není co, není jak, není proč, není kam,
 není s kým, není o čem, každý je v době sám,
 vyzábělý Don Quijote sedlá svou Rosinantu
 a Bůh je slepý řidič sedící u volantů.
 E F Dmi E
- R: Zapínám telefon - záznamník cizích citů,
 F Dmi E
 špatné zprávy chodí jako policie za úsvitu,
 Dmi G^7
 jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
 C E
 měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze,
 Ami $\frac{Ami}{G}$ F E Ami
 rána bych zrušil.
3. Dobrý muž v rádiu pouští Čikoreu,
 opravdu veselo je, asi jako v mauzoleu,
 ve frontě na mumii mám kruhy pod očima,
 růžový rozbřesk fakt už mě nedojímá.
4. Povídáš něco o tom, co bychom dělat měli,
 pomalu vychládají naše důlky na posteli,
 všechno se halí v šeru, čím to bylo vinou,
 že dřevorubec máchl mezi nás širočinou.
- R: Postele rozdělené na dva suverénní státy,
 ozdoby na tapetách jsou jak pohraniční dráty,
 ve spánku nepřijde to, spánek je sladká mdloba,
 že byla ve mně láska, je jenom pustá zloba,
 dráty bych zrušil.
5. Prokletá hodina, ta minuta, ta krátká chvíle,
 kdy věci nejsou černé, ale nejsou ani bílé,
 kdy není tma, ale ještě ani vidno není,
 bdění je bolest bez slastného umrtvení.
6. Zběsile mi to tepe a tupě píchá v tříse,
 usnout a nezbudit se, nemuset na nic myslet,
 opřený o kolena poslouchám tvoje slzy,
 na život je už pozdě a na smrt ještě brzy.
- R: Co bylo kdysi včera, je, jako nebylo by,
 káva je vypita a není žádná do zásoby,
 věci, co nechceš, ať se stanou, ty se stejně stanou,
 a chleba s máslem padá na zem vždycky blbou stranou,
 máslo bych zrušil.
7. Povídáš o naději a slova se ti pletou,
 jak špionážní družice letící nad planetou,
 svlíknout se z pyžama, to by šlo ještě lehce,
 dvacet let mluvil jsem a teď už se mi mluvit nechce.
8. Z plakátu na záchodě prasátko vypasené
 kyne mi, zatímco se kolem voda dolů žene,
 všechno je vyřčeno a odnášeno do septiku,
 jenom mně tady zbývá prodýchat pár okamžiků.
- R: Sahám si na zápěstí a venku už je zítřka,
 hodiny odbíjejí signály Dobrého jitra,
 jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
 měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze,
 lásku bych zrušil.

9.=1.

10.=1.

74. Moje malá válka (Jarek Nohavica)

1. Ami Hmi_5^- E^7 Ami
 Do klopy jsem si vetkl rekrutské třepetálky
 Hmi_5^- C^{maj7} H^7 B^{maj7}
 a odcházím dnes večer do svojí malé války,
 F^{maj7} E^7 Ami F^{maj7}
 ne, není vyhlášena patentem císařpána,
 C^{maj7} Hmi^7 Dmi^7 E^7
 jen ustoupit už nelze, jen ustoupit už nelze,
 Ami F E^7 Ami
 jen ustoupit už nelze, když padne první rána.
2. Tamboři mého srdce do oslích kůží bijí
 a ve mně šikují se korouhve kompanií,
 já, pacifista lásky a věčný mírotvorce,
 kreslím teď lebku s hnáty, kreslím teď lebku s hnáty,
 kreslím teď lebku s hnáty pastelkou na praporec.
3. Velice moc se bojím, držte mi, prosím, palce,
 poteče hodně krve v té mojí malé válce,
 vzpomeňte na mě v dobrém, až přijdou zprávy z fronty,
 já prostě odcházím jen, já prostě odcházím jen,
 já prostě odcházím jen bránit své horizonty.
4. Bránit svůj kousek země, čtvrt čtverečního metru,
 víc místa nezabírám v botách, čapce a svetru,
 berou mi moje, moje, a proto dneska večer
 jdu do své malé války, jdu do své malé války,
 odcházím do své války, jdu proti mečům s mečem.

75. Myš na konci léta (Jarek Nohavica)

1. Ami E Ami
 Všichni už spí, jenom my dva jsme vzhůru,
 C G^7 C E^7
 poslední dva v celém domě,
 Dmi E Ami E
 já dělám na papír literaturu
 Dmi E F G C G
 a ona kouká se po mně,
 Dmi E Ami E
 já dělám na papír literaturu
 Dmi E Ami E Ami
 a ona kouká se po mně.
2. Šedivá myš, zřejmě odněkud z polí,
 je konec léta a začátek sklizně,
 [: jenom si nemysli, ono to bolí,
 když někdo kosou tě řízne. :]
3. Však já si nemyslím, kámoško v bídě,
 klidně tu přenocuj, nějak se vejdem,
 [: ráno se vzbudíš dřív, než někdo přijde
 a večer se zase sejdem. :]
4. Budeme společně do noci škrábat,
 ty svými zoubky, já perem,
 [: nevádí, že máme jinačí kabát,
 hlavní je, jak ten svět berem. :]
5. Je konec léta a mně přišlo líto,
 že chodí po polích vrazi,
 [: škodíš-li, neškodíš - kdo rozsoudí to,
 a tak ti nabízím azyl. :]

76. Monika (Jarek Nohavica)

1. A_{add9} A_{add9}
 F
 Všechny, které jsem kdy líbal,
 Hmi^7 E^7
 mají už muže a spoustu dětí,
 A_{add9} A_{add9}
 někde stala se chyba,
 Hmi^7 E^7
 kdo za to může, že mám v koši smetí.
- R: A_{add9}
 Moniko, už si tě nevzpomínám,
 Hmi^7 E^7
 Moniko, došli jsme každý jinam,
 A_{add9} D_{add9}
 Moniko v sukýnkách nad kolena,
 A_{add9} $Ddim$
 Moniko, znám tě jen podle jména,
 A_{add9} D
 Moniko, uhasl uhlík žáru,
 A_{add9} D_{add9} A_{add9}
 Moniko, v šest večer v minibaru.
2. Kočár s růžovými pentlemi
 projíždí městem, zase je zima,
 pojď, budem se živit písniemi,
 prodáme srdce s bolestma svma.
- *: D A
 Před hlavní poštou křižují se všechny cesty,
 E^7 A
 v trafice prodávají pohlednice
 D A
 a v rámci svého srdce každý hledá kousek štěstí,
 G E^7
 pro sebe nejvíce.
3. Všechno chtěl jsem to jinak,
 lásku v první osobě, byla tak daleko,
 podej mi sklenici vína,
 zpívám o sobě, jsem vejce na měkko.
- R: Moniko, už si tě nevzpomínám,
 Mášo, došli jsme každý jinam,
 Jitko v sukýnkách nad kolena,
 Martino, znám tě jen podle jména,
 lásky, uhasl uhlík žáru,
 lásky mé, v šest večer v minibaru.

77. Můj pes (Jarek Nohavica)

1. Můj pes je gróf mezi psy,
 A E F#mi E
 A Hmi E
 co chlup, to skvost, co zub, to hrouda zlata,
 A E F#mi E
 ocasem dělá elipsy,
 D E A E
 když vrčí na štěňata.
2. Můj pes je psem z Anglie,
 po otci lord, po mámě lady,
 hodný na hodné lidi je
 a zlý je na obejdy.
- R: Můj pes má duši, čtyři nohy, ocas a uši,
 D E A D E A
 D E A H E
 chlupaté tělo, krásné, chytré, ale tvrdohlavé čelo,
 D E A D E A
 jí jenom maso a kosti, kouše debilní hosti,
 D E A Hmi E A
 jinak se chová vhodně, já ho miluji hodně.
3. Můj pes je psí prototyp,
 on modelem být mohl psímu sousoší,
 od pondělí do soboty
 prolenoší.
4. Můj pes je rek - hrdina,
 běda lumpovi, jenž by na práh šláp',
 slupnut by byl jako malina,
 á, ten chlap.
- R: Můj pes má sílu, jak se má k jídlu, tak i k dílu,
 pelech má u kredence, vysoké je intelligence,
 jí jenom maso a kosti, kouše debilní hosti,
 jinak se chová vhodně, já ho miluji hodně.
- A E F#mi E A
 *: My dog is dog number one yeah ...

78. Metro pro krtky (Jarek Nohavica)

1. Prvá, druhá, třetí, čtvrtá,
 G C D G C D
 G C D G C D
 na zahradě krtek vrtá,
 Emi C G
 drápy má jak vývrtky, ohoho,
 Ami C D G C D
 vrtá metro pro krtky, ohoho.
2. Rrr ...
3. Každý, kdo si zaplatí, ohoho,
 smí se projet po trati, ohoho,
 od okurek po macešky, jé,
 dál už musí každý pěšky, jé.
 C D G C D G C D G C D G C D G
- 4.=1.

79. Maturitní práce z českého jazyka (Jarek Nohavica)

- *: Vážené lidičky, spočítejte chvilíčku,
 C G Ami
 G C
 čtete-li básničky, slyšte mou písničku,
 G Ami
 pro staré, pro mladé sepsaná tady je
 G C
 stručná historie české poezie.
1. Neruda Jan byl chytrý pán,
 C G Ami
 G(E) C(G)
 aby snad nezmokl, nosíval binokl,
 G Ami
 stranil se dam, proto žil sám,
 E Ami(G)
 chodíval pěšky, život měl těžký.
2. Naopak Hálek smutku byl dalek,
 ženský ho žraly, a tak je balil,
 za zpěvu slavíka z šatů je vysvlíkal,
 napsal pár básní, byl velmi krásný.
- R: Básníci - slavíci, písíci chlípíci,
 C G Ami
 E C G
 tatíci s přijící, ba i vy bez ní,
 C G Ami
 s nadšením na líci smekám svou čepici,
 E Ami G
 byli jste chlapíci, lvi převítězní.
3. Havlíček Borovský - to byl vůl obrovský,
 nedal si bacha na Bacha, třikrát měl zaracha,
 psal v rámci glasnosti petice, stížnosti
 a byl za odměnu vyslán do Brixenu.
4. Otokar Březina, ten se furt přepínal,
 pořád jen psal a málo spal,
 měl jednu služku, papír a tužku,
 služka se zlobila, tužka se zlomila.
- R:
5. Vladimír Vašek choval se plaše,
 na poště seděl, z okna furt hleděl,
 nebyl moc do srandy ani na fešandy,
 nosíval papuče, vymyslel Bezruč.
6. Jaroslav Vrchlický, epicko-lyrický
 démon poetický skončil co profesor,
 byl velmi ploden, ženskou měl co den,
 Auguste Rodin byl jeho velký vzor.
- R:
7. František Gellnerů byl přítel kellnerů,
 studoval baňu a kašlal na ňu,
 měl vlasy z rzi, byl velmi drzý,
 život bral hopem, všeho byl schopen.
8. Florian Miroslav měl mozol od oslav,
 vycházel se všemi, nemaje problémy,
 říkali mu Mirek, napsal sto sbírek,
 stoprvní nestih', což bylo štěstí.
- R:

80. My, ročník padesátý třetí (Jarek Nohavica)

1. Ami
My, ročník padesátý třetí, půjdem jako první,
 Dmi G C
vyfasujem bordel-atom, samopal a džem,
 Dmi F G Ami
pošumavský lesy zalijem svou krví,
 Dmi E Ami E^7 Ami
nejhorší bude na tom, že nic nezmůžem.
2. Nikdo nic nezmůže, skončí to, a basta,
na chodníku zbude po mém srdci stín.
Byli lidi, byli, zůstala jen pasta,
nebude už vinných a nebude už vin.
3. Zůstane jen díra, černá díra v nebi,
poletíme kosmem, pomletí na prach.
Člověk všehomíra, takovej tu nebyl,
kámo, co jsme, to jsme, k čemu je ten strach.
- 4.=1.

81. Muzeum (Jarek Nohavica)

1. D A Hmi
Ve Slezském muzeu, v oddělení třetihor
 G D A^7 D A^7
je bílý krokodýl a medvěd a liška a kamenní trilobiti,
 D A Hmi
chodí se tam jen tak, co noha nohu mine,
 G D A^7 D
abys viděl, jak ten život plyne, jaké je to všechno pomíjivé živobytlí,
 G D_{sus4} G C
pak vyjdeš do parku a celou noc se touláš noční Opavou
 G
a opájíš se představou, jaké to bude v ráji,
 D A Hmi
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
 G D A^7 D A^7
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.
2. Budeš-li poslouchat a nebudeš-li odmlouvat,
složíš-li svoje maturity, vychováš pár dětí a vyděláš dost peněz,
můžeš se za odměnu svézt na velkém kolotoči,
dostaneš krásnou knihu s věnováním zaručené,
a ty bys chtěl plout na hřbetě krokodýla po řece Nil
a volat: „Tutanchámon, vivat!“ po egyptském kraji,
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.
3. Pionýrský šátek uvážeš si kolem krku,
ve Valtické poručíš si čtyři deci rumu a utopence k tomu,
na politém stole na ubruse píšeš svou rýmovanou Odysseu,
nežli přijde někdo, abys šel už domů,
ale není žádné doma jako není žádné venku, není žádné venku,
to jsou jenom slova, která obrátit se dle libosti dají,
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.
4. Možná si k tobě někdo přisedne,
a možná to bude zrovna muž, který osobně znal Egyptřana Sinuheta,
dřevěnou nohou bude vyťukávat do podlahy rytmus metronomu,
který tady klepe od počátku světa,
nebyli jsme, nebudem a nebyli jsme, nebudem a co budem,
až nebudem,
jen navezená mrva v boží stáji,
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.
5. Žena doma pláče a děti doma pláčí,
pes potřebuje venčit a stát potřebuje daň z přidané hodnoty
a ty si koupíš krejčovský metr a pak nůžkama odstříháváš
pondělí, úterý, středy, čtvrtky, pátky, soboty,
v neděli zajdeš do Slezského muzea podívat se na vitrínu,
kterou tam pro tebe už mají,
v pět třicet pět jednou z pravidelných linek,
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.

82. Mám všeho dost (Jarek Nohavica / Vladimír Vyšoc-**83. Možná, že se mýlím** (Jarek Nohavica) kij)

1. Ami
Mám všeho dost, už se unavím snadno,
 Dmi
ani ty písňe mi nejdou jak dřív,
 H^7
chtěl bych jak ponorka lehnout až na dno,
 E^7 Ami
někam, kde nikdo mě nezaměří.

2. Kamarád nalil mi štamprli velkou,
povídal: tohleto spraví ti chuť,
zejtra tě u vodky seznámím s Věrkou,
pak s Věrkou usni a s vodkou se vzbud.

3. Ale všechno je marný, ráno je chladno,
z Věrky i z vodky jen kocovina,
chtěl bych jak ponorka lehnout až na dno
a přestat vysílat volací znak.

4. Ami
Lezou mi z krku všichni a všechno,
 A^7 Dmi
hlasivky tejrát, kytaru dřít,
 Ami
chtěl bych jak ponorka až na dno lehnout,
 E^7 Ami
někam, kde nikdo mě nezaměří ...

1. C F_{add9}
Mám rozestláno na posteli pro hosty,
 C F_{add9}
zuby si čistím cizím zubním kartáčkem,
 C Emi
já, snůška zděděných vlastností
 F Dmi G
a obyvatel planety Zem,
 F C
bláznivé Markétě zpívám druhý hlas,
 Dmi F C F_{add9} C F_{add9}
jsem tady na světě na krátký víkend na cestovní pas.

2. Pan farář nabízel mi věčný život,
říkal: musíš, chlapče, přece v něco věřit,
a já si dal nalačno jedno pivo
a spatřil anděly, jimž pelichá peří,
bláznivé Markétě zpívám druhý hlas,
jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.

*: C F C F C
Možná, že se mýlím, možná se mýlím,
 Emi F C
snad mi to dojde léty, snad mi to dojde léty,
 F C F C
mám na to jenom chvíli, dojít od startu k cíli,
 Emi F C F_{add9} C
a tak si zpívám, a tak se dívám, a tak si dávám do trumpety.

3. Jsou prý věci mezi nebem a zemí,
já o nich nevím a možná měl bych vědět,
já nikdy nikomu jak Ježíš nohy nemyl,
já nechtěl nikdy na trůnu sedět,
bláznivé Markétě zpívám druhý hlas,
jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.

4. Vy, náčelníci dobrých mravů,
líbezní darmopilové a marnojedky,
proutkaři pohlaví a aranžéři davů,
vy jste mi nebyli na svatbě za svědky,
bláznivá Markéta, ta mi svědčila,
že kdo vchází do světa, jako bys' vypustil motýla.

*:

5. V pokoji, kde jsem včera spal,
vypnuli topení a topila krása,
měli jsme na sobě jen flaušový šál
a já jsem křičel, že láska je zásah,
bláznivá Markéta ať nám zapěje,
že až sejdem ze světa, čáry máry fuk, nic se neděje,
nic se neděje, nic se neděje ...

84. Na dvoře divadla (Jarek Nohavica)

Hmi F# Hmi
Na dvoře divadla čteme Shakespeara,
F# Hmi
na dvoře divadla Hamlet umírá,
D A D
slunce je kulisák, staví nám kulisy,
F# Hmi
z okna nám nadává herec jakýsi.
F# Hmi
Herec, který má pět let do penze
F# Hmi
a Shakespeare dostává nové dimenze,
D A D
není tu opony a ani publika,
A D
tady se nekřičí a ani nevzlyká,
A D
tady je nožem nůž a krev je krvavá,
F# Hmi
tady se miluje, tady se nadává.
F# Hmi
Já sedím na klandru a ty na sudu
F# Hmi
a každý hercem je svého osudu,
D A D
nechceme angažmá, čtvrtletní prémie,
F# Hmi
křísíme Hamleta, který nás přežije.
F# Hmi
Na dvoře divadla hrajeme divadlo,
F# Hmi
na dvoře divadla hrajeme divadlo ...

85. Nevermore (Jarek Nohavica)

- G C G C G C G*
1. Seděl jsem za stolem a básně čet', rádio hrálo,
C G
vtom slyším fukání na parapet,
Emi D G C G
tak slabé, že se mi možná jen zdálo,
Cdim Cmaj7
zastřený mužský hlas z chodníku tiše se ptal:
Hmi C G
„Nerad vás ruším, pane básniku, ale mohli bychom na chvíli dál?“
2. V předsíni podal mi deštník a plášť a láhev vína,
jako bych někde už viděl tu tvář,
byla to tvář, na kterou se nezapomíná,
v průvanu zhasla mi svíčka, zvenku studený vítr vál,
na chodbě na dlaždičkách za ním černý havran stál.
3. Usedl do křesla a černý pták sedl mu v klíně,
bodlo mě u srdce, když spatřil můj zrak,
že z podešví mu trčí koňské žíně.
„Tak nás tu máte, jak jste si přál,“ na lampu padl stín,
přes psací stůl když mi vizitku dal: firma Ďábel a syn.
4. V tolika nocích a v tolika dnech jsem ho vzýval,
volal ho na pomoc, když docházel dech,
a teď jsem se mu z očí v oči díval,
cítíl jsem konopnou smyčku, jak mi svírá krk,
když ze záhradní vytáhl ceduličku a dlouhý husí brk.
5. „Za kapku krve tě zahrnu vším, co budeš žádat,
vidět to, co jiní nevidí, tě naučím,
a slova k slovům v písni skládat.“
„Co za to žádáš,“ ptal jsem se, ptal, „jsem jen nuzný tvor,“
G Ami C G Ami C G
a havran v rohu zakrákal: Nevermore!
6. Na dlani zaschlou kapku krve mám a tma je v sále,
když přijdou lijáky, tak bolí ten šrám,
a ono, podívej se z okna, prší stále,
nešťastně šťastný v půlce života, kymácející se vor,
C Ami C G Ami C G
a havran na rameni skřehotá: Nevermore, nevermore, nevermore!

86. Na jedné lodi plujem (Jarek Nohavica)

1. $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & \text{Ami}^7 & \text{Dmi}^6 \\ \text{G}^7 & & \text{C} & \text{E}^7 \end{array}$
Na jedné lodi plujem, na jedné palubě,
a i když neveslujem, voda nás sama nese,
 $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & & \text{Dmi}^6 \\ \text{E}^7 & \text{Ami} & \text{E}^7 & \text{Ami} \end{array}$
na jedné lodi plujem vstříc stejné záhubě,
a mrtvé vyhazujem, a živým smějeme se.
- R:** $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & & \text{Dmi} \\ \text{E}^7 & \text{Ami} & \text{E}^7 & \text{Ami} \end{array}$
Kapitán zpil se rumem, lodník leští sklíčka,
pasažéři bliží do moře přes zábradlí,
 $\begin{array}{ccc} & & \text{Dmi} \\ \text{E}^7 & \text{Ami} & \text{E}^7 & \text{Ami} \end{array}$
a někde nad rozumem visí rezná smyčka
pro ty, kdo ještě žijí, pro ty, kdo nevypadli.
2. Obzor je někde v dáli a loď má spoustu děr,
stokrát je zacpávali tesařští tovaryši,
obzor je někde v dáli, je těžké držet směr,
když ti, co se včera báli, dnes lodní deník píší.

R:

3. A krysy cení zuby svým krivým úsměvem,
tam dole v podpalubí jsou rády, že jsou rády,
a krysy cení zuby, ach, ksakru, čert je vem,
daleko do záhuby, dokud jsme ještě tady.
- R:** Pirátskou vlajku vzhůru a do zubů nože,
žralokům kus žrádla, ať mají něco k jídlu,
a bodnout do azuru, sídlíš-li tam, Bože,
pro tebe padla, teď my, teď my jdeme ke kormidlu ...

87. Našel jsem včera hvězdu (Jarek Nohavica)

1. $\begin{array}{ccc} \text{G} & & \\ \text{Ami} & & \text{D}^7 & \text{G} \\ & & \text{F}\# & \end{array}$
Našel jsem včera hvězdu, pět rudých cípů měla,
někomu zřejmě spadla z ramene nebo z čela,
 $\begin{array}{ccc} \text{G} & & \\ \text{Ami} & & \text{D}^7 & \text{G} \\ & & \text{F}\# & \end{array}$
někomu zřejmě slítila, a on si toho ani nevším',
tak je to s každou láskou, tak je to prostě se vším.
- R:** $\begin{array}{ccc} \text{G} & & \\ \text{Ami} & & \text{D}^7 & \text{G} \\ & & \text{F}\# & \end{array}$
Vzhlídl jsem do vesmíru a viděl na obloze díru,
boží trest pro tebe, kdo pyšně saháš na nebe.
2. Oblohou táhla mračna, já vzpomněl na tebe, dědo,
zda vskutku všechny cesty tím správným směrem vedou,
do kapsy dal jsem tu hvězdu a pak mi velmi smutno bylo,
že se to něco krásné ve mně tak pokazilo.
- R:**
3. Proč jste mi do očí lhali, kosmičtí loupežníci,
nebe je potrhané, válí se po ulici,
našel jsem včera hvězdu, ležela v mazlavém bahnu,
na nebe bych ji vrátil, k nebi však nedosáhnu.
- R:** Tak vzhlížím do vesmíru a vidím na obloze díru,
boží trest pro tebe, kdo pyšně saháš na nebe.
4. Našel jsem včera hvězdu, našel jsem včera hvězdu,
 $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & \text{D}^7 & \text{G} \\ & \text{F}\# & \end{array}$
vyhaslou hvězdu ...

88. Ne, ne, ne (Jarek Nohavica)

Ne, ne, ne, ovce je ovce a vlk je vlk,
ne, ne, ne, vrba je vrba a smrk je smrk,
ne, ne, ne, když stromy vyrubeš, neroste les,
ne, ne, ne, včera je včera a dnes je dnes.

89. Novorozeně (Jarek Nohavica)

1. $\begin{array}{ccc} \text{Emi} & & \text{D} \\ \text{D}^7 & & \text{G} & \text{H}^7 \end{array}$
Novorozeně nic neví o jméně
a nezná důvody, prostě se jednou narodí,
 $\begin{array}{ccc} \text{Emi} & & \text{D} \\ \text{D}^7 & & \text{G} & \text{H}^7 \end{array}$
a pak je naživu v nekonečném údivu,
nahý uzlík z postele, neví, že cejch má na čele,
 $\begin{array}{ccc} \text{Emi} & & \text{D} \\ \text{D}^7 & & \text{G} & \text{H}^7 \end{array}$
hvězdu nebo kříž, to se tak rychle nedozvíš,
jako kúzle na seně spí novorozeně.
2. A pak se život rozběhne, jako když tráva polehne,
z máminy loktuše je vidět srpek Venuše,
planetu naděje, že když dneska špatně je,
tak třeba zítra nebude, zastav svá kola, osude,
osud se ale nedívá, supí jak lokomotiva,
špalírem fáboreů směrem nahoru.
3. A pak před branou dlouhé fronty nastanou,
doleva-doprava, k tomu muzika vyhrává
písně veselé a černí andělé
nám svítí na čelo, tak fidej, kapelo,
a hrej nám do tance, jenom ať vlajou monstrance,
nepoznačení budou spaseni ...

90. Nový rok (Jarek Nohavica)

1. D $F^\#mi$ G D A^7 D
O půlnoci, když láme se rok jako chléb,
 E dim Hmi
sáhnu si na tepnu, ucítím tep,
 E mi A^7 D A Hmi G A
to tepe krev slepého hodináře
 E mi A^7 D Hmi
a je to zvláštní pocit, a je to zvláštní pocit
 E mi ^{7} A^7 D $F^\#mi$ E mi $F^\#mi$ A^7 D
sám sebe vyrvat z kalendáře.

2. Venku na obloze svá pírká rozprostřel páv,
půlnoc je chvíle prvních agenturních zpráv
a pevných slibů do nového roku,
[: svět jako po narkóze :]
vstal a volá do útoku.

- R:** A Hmi
V okýnku orloje se loutky uklání,
 G D G D
hokynář s měšcem, vojáček se zbrání,
 E mi $F^\#$ A^7 D
smrt kosu nabrousí, šašek cinkne činely
 G D G A^7 D $F^\#mi$ G $F^\#mi$ A D
a lidé přejou si šťastný, šťastný, šťastný a veselý.

3. Rozcuchaná holčičko z Bangladéše,
už tě nikdo nikdy neučeše,
jsi moje nejsmutnější loňská fotka,
[: láska je vyprodána :]
a já jsem bolest potkal.
4. Jsem o rok starší a smutnější, než jsem byl,
tak málo jsem dosud pochopil,
i když jsem první těžkou nemoc přestál,
[: za mým vozem se praší :]
a vpředu neznámá je cesta.

R:

91. Nevrátil se z boje (Jarek Nohavica / Vladimír Vysoc- kij)

1. A mi E
Proč se svět jiným zdá, vždýt čím byl, je i dnes,
 D mi G C
dob je čtvero a oči jsou dvoje,
 A^7 D mi A mi
[: vzduch je stejný, i voda je stejná, i les,
 E A mi
jenom on se už nevrátil z boje. :]
2. Dnes je pozdě se ptát, kdo byl po a kdo před,
kdo to v hádkách nás dvou více projel,
[: nikdy víc mi tak moc nescházel jako dnes,
když se už nevrátil zpátky z boje. :]
3. Neměl hlas, vážně ne, ale zpíval moc rád,
ať jsem řek', co jsem řek', on mlel svoje,
[: já byl spáč, ale on nenechával mě spát,
no a včera se nevrátil z boje. :]
4. Ne že bych brečet chtěl, ne, to ne, nemám sil,
ale byli jsme dva, a mám dojem,
[: že se zved' severák, oheň můj uhasil,
když se on nevrátil včera z boje. :]
5. Jaro stáhlo si svůj krunýřek ledový,
povídám: „Kouřil bych, kámo, co je?“,
[: „Dáme žváro?“ a nic, ticho mi odpoví,
neboť on se už nevrátil z boje. :]
6. Naši padlí tu jsou, jako by nepadli,
drží stráž, hruď na hruď vedle sebe,
[: na nebi modravém stromy se zrcadlí,
celý les modrý je jako nebe. :]
7. V pokoji místa dost, co teď s tím udělám,
vše, co bývalo naše, je moje,
[: já nechci nic, podivný pocit mám,
že to já jsem se nevrátil z boje. :]

92. Nechte to koňovi (Jarek Nohavica)

1. *Hmi Emi F#7 Hmi Emi F#7*
 Táta byl kulak, máma selka
Emi F#7 Hmi Emi F#7
 a strejda šéfem ve Zlíně,
Emi F#7 Hmi Emi F#7
 ségra chtěla být učitelka
Emi F#7 Hmi
 a teď má šest stovek hrubýho v kantýně.
- R:** *Emi A7*
 Ten, kdo má štempl,
D Hmi
 ten je i v právu,
Emi A7 D Hmi
 ale písně jsou písně a nástěnky jsou nástěnky,
Emi A7
 řekli mi: jseš lempl,
D Hmi
 nechej to koňovi, má větší hlavu,
Emi A7 D G D F#7
 a velká hlava, jak známo, rodí velké myšlenky.
2. Na pajdák bývá velký nával,
 pět bodů mínus za původ,
 dostane se ten, který dával,
 ale my, my jsme velmi pyšný rod.
- R:** Ten, kdo má prachy,
 ten je i v právu,
 ale písně jsou písně a nástěnky jsou nástěnky,
 řekli mi: netřeste se strachy,
 nechte to koňovi, má větší hlavu,
 a velká hlava, jak známo, rodí velké myšlenky.
3. Chleba je dražší nežli pivo
 a dobrá voda, to je věc,
 některé stromy rostou křivo,
 ale všechny skončí jako židle nakonec.
- R:** Ten, kdo má židli,
 ten je i v právu,
 ale písně jsou písně a nástěnky jsou nástěnky,
 řekli mi: nezpívej tydl-pydli,
 nechej to koňovi, má větší hlavu,
D G
 a velká hlava, jak známo, rodí někdy velké, někdy velké,
D G D G D A D
 někdy velké, někdy velké, někdy velké myšlenky.

93. Na trávu tekla krev (Jarek Nohavica)

1. *Emi H7 Emi H7*
 Dnes v noci pod okny našeho baráku
Emi H7 G H7
 rvala se smečka psů, rvala se celou noc,
Emi H7 Emi H7
 oči jim blýskaly, krev tekla z čumáku
Ami H7 Emi H7
 bylo jich moc, bylo jich moc, bylo jich moc,
Emi H7 Emi H7
 celý dům, vykloněn jak prádlo z balkónu,
Ami D G H7
 díval se na ten smutný kinematograf,
Emi H7 C Ami
 o co šlo, kdožpak ví, máme vše v pořádku,
hlavně se, člověče, dobře bav, na na na ... Emi H7 Emi H7
2. Kometa na nebi dělala obrátku,
 ve městě Ypsilon vypukl hladomor,
 nic moc se neděje, všechno je v pořádku,
 vezmem si půjčku na nový televizor,
 a ti psi celou noc hryzli se do kostí,
 tichý a urputný byl jejich noční hněv,
 o co šlo, kdožpak ví, máme svý starosti,
 na trávu tekla krev, na trávu tekla krev, na na na ...
3. Zahřmí-li za lesy, ještě nic nehrozí,
 a z mráčku jednoho ještě nezaprší,
 polštář a peřiny jsou sestry narkózy,
 u nočních zpráv dobře se spí, dobře se spí,
 a ti psi celou noc na smrt a na život,
 tichý a urputný byl jejich noční hněv,
 jestli kus salámu anebo knöckenbrott,
 na trávu tekla krev, na trávu tekla krev, na na na ...

94. Na zídce staré kašny (Jarek Nohavica)

1. *Emi G C*
 Na zídce staré kašny, sedě vedle tebe,
G C D G H7
 vytáh' jsem koláč z brašny, připadal si jako Mikuláš,
Emi G C
 andílci prostopášní popadali z nebe,
G C D G
 jaký jsem frajer strašný a co na mně máš.
D G C G D G
- R:** Stříbrný pětihalíř hozený do vody se utopil,
D G C G D G
 zázraky se dály, neboť důvod i čas na to byl.
2. Koláč jsme napůl snědli, zbytky dali rybám,
 noc byla černý rendlík, pihovatá po kometách,
 kočky na půdách předly, Jupiter se hýbal
 a hvězdy bíle bledly jak na počátku světa.
3. Barokní varhaníky dávno zmohlo spaní,
 odešli do putyky na guláš a taky na pár piv,
 a pak za zvuků harmoniky zpívali nám do svítání
 o lásce za gotiky a taky ještě dřív.
- R:**
4. Slyšíš? To někdo zve nás k cestám po planetách,
 Petr a Magdaléna, láska z roku sedmnáctset devadesát,
 nezměnila se scéna na divadle světa,
 chyť se mě za ramena, půjdem lítat pod nebesa.

95. Osmá barva duhy (Jarek Nohavica)

1. *Ami Dmi Ami Dmi*
Chladná jsou dubnová rána,
Ami Dmi C E⁷
ze slunce je vidět jenom kousek,
Ami Dmi Ami Dmi
ve flašce od Cinzana
Ami G Ami
úhoři, úhoři trou se.
- Dmi Ami F Dmi E⁷*
R: Všichni moji známí teď spí, spí, spí doma s manželkami,
Dmi Ami E⁷ Ami
zůstali jsme sami - já a já.
Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,
Dmi E⁷ Ami
černá je barva, kterou mám teď nejraději,
jó, je to bída, je to bída, hledal jsem ostrov jménem Atlan-
tida
Dmi E⁷ Ami
a našel vody, vody, vody, vody, vody habaděj.
2. Kdyby měl někdo z vás zájem,
uděláme velikánský mejdan,
projdeme tam a zpět rájem
a svatý Petr bude náš strejda.
- R:**
3. Pod okny řve někdo: kémo,
každý správný folkáč nosí vousy,
já umím jen písničky v E moll
a prsty jsem si až do masa zbrousil, protože:
- R:** Všichni moji známí teď spí, spí, spí doma s manželkami,
zůstali jsme sami - já a vy.
Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,
černá je barva, kterou mám teď nejraději,
jó, je to bída, je to bída, hledáme ostrov jménem Atlan-
tida
a nacházíme vody, vody, vody, vody, vody, vody,
vody, vody, vody, vody, vody, vody,
vody, vody, vody, vody, vody, vody habaděj.

96. Obluda (Jarek Nohavica / Vladimír Vysockij)

1. *E Ami*
Byla země, kde se všem slušně žilo,
G C
bez morových ran a beze vzpour, no, beze chmur,
Dmi Ami
tam se jednou zjevení usadilo -
E Ami
- polobuvol-polobýk-polotur.
2. Král hned vydal k junákům provolání:
„Zničíme to ohavný stvoření!
Toho, kdo ho zastřelí, bez váhání
se svou dcerou královskou ožením.“
3. Kolik měl těch junáků, no, to je sporný,
jenom jeden však měl odvahy dost,
býval prvním ze střelců v gardě dvorní,
než ho stihla královská nemilost.
4. Král mu pravil důstojně: „Tvůj trest ruším,
nabízím ti místo něj odměnu,
jestli skoliš obludu, namouduší,
moji dceru dostaneš za ženu.“
5. „Pane králi, co je to za odměnu,
spíš dej nalejt kořalu do sudu
a tu princeznu si nech, nechci ženu,
však i bez ní přemůžu obludu.“
6. „Budeš nadosmrtní hnit v kriminále,
když si, lumpe, nevezmeš princeznu,
marná sláva, ona je dcera krále,“
nato junák: „Jak jsem řek’ - nevezmu.“
7. A zatímco se s ním král handrkoval,
polobuvol-polobýk žral a žral,
ke královu zámku se přibližoval,
živou duši za sebou nenechal.
8. Tak co naplat - dostal pít po libosti
a když skoliš obludu, tak roha vzal,
tak ten střelec, i když byl v nemilosti,
králi i dvořanům lekcí dal.

97. (nohavica)

1. ^D Soudruh ^A Gottwald ^D na Ostravsko ^A pismo ^D dluhe ^A napsal,
^A že ^D prej ^G u nas ^D cely ^G revír ^D pětiletku ^D zaspal.
- R1:** ^A Ja, ^D ja, ^G ja, ^D zaspali ^G sme, ^D ale ^A vstaněm ^D zase,
^G na ^D Ostravsku ^A buděm ^D rubať ^A jako ^D na Donbase.
2. Uhla malo pro fabriky, pro socializmus,
to by nas moh' chachar Truman přes pazury píznut.
- R2:** Ja, ja, ja, bylo malo, ale budě zase,
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.
3. Ve straně a v ROHu u nas malo se starali,
aby všudě jako Miska haviře rubali.
- R3:** Ja, ja, ja, něrubali, rubať budum zase
tak, jak slavni komsomolci rubum na Donbase.
4. Svazaci na šachtach enem se podřimovali,
někdy aji zazpivali, ale něrubali.
- R3:**
9. Aby sme se špendličkami v uhlu něhrabali,
kombajny a nakladače pošle soudruh Stalin.
- R4:** Ja, ja, ja, ukolu dost plniť buděm zase,
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.
10. Absence je u nas velka, aji fluktuace,
bulači se rozmnožili, něvoni jim prace.
- R5:** Ja, ja, ja, něvoněla, voněť budě zase,
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.
12. Uřady a kancelaře z cele republiky
na Ostravsko posilaju nove brigadníky.
- R6:** Ja, ja, ja, haviřu dost u nas budě zase,
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.
13. Ale včil, jak soudruh Gottwald napsal do Ostravy,
do šachet a do rabuňku fukne vjatr zdravy.
- R7:** Ja, ja, ja, soudruh Gottwald napravil to zase,
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.
14. Do předkuv se buděm voziť na malých vozikach
a v rabuňku budě za nas robiť elektrika.
- R8:** Ja, ja, ja, elektrika v cele svoji krase,
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.
15. Aby sme se po novemu u nas robiť zvykli,
do překopuv, do rabuňkuv zaveděme cykly.
- R9:** Ja, ja, ja, praca v cyklu těžbu zdvihně zase,
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.
16. Z rabuňkuv se telefonem brňknem jako pani,
inženýr či štajger přijdě jak na zavolani.
- R10:** Ja, ja, ja, tak to budě, něrobime špase,
na Ostravsku buděm rubať jako na Donbase.

98. Odyssea (Jarek Nohavica)

1. ^G Na ^C pobřeží ^G ohně ^C hoří,
^C proplul ^F jsem ^C už ^C sedm ^C moří,
^A Ami ^F na ^C cestách ^C mě ^C chránil ^C Zeus,
^G vracím ^C se ^C jak ^C Odysseus.
2. Na těle mám nejeden šrám,
vyplul jsem a nevěděl kam,
chleba jedl a vodu pil,
s obry jsem se udatně bil.
3. Devětkrát jsme ztroskotali,
deset bouří překonali,
obepluli světa kouty,
porvali se s lidožrouty.
4. V Ostravě nám dali na frak,
utekli jsme jenom tak-tak,
Karel zůstal nahý a bos,
Pepíkovi rozbili nos.
5. Krmili jsme racky chlebem,
klouzali se modrým nebem
a když vítr hnal nás do záhuby,
zpívali jsme z podpalubí.
6. Někdy bylo hůře a někdy snáz,
ale hlasy Sirén nesvedly nás,
na palubě naší lodi
propluli jsme černé vody.
7. A když v Plzni se nám ulomil kýl,
když jen jeden stožár nám zbyl,
nahlas předčítal jsem klukům z knížky
Staré řecké báje od Petišky.
8. Neboť tam to všechno vypsáno jest,
jak se muži vracejí z cest,
orvaní a bez knoflíků,
banda věčných námořníků.
Jsme orvaní a bez knoflíků,
prostě banda věčných námořníků.

99. O Jakubovi (Jarek Nohavica)

1. [: Naše první lásky jsou jako báby bezzubé,
jako báby bezzubé, když olizují cukrlátka. :]
- R1: Proč se nám směješ, ty můj malý, nerozumný Jakube,
že to snad vezmeš jiným směrem, vezmeš hopem, vezmeš zkrátka.
- R1:
2. [: Pejsek (člověk) zašteká, a už mu na nos dají náhubek,
misku guláše mu podstrčí a zarýglují vrátka. :]
- R1:
R1:
R2: Jakube, Jakube, Jakube, Jakube,
no to jsem zvědav, jak ti bude, až ti roků přibude,
Jakube, Jakube, Jakube, Jakube,
věř, že to všechno už tu bylo a zase bude.
3. [: Když není co do huby, tak se bije na buben,
špejle z jitrnic se předělávají na párátka. :]
- R1:
R1:
4. Tolik trubačů a hasičmajstrů dulo do trubek,
až z té kupy moudrosti světa vyrašila bradka.
- R1:
R1:
R2:

100. Ondřej muzikant (Jarek Nohavica)

1. Ondřej dřevařem byl a na housle hrál,
v karlovských hospodách frajer i grand,
borovou z decovky pil a na svém si stál
a ve vsi mu říkali Ondřej muzikant, on zpíval:
- R: [: Pětibído, pětibído, čert tě vem,
jednou lepší časy přijdou a my za nima teď jdeme. :]
2. Pět synů a pět dcer měl a ženu Magdalénu,
dům stavěný ze smrků, kácel je sám,
kdo jednou tím krajem šel, ten ví, co má cenu,
a s pětibídom na krku šestou radost má, zpívá si:
- R:
3. Pak přišel hladový rok a pán je pán,
obsílka z úřadu, buď rád, že jsi rád,
nejhorší je první krok a nebát se ran,
zbojnickou armádu nezlomí hlad, hm.
- R:
4. Ondřej do jedné ruky hůl a do druhé skřipky,
jenom ať poznají sedlák či fabrikant,
obrátil notářův stůl a rozehnal sklípky,
bandurskou zahrál jim Ondřej muzikant, zahrál jim:
- R:
5. Je horký červnový večer pod stáletou lípou,
za domem ze smrků nad ohněm dým,
a Bečva dál dole teče a z dálky skřipky skřípou
písničku pravňukům Ondřejovým.
- R:

101. Opuštěná (Jarek Nohavica)

1. Pod nohama bortí se jí zem, v srdci má nepořádek,
chce napsat dopis lidem všem, a nemá první řádek,
v klíně klubko bílé bavlny s jehlicí na pletení,
kouzelný děda přání neplní
a zlatá rybka není, není, není, není,
není, není, není, není, není, pro ni není,
jsou jen lidé, jsou jen lidé bezjemní,
chodí jako loutky v orloji, odleva doprava,
a ona ve svém prázdném pokoji
si sama sobě ruku podává, podává.
- R: Celá se choulí, jak tak mlčí, opuštěná,
zpod víček růžek smuténky jí trčí, opuštěná,
nikomu o tom nepoví, neboť se stydí, opuštěná,
uprostřed samoty v krajině lidí, opuštěná,
vlající jako prádlo na plotě,
zbloudilá ve svém vlastním životě,
opuštěná, opuštěná.
2. Ve chvílích největšího ticha poslouchá Cohena,
nikam už nepospíchá ta Venuše kamenná,
torzo antické krásy pod hladinou moří,
ale srdce se pořád hlásí
srdce pořád hoří, hoří,
hoří, hoří, hoří, hoří, hoří, pořád hoří,
kdepak jsou, kdepak jsou požární inspektoři,
kdepak jsou, kdepak jsou šohaji s pírkama chocholáče
ona sedí dívá se po kraji a pláče, ona pláče.
- R:

102. Osud (Jarek Nohavica)

1. *Ami C*
Papoušek arara zobákem z krabičky
G
vytáh' mi před léty na pouti los,
Ami Adim
stálo tam: čeká tě kytara, sláva a písničky,
E
smůla a rozbitý nos.
2. Řek' jsem mu: máš krásné peří, papoušku-hlupáčku,
pouťový čaroději,
ale kdo by dnes věřil osudům za kačku,
poukázkám na naději.
- R:** *Ami C G*
Osud se nepíše přes kopírák,
C G Ami E
osud se na pouti nevybírám,
Ami C G
osud je malůvka na lemu talíře,
Ami E Ami
vystydlá polévka zchudlého malíře, malíře, hm.
3. V zahradě za domem trnul jsem v úžasu,
když potom jednoho dne
spatřil jsem Salome s lilí u pasu,
jak ke mně pomalu jde.
4. Mé srdce spálila kopřiva, že něco nesmí se,
i když by mělo se díť,
pohřbený zažívám, pak s hlavou na míse,
bylo mi od toho dne těžko žít.
- R:** Osud se nepíše přes kopírák,
osud se na pouti nevybírám,
osud je malůvka, vítr ji pomačkám,
pečená brambora zmoklého pasáčka, pasáčka, hm.
5. S rukama nad hlavou, sám sobě rukojmím,
bojácny o vlastní strach,
procházel Ostravou trhovec odbojný,
já mu šlapal po patách.
6. Prodával zeli a kedlubny, nohy nás bolely,
zvolna se rozpadal šat,
on tloukl na bubny a já na činely,
tak jsem se naučil hrát.
- R:** Osud se nepíše přes kopírák,
osud se na pouti nevybírám,
osud je ikona visící v kostele,
knoflíky po kapsách dobrého přítele, přítele, hm.
7. Salome, vrať se mi, volal jsem do noci
květnaté přívally vět,
jsem nemocen písněmi, není mi pomoci,
horečka bortí můj svět.
8. K bytu mi přichází nožíři, cákance na botách,
na zádech plátěný vak,
hraju jen na čtyři akordy života, už jen tak-tak,
už jen tak-tak.
- R:** Osud se nepíše přes kopírák,
osud se na pouti nevybírám,
osud je malůvka hebká jak oblaka,
šaškovská čepice zchudlého zpěváka, zpěváka, hm.

9. Končí se dostihy smutku a radosti,
sázky se vyplácejí,
napsal jsem do knihy přání a stížností
o svojí beznaději.
10. Žokej se pousmál, ukázal na koně:
Plemenný arabský chov.
Koni jsem cukřík dal, pak k senu přivoněl
a zazpíval beze slov:
- R:** Osud se nepíše přes kopírák,
osud se na pouti nevybírám,
osud je malůvka, tisíc let nepřečká,
balónek vnoučete, hůlčička stařečka, stařečka, hm.

103. O Voloděvi Vysockém (česká část) (Jarek Nohavica / Bulat Okudžava)

1. *Emi H⁷*
Zbývá nám jen pár chvil, a pak my, stejně tak jak on,
Ami H⁷ Emi
vyjdem na dlouhou pouť, ve stopách jeho budeme kráčet,
Ami
ať dál nad námi krouží jeho ochraptělý baryton
H⁷ Emi
a my společně s ním budem plakat, a potom pláčem,
Ami
ať dál nad námi krouží jeho ochraptělý baryton
H⁷ Emi
a my společně s ním chvíli smějem se a chvíli pláčem.
2. ... bílý moskevský čáp na bílou oblohu vzlétl,
černý moskevský čáp na černou zemi se spustil ...

107. Polámaný anděl touhy (Jarek Nohavica)

1. A Když padne noc, mé srdce osíří,
 $Hmi D A$
na duši kámen mi sedá,
 $H_{add9} A$
po nebi letí milostní verbíři,
 $Hmi E^7 A$
mně to k nim připojit se nedá,
 Hmi
spadl bych dolů na betonovou zem
 $D A$
jak široký, tak dlouhý,
 Hmi
když padne noc, já bez tebe jsem
 $E^7 A Hmi E^7 A Hmi E^7 A$
polámaný anděl touhy, na na na ...
2. Když padne noc a tíží peřina
a z dálky jsou slyšet vlaky,
je jako věčnost každá vteřina,
a to mi nepřidává taky,
po městě chodí lační kocouři,
a mě to občas v duši sevře,
jsou noci, v kterých, kdo oči zamhouří,
ten už je nikdy neotevře, na na na ...
3. Když padne noc na všechna nároží,
přemýšlím zběsile o tom,
kam bych teď svoje horké ruce položil
a co bych udělal potom:
spadl bych dolů na betonovou zem
jak široký, tak dlouhý,
když padne noc, já bez tebe jsem
polámaný anděl touhy, na na na ...

108. Píseň amerického vojína (Jarek Nohavica / Bulat Okudžava)

1. $Ami E Ami$ Já navlíknu si mantl barvy khaki
 $E Ami$
a vezmu helmu, vak a saky-paky.
 $G C$
[: Jó, tohle místo, to je prima štace,
 $E Ami$
ach, jak je prosté vojákem stát se. :]
2. Nechal jsem doma všechny mizeráble,
k čemu je práce, prachy, nač ty trable.
[: Mám samopal a hlaveň se mu svítí,
ach, jak je prosté vojákem býti. :]
3. A kdyby něco kikslo, žádný strasti,
vždyť, jak se říká, sloužíme svý vlasti.
[: Je příjemňoučké nebýt ničím vinen,
být prostě jenom prostým vojínem. :]

109. Plebs blues (Jarek Nohavica)

1. Ami Když poprvé jsem spatřil pyramidy,
 Dmi
proklel jsem všechny Cheopse a Ramsese,
 Ami
jsem totiž jeden z téhle miliardy lidí,
 Dmi
který to za ně vždycky odnese,
 Ami
oni si projektují pískovcové sfingy,
 Dmi
aby snad historie nezapomněla,
 C
a já pak krotím šroubky na Pershingy
 E
a kdyby snad ne, tak mi dají do těla.
- $Ami Dmi$
R: Tohle je Plebs blues, Plebs blues, Plebs blues,
 $Ami E Ami$
tohle je Plebs blues, Plebs blues, Plebs blues.
2. Za svazek ředkviček a taky za cibuli
jsem šašek dějin, bezejmenný muž,
rohožka Caesara a kopí Caliguly,
negativ dějin připravený na retuš,
zvedal jsem často hlavu, vždycky přišla rána,
ač v různých formách demokracie,
přestávám věřit v dobro Krista pána,
přestávám věřit v to, že Kristus nějaký je.
- R:**
3. V novinách o mně píšou, že jsem páteř světa,
a já jsem jenom jeho unavený sval,
k Měsíci co půl roku raketa létá
a já se plazím jako brouk hovnivál,
mám přece také srdce, srdce, které bouchá
a nemyslete, že furt myslím na žrádlo,
proč mě však na tom světě nikdo neposlouchá,
proč mám být jenom hloupé malé děladlo?
- R:**
4. Nevěřím v žádný kec, věřím už jen v sebe,
a to, co neurvu, to nebudu mít,
pročpak mi slibujete po mý smrti nebe,
když jsem se jednou narodil, tak chci i žít,
jsem jenom jeden z téhle miliardy lidí,
kolečko v soukolí, co krásně zapadá,
já nechci stavět vaše blbé pyramidy,
vlezte mi na záda, vlezte mi na záda!
- R:** I s tímhle Plebs blues, Plebs blues, Plebs blues,
i s tímhle Plebs blues, Plebs blues, Plebs blues.

110. Pavilon č. 5 (Jarek Nohavica)

Dmi A⁷ Dmi F C⁷ F C A⁷ Dmi A Dmi
R: Cha cha cha ...

Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi A
1. Dostal jsem papíry na hlavu, žiju v ústavu, kde se léčí rozum,
Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi A Dmi
dělám si, co se mi zalíbí, mám pevné alibi, lékařskou diagnózu.
F C
V erárním pyžamu, co sahá na kotníky,
F A⁷
denně pět oxazepamů a čtyři skotský stříky,
Gmi⁷ A⁷ Dmi
na zahradě okopávám len a nemůžu ven.
A
Včera jsem měl kázání v Betlémské kapli,
Dmi A
nadával jsem na pány, nežli mě chňaplí,
F C C⁷
zapálili hranici u mojí postele,
F A
na naší světnici bývá často vesele,
Dmi A Dmi A Dmi A Dmi A Dmi
pavilon číslo pět, pavilon číslo pět, to je můj celej svět.

R:

2. V neděli disciplína poleví, přichází návštěvy ve vsí slávě,
příbuzní hledí na mě zkoumavě, zda mám máslo na hlavě
anebo máslo v hlavě.
A já v erárním pyžamu, co sahá na kotníky,
dostanu štangli salámu a tři krabičky Viki
a jsem velice spokojen, že s nima nemusím ven.
Zalezu na klozet, mušle je trůnem,
a jsem od A do Z Giordanem Brunem,
netřeba odvolat vyřčené názory,
v nejhorším sestra zavolá nějaký doktory
a dají mi meprobat, dají mi meprobat, dají mi mepro-
bat.

R:

3. Devět - to je čas velké vizity, stojím jak přibitý u pelesti,
primář nás vesele pozdraví, poptá se na zdraví a přeje hodně
štěstí.
A já v erárním pyžamu, co sahá na kotníky,
do kávy si nalámu tři rohlíky
a z okna koukám se ven a někdy taky pleju len.
Když si chci spravit náladu, neb' je mi nevrlo,
rozložím svoji armádu u města Waterloo
a lumpa Anglána zničí má dělostřelba,
bitva je vyhrána, ať žije ostrov Elba,
ať žije ostrov Elba, ať žije ostrov Elba, ať žije ostrov Elba.

R:

4. Dostal jsem papíry na hlavu, žiju v ústavu, kde se léčí ro-
zum,
dělám si, co se mi zalíbí, mám alibi, dementní diagnózu.

111. Před dveřmi (Jarek Nohavica)

- Ami D Ami*
1. Před dveřmi mého bytu noc co noc někdo stává,
D Ami
když přimknu ucho k dveřím, slyším, jak pokašlává,
D Ami
nahlídnou přes kukátko, kdo ruší mi můj pokoj,
D Ami
a ze špehýrky na mne se dívá cizí oko.
2. Veliké cizí oko, já nevím, komu patří,
zamrká na mně ze tmy, jako že jsme dva bratři,
otevřu prudce dveře: „Kdo jste a co mi chcete?“
a na chodbě je prázdná, jen elektroměr klepe.
3. Noc co noc se to vrací, to popokašlávání
a velké cizí oko a veliká tma za ním,
a to se špatně skládá, a to se špatně žije,
být malou nahou rybkou plovoucí akváriem.

112. Petěrburg (Jarek Nohavica)

- Ami F E Ami*
1. Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, padá na mě žal,
F E Ami
zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba, kterou jsem mu dal.

C Dmi E
R: [: Lásku moji kníže Igor si bere,
F D[#] dim H⁷ E
nad sklenkou vodky hraju si s revolverem,
Ami F E Ami
havran usedá na střechy Petěrburgu, čert aby to spral.

2. Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
moje duše, širošírá stepi, máš na kahánku.

R: [: Mému žalu na světě není rovno,
vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku.
:]

113. Před hospodú (Jarek Nohavica)

G D
Spadl jsem na hubu před hospodú,
G D G
už padat nebudu, piju vodu.

114. Píšu historický román (Jarek Nohavica / Bulat Okudžava) 115. Přešel jsem plot (Jarek Nohavica)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & E & \text{Ami} & & Dmi \\ \text{V prázdné láhvi od piva dobré zahraniční značky} \\ & \text{Ami} & E & & \text{Ami} \\ \text{kvetla růže ohnivá hrdě, pomalu a plačky.} \end{matrix}$
2. $\begin{matrix} \text{Psal jsem řádek po řádku historické veledílo,} \\ \text{vysedával na zadku, až se silo, co kde bylo.} \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} \text{Ami} \\ \text{Všichni píší jen, co slyší, všichni slyší to, jak dýší,} \\ & Dmi & \text{Ami} & E & \text{Ami} \\ \text{tak, jak dýší, tak i píší, je to marné, spadla klec,} \\ & & & & Dmi \\ \text{v přírodě je to tak dáno, ptát se „proč?“ je zakázáno,} \\ & \text{Ami} & E & \text{Ami} \\ \text{to už není naše věc.} \end{matrix}$
3. $\begin{matrix} \text{Byly dálky pobudů, byly výmysly i kravál,} \\ \text{z jizev svého osudu jsem si stehy vytrhával.} \end{matrix}$
4. $\begin{matrix} \text{Nadbíhal jsem hrdinům, vyprávěl o zašlé době,} \\ \text{poručickou ofinu jsem si přistříhl sám sobě.} \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} \text{Kostel není ještě mše, fantazie není lhaní,} \\ \text{dopřejte mi dopsat vše, co mám ještě na napsání.} \end{matrix}$
6. $\begin{matrix} \text{Dokud září rudý květ rudé růže v temné flašce,} \\ \text{dopřejte mi vykřičet slova, co mám na bumázce.} \end{matrix}$
- *: $\begin{matrix} \text{Ami} & & E & \text{Ami} \\ \text{Všichni píší jen, co slyší, na na na ...} \end{matrix}$

115. Pod hospodským stolem (Jarek Nohavica)

1. $\begin{matrix} Dmi & & Gmi & A & Dmi \\ \text{Pod hospodským stolem probouzí se piják,} \\ & B^b & & C & F \\ \text{rozhlíží se kolem, nechápe to nijak,} \\ & Dmi & Gmi & A & Dmi \\ \text{celý konsternován léčí kocovinu,} \end{matrix}$
- v^b arech Gottwaldova prochlastal se k Zlínu, na na na ... Gmi A Dmi*
2. $\begin{matrix} \text{Mužům na čepkách už se bělá pěna,} \\ \text{započala velká ranní hygiena,} \\ \text{myjeme si zuby a čistíme si líce,} \\ \text{líce, ba i ruby, a ruby radši více, na na na ...} \end{matrix}$
3. $\begin{matrix} \text{Tři kopáči v triku, od námahy rudí,} \\ \text{kopou do pomníku jako do mičudy,} \\ \text{zpod podstavce lezou mravenci a krysy,} \\ \text{včera to byl hezoun, a dnes mu měknou rysy, na na na ...} \end{matrix}$
4. $\begin{matrix} \text{Hasnou hvězdy bludné, holky neposedné,} \\ \text{bledé nebe rudne a Rudé právo bledne,} \\ \text{v řadách na rohlíky vracejí se bony} \\ \text{a [: z Hlasu Ameriky přejou nám „good morning“ . :]} \end{matrix}$

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & G & C \\ \text{Přešel jsem plot, zul šněrovací boty,} \\ & G & \text{Ami} & G & E & \text{Ami} \\ \text{vojáčku, co ti je, máš ruce z železa,} \\ & & G & & C \\ \text{na smrt a na život nás rozdělily ploty,} \\ & G & \text{Ami} & G & E & \text{Ami} \\ \text{tomu, kdo přežije, těžko se přelézá,} \\ & & & & G \\ \text{na smrt a na život, a není střední cesty,} \\ & & & & \text{Ami} \\ \text{a není mělký brod, buď smůla, nebo štěstí,} \\ & & & & F \\ \text{na smrt a na život mi rozpůlili lásku,} \\ & & & & C & E \\ \text{jsem jako loutka na provázku, jako loutka na provázku.} \end{matrix}$
2. $\begin{matrix} \text{V první putyce, u rozžhavených kamen,} \\ \text{dám si horký grog, holky si přisednou,} \\ \text{já sáhnu po klice, a nebe sundám z ramen,} \\ \text{udělal jsem krok přes propast bezednou,} \\ \text{na poště od slečny dostal jsem telefonní seznam,} \\ \text{je mi tak zbytečný, já nikoho tu neznám,} \\ \text{jsem jako cizí host venku za touhletou branou,} \\ \text{človíčku, nashledanou, ahoj a nashledanou.} \end{matrix}$
3. $\begin{matrix} \text{Jsem jako cizí host v tomhleto divném světě,} \\ \text{bojuju o život a sedím v tramvaji,} \\ \text{prosil jsem o milost, oni mi řekli: „Dobrá, jděte,“} \\ \text{přešel jsem plot, další mě čekají,} \\ \text{je postní neděle a majestátné ticho,} \\ \text{v hradětském kostele si pánbůh nacpal břicho} \\ \text{a v dobrém rozmaru nazval mě vlastním synem,} \\ \text{pak jsme se opili erárním mešním vínem.} \end{matrix}$
- *: $\begin{matrix} \text{Ami} \\ \text{Přešel jsem plot ...} \end{matrix}$

117. Potulní kejklíři (Jarek Nohavica)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & Emi & & \text{Ami} & Emi \\ \text{Potulní kejklíři jdou zasněženou plání,} \\ & \text{Ami} & & Emi & \text{Ami} & Emi \\ \text{v obitém talíři vaří vítr ke snídaní,} \\ & C & & G \\ \text{s cvičenou opičkou na rameni,} \\ & \text{Ami} & Dmi & G & C & E^7 \\ \text{životem malinko unaveni,} \\ & \text{Ami} & & Emi & & \text{Ami} & Emi & \text{Ami} & Emi \\ \text{potulní kejklíři jdou bílou plání.} \end{matrix}$
2. $\begin{matrix} \text{V kovárně na kraji vsi všechnen sníh už ztál,} \\ \text{dobrý kovář odžene psy a pozve je dál,} \\ \text{sláma je postelí i peřinou} \\ \text{a oni jeden k druhému se přivínou} \\ \text{a zítra na návsi začíná candrbál.} \\ & \text{Ami} & Emi & \text{Ami} & Emi & \text{Ami} & Emi & C & G \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} \text{Kejklíři, kejklíři jdou.} \end{matrix}$
3. $\begin{matrix} \text{Po schodech kostela poskakuje míč,} \\ \text{muž s tváří anděla ohýbá železnou tyč} \\ \text{a krásná dívka jménem Marína} \\ \text{zatančí tanec pohanského bůžka Odina} \\ \text{a zítra po polednách budou zase pryč.} \end{matrix}$
4. $\begin{matrix} \text{Vozíček z lipových dřev po hlině drkotá,} \\ \text{červená nepokojná krev je erbem života,} \\ \text{všechno, co chceme, leží před námi} \\ \text{za devatero poli, devatero řekami,} \\ \text{nad zimní krajinou slunce blikotá.} \end{matrix}$

R:
R:
R:

118. Proutníci kluci (Jarek Nohavica)

- Gmi Cmi D⁷ Gmi Cmi D⁷*
1. Proutníci kluci jdou na věc úplně jinak,
Gmi Cmi D⁷ Gmi Cmi D⁷
v hlavě pod kapucí jim tika časovaná mina,
Gmi Cmi D⁷
nejprve řeknou něco ze života,
Gmi Cmi D⁷
pak citát z Voltaira či Diderota,
E^b B^b
když tohle holce hlavu nezamotá -
Gmi Cmi D⁷
- její vina.
2. Proutníci kluci zásadně nepijou pivo,
ctí evoluci a vědí, že všechno chce svůj vývoj,
tak žádné hopem-skokem do náruče,
nejdřív si poslechnem, jak srdce tluče,
vám teda tluče, že by člověk skučel,
slečno Ivo.
- Gmi Cmi D⁷ Gmi Cmi D⁷*
R: Iva, Iveta, Marie, Alžběta, Dáša,
Gmi Cmi D⁷ Gmi Cmi D⁷
Ája, Alice, Alena, Blažena, Máša,
Gmi Cmi D⁷ Gmi Cmi D⁷
Ida, Irena, Lysistrata, Renata.
3. Proutníci kluci vědí, kdy a co se říci má,
trucy-truc-trucy, proč jste ke mně taková zlá,
to by mě teda vážně moc mrzelo,
kdybyste si myslela, že jde mi jen o tělo,
jsem hrozně sám a je mi neveselo,
budte má.
4. Proutníci kluci mluví hlasem o oktávu níž,
nezlobte se, kručí, ale já si s dovolením sednu blíž,
do mého srdce zabodla se dýka,
co kdybychom si teda začli tykat,
mám doma super desku od Mišíka,
já jsem Jura.

R:

119. Panoptikum lásek a hrůz (Jarek Nohavica / Luděk Lešnovský)

- C Dmi F^{maj7} C*
1. Jsme děti kosmických sfér, mrazivých dálek,
Dmi F^{maj7} C
napojení na dekodér systémů válek,
F^{maj7} C Dmi F^{maj7} C
nikdo kolem nezná náš kód, ztrácí se víra,
F^{maj7} C Dmi F^{maj7} C
v našich žilách koluje jód a v srdcích síra.
C Dmi
- R: Nejsme ztraceni, ne ne ne ne,
F^{maj7} C
jsme jen ve znamení Štíra zrozeni.
2. Jsme jen kvítko galaxií na kupce jílu,
z třívoltových baterií bereme sílu,
ke snídani barbiturát, na zádech kšíry,
kdyby ryby uměly řvát, byly by výry.
- R:
3. Na zahrádce vesmírných sfér pěstujem pýchu,
rodičové budoucích ér k pláči i k smíchu,
kytarista brnká nám blues Bachovy fugy,
v panoptiku lásek a hrůz tančíme boogie.
- R:
- R:

120. Planu (Jarek Nohavica)

- D C D C*
1. Ruce položil jsem na tvá řadra, která ve tmě svítí,
G D G D
měsíc ozářil ti tvář,
C D C
tvoje jemně rozevřené tělo mě chytá do svých sítí
G D G D
jako rybu rybář,
C D C D
planu, planu, planu, planu.
2. Kolenem dotýkám se tvého, pak se vkládám mezi tebe,
máš víčka od luny,
na svých bedrech cítím tíhu celého pohanského nebe
se svými hromy a Peruny,
planu, planu, planu, planu.
3. Srážíme se jako mlha na skle jedoucího vozu,
jako kapka v kapce,
křídla sov pleskají o větve, ztrácím rozum,
muž mění se v chlapce,
planu, planu, planu, planu ...

121. Pochod marodů (Jarek Nohavica)

- Dmi F C B^b Dmi*
1. Krabička cigaret a do kafe rum, rum, rum,
F C B^b Dmi
dvě vodky a fernet a teď, doktore, čum, čum, čum,
Gmi B^b Dmi Gmi B^b A
chrapot v hrudním koši, no to je zážitek,
Dmi F C B^b Dmi
my jsme kámoši řidičů sanitek, -tek, -tek.
2. Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,
je to vlastně fuk, žijem faj, žijem faj, faj, faj.
- Dmi F C F*
R: Círhóza, trombóza, dávivý kašel,
Gmi Dmi A Dmi
tuberkulóza - jó, to je naše!
F C F
neuróza, skleróza, ohnutá záda,
Gmi Dmi A Dmi
paradentóza, no to je paráda!
Gmi Dmi C F
Jsme slabí na těle, ale silní na duchu,
Gmi Dmi A Dmi
žijem vesele, juchuchuchuchu!
3. Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,
tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce,
zná naše adresy a je to čiperka,
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.
4. Zítřka nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,
medicí vylezou na naše tělo, -lo, -lo,
budou nám řezati ty naše vnitřnosti
a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.
- R: Zpívati: círhóza, trombóza, dávivý kašel,
tuberkulóza, hele, já jsem to našel!
Neuróza, skleróza, křivičná záda,
paradentóza, no to je paráda!
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,
žili vesele, než měli poruchu.

122. Pro malou Lenku (Jarek Nohavica)

1. $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & & D^7 & G & & \frac{G}{F\#} & \text{Emi} \\ \text{Jak mi tak docházejí síly, já pod jazykem cítím síru,} \\ \text{Ami} & & D^7 & G & & & \\ \text{víru, ztrácím víru, a to mě míchá,} \\ \text{Ami} & & D^7 & & G & \frac{G}{F\#} & \text{Emi} \\ \text{minometry reflektorů střílí, jsem malým terčem na bitevním poli,} \\ \text{Ami} & & D^7 & & G & & \\ \text{kdekdo mě skolí, a to mě bolí, u srdce píchá.} \end{array}$

- R:** $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & & D^7 & & & & \\ \text{Rána jsou smutnější než večer,} \\ & G & \frac{G}{F\#} & \text{Emi} & & & \\ \text{z rozbitého nosu krev mi teče,} \\ \text{Ami} & D^7 & & G & & & \\ \text{na čísle 56 109 nikdo to nebere,} \\ \text{Ami} & & D^7 & & & & \\ \text{rána jsou smutnější než večer,} \\ & G & \frac{G}{F\#} & \text{Emi} & & & \\ \text{na hrachu klečet, klečet, klečet,} \\ \text{Ami} & & D^7 & & G & & \\ \text{opustil mě můj děd Vševěd a zas je úterek.} \\ \text{Ami} & D^7 & & G & & \frac{G}{F\#} & \text{Emi} \\ \text{Jak se ti vede? No někdy fajn a někdy je to v háji,} \\ \text{Ami} & & D^7 & & G & & \\ \text{dva pozounisti z vesnické kutálky pod okny mi hrají:} \\ \text{Ami } D^7 G \text{ Emi } \text{Ami } D^7 G \text{ Ami } D^7 G \text{ Emi } \text{Ami } D^7 G \\ \text{tú tú tú ...} \end{array}$

2. Jak říká kamarád Pepa: co po mně chcete, slečno z první řady,
vaše vnady mě nebaví a trošku baví,
sudíčka moje byla slepá, když mi řekla to, co mi řekla,
píšou mi z pekla, že prý mě zdraví, že prý mě zdraví.

R:

3. Má malá Lenko, co teď děláš, chápej, že čtyři roky, to jsou čtyři roky
a čas pádí a já jsem tady a ty zase jinde,
až umřem, říkej, žes' nás měla, to pro tebe skládáme tyhle sloky,
na hrachu klečíme a hloupě brečíme a světu dáváme kvinde.

- R:** Rána jsou smutnější než večer,
z rozbitého nosu krev nám teče,
na čísle 56 109 nikdo to nebere,
rána jsou smutnější než večer,
na hrachu klečet, klečet, klečet,
opustil nás náš děd Vševěd a zas je úterek.
Jak se vám vede? No někdy fajn a někdy je to v háji,
dva pozounisti z vesnické kutálky pod okny nám hrají:
tú tú tú ...

123. Praha - Montreal (Jarek Nohavica)

1. $\begin{array}{cc} G & C \\ \text{V letadle Praha - Montreal} \\ G & C \\ \text{padají slova jak slzy do lavoru,} \\ G & C \\ \text{na nebi šustí staniol,} \\ G & C \\ \text{staniol z čokolády za třicet pět korun.} \end{array}$

- R:** $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & D & G & \text{Emi} \\ \text{Žluté jsou vlny Atlantiku,} \\ \text{Ami} & D & & G \\ \text{racek je úředníkem mořské ambasády,} \\ \text{Ami} & D & & G & \text{Emi} \\ \text{cestujem ze šuplíku do šuplíku} \\ C & H\text{mi} & \text{Ami} & & \\ \text{a svět je malý pomeranč,} \\ C & H\text{mi} & \text{Ami} & & \\ \text{a svět je malý pomeranč,} \\ & D & & G & \\ \text{ve kterém tam, to není tady.} \end{array}$
2. Ať bydlíš kdekoli, jsi bratr můj,
do stejných plínek jsme pouštěli hovínka,
ať bydlíš kdekoli, jsi bratr můj,
ostravské dvory nás pojí jako vzpomínka.

R:

3. Ať bydlíš kdekoli, jsi bratr můj,
jsou mezi námi jen pomyslné čáry,
ať už jsi kdokoli, jsi bratr můj,
šest světadílů je šest kuliček od kytary.

- R:** Žluté jsou vlny Atlantiku,
racek je úředníkem mořské ambasády,
cestujem ze šuplíku do šuplíku
[: a svět je malý pomeranč, :]
ve kterém tam bude i tady.

124. Pánové nahoře - Dezertér (Jarek Nohavica / Boris Vial) **126. Podzimní** (Jarek Nohavica / Karel Plíhal)

1. Pánové nahoře, já píšu vám dnes psaní
C Emi Dmi⁷ G⁷
Dmi⁷ C Dmi⁷ G⁷
a nevím vlastně ani, budete-li ho číst,
C Emi Dmi⁷ G⁷
přišlo mi ve středu do války předvolání,
Dmi⁷ C Dmi⁷ G⁷ C
je to bez odvolání, tím prý si mám být jist.
F Cdim Emi
Pánové nahoře, já už to lejstro spálil,
Ami Dmi⁷ G⁷
už jsem si kufry sbalil, správcové vrátil klíč,
C Emi Dmi⁷ G⁷
pánové nahoře, uctivě se vám klaním
Dmi⁷ C Dmi⁷ G⁷ C Emi Dmi⁷ G⁷
a zítra vlakem ranním odjízďím někam pryč.
2. Co už jsem na světě, viděl jsem zoufat matky
nad syny, kteří zpátky se nikdy nevrátí,
slyšel jsem dětský pláč a viděl jejich slzy,
které snadno a brzy se z očí neztratí.
Znám vaše věznice, znám vaše kriminály,
i ty, kterým jste vzali život či minulost,
vím také, že máte solidní arzenály,
i když jste povídali o míru víc než dost.
3. Pánové nahoře, říká se, že jste velcí
a na věci to přece vůbec nic nemění,
pánové nahoře, na to jste vážně malí,
abyste vydávali rozkazy k vraždění.
Musí-li války být, běžte si válčit sami
a vaši věrní s vámi, mě, mě nechte být,
jestli mě najdete, můžete klidně být,
C Emi Dmi⁷
střílejte, neváhejte, já zbraň nebudu mít,
G⁷ C Emi Dmi⁷ G⁷ C
nebudu mít, nebudu mít ...

125. Panna na oslu jede (Jarek Nohavica)

1. Panna na oslu jede, panna na oslu jede,
Emi H⁷ Emi G D G
osel má uši šedé, osel má uši šedé.
Ami H⁷ Emi Ami Emi H⁷ Emi
2. [: Dříve, než hvězda vyjde, :]
[: hodinka její přijde. :]
3. [: Josef se třese zimou, :]
[: kdepak je na noc přijmou? :]
4. [: Za okny tma je jatá, :]
[: hospodář zamkl vrata. :]
5. [: Čtyři psi vedle plotu :]
[: štěkají špatnou notu. :]
6. [: Pastýřům zvonce zvoní, :]
[: na seně seno voní. :]
7. [: Hospodář usnul v křesle, :]
[: do noci svítí jesle. :]

- D Emi D A⁷ D*
Za komunistů se špatně nežilo,
Emi D A⁷ D
v létě bylo vedro, v zimě sněžilo,
A E⁷ A E⁷ A
zjara ledy tály, byly povodně,
D Emi D A⁷ D
to jste, milé děti, přišly o hodně!

127. Pokání (Jarek Nohavica)

1. Smazal jsem všechny své kazety,
Ami Dmi
E Ami
nechal jsem na nich jen ticho,
Dmi
od zítřka rozvážím brikety,
E Ami
budu si pěstovat břicho,
Dmi
stanu se občanem průměru,
G C
vrátím se do rodné visky,
Ami Edim Dmi Dmi_F
na drnky-brnky se vydlabu,
E Ami
z kytary nadělám třísky.
2. Zříkám se tužky i papíru,
do sběrný odvezu knihy,
vlasy si přistříhnu na míru,
pudrem si přemáznu pihy,
budu pít mléko a smetanu,
sám sobě zruším své kruhy,
chci žít jak většina občanů,
což slibuji před svými druhy.
3. Neznám ni matku, ni manželku,
bratra ni otce, ni syna,
ležím tu před vámi na délku,
nezměrně velká má vina,
přes mříže celý mé bylo mi zřít,
jak člověk lehounce shoří,
vemte si duši, však nechte mě žít,
slovutní inkvizitoři.
4. Blouznil jsem z mladické hlouposti,
rochnil se ve vlastní šťávě,
teď vím, že jsou i jiné starosti,
nežli jen myšlenky v hlavě,
proč na mě tak divně civíte,
kaju se před vámi trpce,
jo, že vy jako teďka nevíte,
jestli z vás nedělám blbce.
5. Přísámboh, smazal jsem všechny své kazety,
nechal jsem na nich jen ticho ...

128. Píseň o převtělování (Jarek Nohavica / Vladimír Vysockij) **129. Píseň o příteli** (Jarek Nohavica / Vladimír Vysockij)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & \text{Dmi} \\ \text{Někdo věří Aláhovi, někdo věří Kristu,} \\ \text{G} & & \text{C} \\ \text{někdo vůbec ničemu a, k ďaslu, čert je vem,} \\ \text{Dmi} & & \text{Ami} \\ \text{a víra ze všech nejlepší je víra hinduistů,} \\ \text{E} & & \text{Ami} \\ \text{ti věří, že když umřeme, tak vlastně neumřem.} \end{matrix}$
- R:** $\begin{matrix} \text{Dmi} & \text{Ami} \\ \text{Loučit se chceš se světem,} \\ \text{A}^7 & \text{Dmi} \\ \text{vždyť narodíš se zase,} \\ & \text{Ami} \\ \text{když ovšem byl jsi prasetem,} \\ \text{E} & \text{Ami} \\ \text{tak budeš zase prase.} \end{matrix}$
2. Tak drž se svého koryta a tvař se trochu směle,
a zas se narodíš, a třeba dvacetkrát,
a jestli jsi zažil teď smrt svého nepřítele,
tak hned v tom dalším životě ho budeš mít rád.
- R:** Normálně žij, nic nezkoušej,
chce to klidný přístup,
snad se tvá duše prokouše
až k vedoucímu místu.
3. Pak žij si klidně jako otrok, příště budeš drábem,
a po drábovi narodíš se jako Mohamed,
jestli ale narodíš se stromem baobabem,
tak budeš stromem baobabem nejmíň tisíc let.
- R:** Než ale žít jak papoušek
a čekat, co zas přijde,
je líp už teď se pokoušet
žít jako slušní lidé.
4. A kdo je kdo a kdo byl kým, už to mám pomíchané,
i genetici ruce spráskli nad chromozómem,
a možná tenhle hrozný pes byl kdysi hodným pánem
a tenhle dobrý pán byl kdysi nevráživým psem.
- R:** V srdci mám euforii
a v duši plno smíru,
to vymysleli v Indii
moc pohodlnou víru.

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{E} \\ \text{Myslel sis: přítel můj, a teď} \\ & \text{Ami} \\ \text{ryba, rak nebo tak či tak,} \\ & \text{A}^7 & \text{Dmi} \\ \text{odpověď bys rád chtěl znát,} \\ & \text{E} \\ \text{můžeš-li na něj dát:} \\ & \text{Dmi} \\ \text{s sebou do hor ho vem a jdem,} \\ & \text{Ami} \\ \text{vzhůru po boku bok co krok,} \\ & \text{E} \\ \text{lanem svým s ním se svaž, ať znáš,} \\ & \text{Ami} \\ \text{s kým čest máš, s kým čest máš,} \\ & \text{Dmi Ami E Ami} \\ \text{na na na ...} \end{matrix}$
2. Jestli zlomí jej vzdor těch hor,
skrčí nos, ohne hřbet, chce zpět,
z ledovců na skalách když má strach
a přemýšlí, jak by plách',
pak ho znáš, pak ho znáš až-až,
jen ho nech, ať si jde, kam chce,
nežli s ním, radši sám jdu, sám,
takovým nezpívám,
na na na ...
3. Ale když nekňučel a šel,
neskuhral, na dně sil když byl,
a když z výšky jsi slít', on tě chyt',
neboť byl, kde měl být,
[: když se bil, když se rval a hnal,
zmámen na štítech skal pak stál,
je to on, přítel tvůj, při něm stůj,
jemu jen důvěřuj! :]

130. Píseň o té revoluci 1848 (Jarek Nohavica)

1. $\begin{matrix} \text{C} & \text{G}^7 & \text{C} & \text{Dmi} & \text{G} \\ \text{[: Generál Windischgrätz měl bílou čepici, :]} \\ \text{F} & \text{C} & \text{G} & \text{C} \\ \text{[: vylezl na Petřín, pokynul pravici. :]} \end{matrix}$
2. [: Vojáci, vojáci, vy slavní junáci, :]
[: spusťte své kanóny, konejte svou práci. :]
3. [: Na Prašnou bránu padají šrapnely, :]
[: Čechové, Pražané, všechno je v jeteli. :]
4. [: Schovejte kokardy, zmuchlejte prapory, :]
[: učte se mlčení, učte se pokory. :]
5. [: František Palacký píše své Dějiny :]
[: a těch pár, co padlo, zahrabem do hlíny. :]
6. [: Kolo se otáčí, my stárneme, stárneme, :]
[: pivíčko v sklenicích zvedneme, zvedneme. :]
7. [: Pivíčko v sklenicích a dobré uzené, :]
ty naše Rakousko, už to máš spočtené,
 $\begin{matrix} \text{C} & \text{F} & \text{C} & \text{G} \\ \text{ty naše Rakousko, to jsme ti to dali,} \\ \text{C} & \text{G}^7 & \text{C} \end{matrix}$
tak už to máš spočtené.

131. Povijan (Jarek Nohavica)

1. G C Ami G
Moja nejmilejší sa ně rozvíjá,
 Emi C D G
z bílého hedvábu šíje povijan,
 Emi Hmi C D^7 G H^7
šíje na něm, šíje velká písmačka,
 C D^7 G D^7 G
buď to bude Matěj, a nebo Mařenka.
2. Bude-li to Matěj, bude kovářem,
bude podkovávat koně v kočáře,
za čtyři dukáty čtyři podkovy,
páni budou platit Matějíčkovi.
3. Bude-li Mařenka, bude, jak jsi ty,
celá v marcipánu bude si žítí,
jedna sladká třešňa v naší zahrádce,
každý sa ohlídně po Marijance.
4. A budú-li to oba, bude nejmilšě,
díky, panebože, žes' ňa vyslyšel,
před našimi vraty dvě lipky zasadím,
pak ňa, moja milá, celú pohladím.

132. Píseň o veliké zimě (Jarek Nohavica)

Na na na ...

1. G
Daří se mi, daří,
 Ami D G
jako když se v zimě oteplí,
 C D G Emi
mí kamarádi chodí rozeplí
 Ami^7 D
v kabátech bez límce
 C D Ami D^7 G
a já mám pořád půlku prosince.
Snad je to chyba v kalendáři,
 Ami D G
snad jsem zimomřivý nadprůměr,
 C D G Emi
jó, když bych tak sám sobě rozuměl,
 Ami^7 D
to bych se předělal
 C D Ami D^7 G
a rozpálil se jak pec do běla.
Na na na ...
2. Vede se mi, vede,
žádná velká sláva to není,
předvírem mi vyplo topení,
mrazírna z pokoje,
co mám z toho, že venku jinde teplo je.
Slunce je koláč s medem
a já koušu chleba k snídani,
dvě jonatány nesu na dlaních,
tak jde rok po roce
a já jsem velkou zimou nemocen.
Na na na ...
3. Daří se mi, daří,
jako když je osm pod nulou,
slunko se mi krásně vyhnulo,
šlo na lov na mouchy,
já píšu koncert pro dva rampouchy.
A dva malí rampoucháři
mi nahlíží do rozepsaných not,
co poztrácel jsem, teď mi přišlo vhod,
ale už pozdě je,
každý sklízí to, co zaseje.
Na na na ...
4. Daří se mi, daří,
jako když je osm pod nulou ...

133. Píseň o ženách (Jarek Nohavica)

- F C F C F C F C*
R: Svobodná, provdaná, ovdovělá, rozvedená,
F C F C F C F C
 černo vlasá, hnědo vlasá, prostovlasá, prostě žena,
Dmi A Dmi A Dmi A Dmi A
 Pokorná, Novotná, Michnová, Nováková
Gmi C F C F C F C F C
 ráda má, ráda má, ráda má, ráda má tahleta mužova slova:
- F C F C F C F C*
1. Miluju tě, miluju tě, miluju tě, rád tě mám
F C F C F C F C
 a necháš-li mě, necháš-li mě, tak si něco udělám,
Dmi Ami Dmi Ami Dmi Ami Dmi A
 já nebudu žít, nebudu žít, fakt, nebudu žít
Gmi C F C F C F C F C
 a vezmu si, vezmu si, vezmu si, vezmu si, vezmu si kyanid.
- R:**
- 2.** Nakoupím ti, navarím ti, vysaju ti, vyperu ti,
 sám od sebe, jak mi srdce velí, jak mě láska nutí,
 čti si 100+1 nebo na televizi se dívej,
 ty moje malá, utahaná, unavená, uvláčená, lehni si a odpo-
 čívej.
- R:**
- 3.** Dva tisíce, tři tisíce, dva tisíce, tři tisíce,
 na zálohu bylo málo, na výplatu bude více,
 tož kup si něco na sebe, Marto, kup si něco na sebe,
 já vydělávám, vydělávám, vydělávám, vydělávám, vydělávám
 jen na tebe.

134. Píseň psaná na vodu (Jarek Nohavica)

- G C*
1. Nad lotosovým květem na vteřinu zastavil se čas,
G C G
 na břehu cop si plete dívka, jež má velmi tichý hlas,
E mi H mi C^{maj7}
 je slyšet klapot větru o koruny sekvojevých dřev,
C Ami⁷ D⁷ G
 na tisíc kilometrů slyším její velmi něžný zpěv.
- 2.** Mládenec útloboký odvažuje od břehu člun,
 v rákosí u zátoky měsíc se vynořil z vln,
 z nebe se na zem sypou stříbrňáky dynastie Čcheng
 a starý básník Li-Po báseň píše na pergamen.
- 3.** V klobouku čaroděje ukrývá se tygr a hroch,
 dívce se srdce směje, po hladině přichází hoch,
 lehounce vlny plynou, básník má čarovnou moc,
 rozprostřel nad krajinou svoje ruce, a je tu noc, na na ...

135. Podzemní prameny (Jarek Nohavica)

- A C#mi*
1. Na obličej slunce kreslilo mi milióny teček,
H mi E⁷
 řeka teče mezi stromy, mezi stromy řeka teče,
A C#mi
 a já chodím, bloudím jako tichá řeka mezi lidmi všemi,
G E⁷
 hledím k zemi, co mne čeká, co mne asi čeká v zemi.
- A C#mi*
R: Podzemní prameny, potoky neznámé,
H mi E⁷
 slova jsou znamení, významy neznáme,
A C#mi
 hledáme kořeny, nic o nich nevíme,
G E⁷ A
 bloudíme v podzemí, podzemím bloudíme marně a přece.
- 2.** Kterápak to byla z těch mých lásek, která zlomila mě,
 kdo mi rámě podá zase, kdo mi zase podá rámě,
 stojím před výlohou, vidím jen svůj obrys skleněný a matný,
 nejsem dobrý, nejsem špatný, já jsem dobrý a i špatný.
- R:**
- 3.=1.**
- A*
* Podzemní prameny ...

136. Píseň pro tu jedinou (Jarek Nohavica / Paul Simon)

- D G D A*
1. Nechtě mi všechny hezké holky prominou,
D G D G A
 nechtě mi všechny hezké holky prominou,
H mi A D H mi A D
 ať se nezdám nebo zdám, ale já už jednu mám
G A G A G A D G D G D A D
 a za ruku se vodím jen s tou jedinou.
- 2.** [: Ona je tou mojí nejkrásnější příčinou, :]
 že když se k spaní uložím, tak spíš nespím nežli spím
 a nad oblaky lítám jen s tou jedinou.
- 3.** [: Já neříkám, že nekouknu se za jinou, :]
 ono oko, marná věc, oko je velký zvědavec,
 ale v srdci, tam si nosím jen tu jedinou.
- 4.** [: Všechny trable, které mám, hned pominou, :]
 když po dvou, po třech dnech zase běžím po schodech
 a ve dveřích tam vidím tu svou jedinou.
- 5.** [: A když se její ruce ke mně přivínou, :]
 na čelo ji políbím, neboť na sto procent vím,
 [: že tu jedinou bych nevyměnil za jinou. :]

137. Píseň pro V.V. (Jarek Nohavica)

1. C F^9 $Fdim$ Ami^7
V ošatce na mém stole je pořád kousek chleba
 F^9 C^{maj7} Dmi C
a vodka chladí se a spát máš taky kde,
 F C F C G
ač vím, že nepřijdeš, říkám si: co když třeba,
 Ami F G C
jakoby zázrakem náhle se zjevíš zde.
 E^7 Ami $Fdim$ C
Psal jsem ti dopisy, ach, těžko se ti píše,
 E^7 Ami F^9 G
zmuchlané, zmuchlané letěly přes pokoj,
 F C F^9 C^{maj7}
po pás se ukloním přešťasten, kdybys přišel,
 Dmi^7 E^7 Ami G C
menja zovut Jarek a kak tebja, drug moj,
 Dmi E^7 Ami E^7 Ami
menja zovut Jarek a kak tebja, drug moj.
2. Zajiště omluvíš můj přízvuk kostrbatý,
jsem pouhý samouk, ač kdysi dobrý žák,
své školní sešity dávno jsem, dávno ztratil,
nadobro zapomněl, kam dávat měkký znak.
Špatně mě učili slovíčkům z učebnice,
ty za to nemůžeš, a já byl ještě kluk, hm hm,
časem jsem pochopil, a dneska je mi třicet,
menja zovut Jarek a kak tebja, moj drug,
menja zovut Jarek a kak tebja, moj drug.
3. Říkali: přátelství, a mysleli tím sebe,
říkali: navěky, a mysleli tím snad,
já za to nemůžu, tak si to kór moc neber,
náš dům má spoustu zvonků, na ten můj zvon čtyřikrát.
Dopsat své dopisy až do poslední tečky,
pak ať se rozláme náš starý psací stroj, hm hm,
karavany jdou dál, ač vyjou vlčí smečky,
menja zovut Jarek a kak tebja, drug moj,
menja zovut Jarek a kak tebja, drug moj.
4. Já nikdy v životě, fakt, nebyl jsem na Tagance,
tak jsme se minuli v čase i prostoru,
poslouchám písně tvé, a to je moje šance
proplout svou planetou odzdola nahoru.
V kuchyni na mém stole je pořád kousek chleba
a buchtu Martininy, máš-li je jak já rád, hm hm,
ač vím, že nepřijdeš, říkám si: co když třeba,
menja zovut Jarek a kak tebja, moj brat,
menja zovut Jarek a kak tebja, moj brat.

138. Přejetí (Jarek Nohavica)

1. C $\frac{Emi^7}{H}$ Ami G
Chtěl jsem jít k Radovi na guláš,
 C Ami Dmi G
vzal jsem to okolo Šnapky,
 C $\frac{Emi^7}{H}$ Ami G
skončil jsem pod koly žigula,
 C Fmi C
řidič měl na očích klapky,
 F Dmi
zespoda dívám se na lidi,
 C Ami Dmi G
kteří se seběhli hnedle,
 C $G\#$
spráskaný jako Butch Cassidy,
 C $D\#dim$ Dmi G C
jsem z toho normálně úplně vedle.
2. Před chvílí vyšel jsem od Liby,
že na ni u Rady počkám,
a teď mnou cloumají pochyby,
zda vůbec večera dočkám,
navíc jsem rozečet' Cervanta,
hotov jsem teprve z půle,
a moje tepová konstanta
má už teď tendenci limitně k nule.
3. Co je to, krucifix, za život,
člověk si rozečte Quijota,
před pátou vyjde si na pivo,
no a v pět - čau, krásy života,
třicet let plácáš se dokola,
snažíš se nahlédnout za plentu,
a potom šup, šup to s tebou pod kola,
a ani nedočeš pointu,
 C $D\#dim$ Dmi G C
a ani nedočeš konec a pointu.

139. Přítel (Jarek Nohavica)

1. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten čas,
 táhlo nám na dvacet a slunko bylo v nás,
 vrabci nám jedli z ruky, život šel bez záruky,
 ale taky bez příkras.
2. Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět,
 zdál se nám opojný jak dvacka cigaret
 a všechna tajná přání plnila se na počkání
 anebo rovnou hned.
- R:** Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
 kde je ti konec, můj jediný příteli,
 zmizels' mi, nevím kam,
 sám, sám, sám, jsem tady sám.
3. Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc,
 jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,
 jó, tehdy, nebýt tebe, tak z mých dvanácti žeber
 nezůstalo příliš moc.
4. Dneska už nevím, jestli příběh' by jsi zas,
 jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
 a vlasy, vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší,
 no a co, vem to řas.
- R:** Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
 kde je ti konec, můj nejlepší příteli,
 zmizels' mi, nevím kam,
 sám, sám, sám, peru se teď sám.
5. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
 každá naše píseň měla nejmíň třicet slok
 a my dva jako jeden ze starých reprobden
 přes moře jak přes potok.
6. Tvůj děda říkal: ono se to uklidní,
 měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
 a byla velká voda, vzala nám, co jí kdo dal,
 a tobě i to poslední.
- R:** Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
 kde je ti konec, můj bývalý příteli,
 zmizels' mi, nevím kam,
 sám, sám, sám, zpívám tu teď sám.
7. Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl,
 jenom mi netvrď, že tě život naučil,
 člověk, to není páčka, kterou si, kdo chce, mačká,
 to už jsem dávno pochopil.
8. A taky vím, že srdce rukou nechytím,
 jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
 a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi
 společný slunko nesvítil.
- R:** Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
 kde je ti konec, můj jediný příteli,
 zmizels' mi, nevím kam,
 sám, sám, sám, jsem tady sám.

140. Píseň spokojeného člověka (Jarek Nohavica)

1. Dva plus jedna v třetím štoku,
 družstevní byt už pět roků,
 teplá voda, elektrika,
 prostorný sklep, kam nezatýká,
 jó, ve vlastním bytě
 já žiju si jak prase v žitě.
2. Teplá strava třikrát denně,
 půlku platu dávám ženě,
 druhá půlka je na cigára,
 poslouchá mě moje stará,
 jó, zeli k vepřové kytě,
 vždyť žiju si jak prase v žitě.
- R:** Krásně je na světě, život je valčíček,
 ústřední topení hřeje a hřeje,
 štěstí je hračička, autíčko na klíček,
 hloupého přejede, chytrému přeje.
3. V půl sedmé vstávám, v sedm píchám,
 kam bych se hnal, nepospíchám,
 dva osmset plus prémie,
 třináctej plat - komedie,
 jó, někdo tváří se zbitě,
 ale já žiju si jak prase v žitě.
4. Televizor značky Tesla,
 u stolku gauč a dvě křesla,
 na posteli se překulím,
 za pět minut usnu a spím,
 jó, žít se má hbitě
 a já žiju si jak prase v žitě.
- R:**
5. Dvoje kára a osm pik,
 hraju betla, jak velí zvyk,
 kdo dá fleka, ať se leká,
 mé porážky se nedočeká,
 já věčný jsem vítěz,
 vždyť žiju si jak prase v žitě.
6. Držím hubu a taky krok,
 nevylejzám, a tak mám nárok,
 co bych neurval, by urval jiný
 a to ostatní jsou hovadiny,
 jen ať se naplní sítě,
 vždyť žiju si jak prase v žitě.
- R:**
 La la la ...

141. Plivni si do rukávu (Jarek Nohavica)

1. Mý vlasy jsou jak slunko rozesmátý,
jak pomeranč po předcích,
a ze všech cest já znám jenom ty zlatý
a nedumám o následcích,
dávno nebrečím, jsou i škaredší,
vím, že v bazáru se vždycky najde místo,
co když někdo pak mě tam za šesták
koupí, koupí, koupí.
2. Mý vlasy jsou lék na největší nářky,
čarovnou moc skrývají,
závidí mi i báby kořenářky:
takovou bylinu nemají,
jsi-li rozsmutněn, stačí vyjít ven,
vyjít tak, abys byl kolemjdoucí,
okolo mě plout, správně vyčihnout
chvíli, chvíli, chvíli.
- R:** Kouknout se na mou hlavu, plivnout si do rukávu,
a potom štěstí v koutě určitě naleznou tě,
určitě objeví se jako malej kluk na jaře s kuličkama,
však ani muk, co když je to ta dáma,
a bez kuliček, a lidi myslí si, že lžu.
3. Sedím, a kolem mě už všechno plivá,
mně přitom píšou zelení,
že dolů půjde moje zlatá hřívá,
že mě pak major ocení.
Na vojně:
Sedím, a kolem mě už všechno plivá,
mé štěstí letí komínem,
šla dolů moje zlatá hřívá,
jsem ostříhaným vojínem.
No a dneska:
Sedím, a kolem mě už všechno plivá
a já jsem volný jako pták,
narostla mi zas moje zlatá hřívá,
jsem záložák.
Dávno nebrečím pro ty škaredší
chvíle naplněné takhle velkou slzou,
štěstí uvadlo, já si zrcadlo
koupím, koupím, koupím.
- R:** Kouknu se na svou hlavu, plivnu si do rukávu,
a potom šťastné břímě určitě zatíží mě,
určitě objeví se jako malej kluk na jaře s kuličkama,
však ani muk, ona je to ta dáma,
a bez kuliček, a lidi myslí si, že lžu.
- R:** Kouknu se na svou hlavu, ohohó, plivnu si do rukávu, ohohó
...

142. Píseň strážného na středověkém hradě (Jarek Nohavica)

1. Strážím v noci, strážím ve dne,
strážím taky odpoledne,
[: hradní pán chce mít klid,
já jsem jeho štít. :]
2. Stojím pevně, stojím zpřima,
až mám kruhy pod očima,
[: hradní pán mne má rád,
může klidně spát. :]
3. Držím vartu v zimě, v létě,
co jsem na tom božím světě,
[: dělám tuhle práci rád,
umím pevně stát. :]
4. Hlídám s mečem, hlídám s kopím,
pán mi řekne, já se chopím,
[: hradní pán je (můj) šéf,
tak ať teče krev! :]
5. Co se děje uvnitř, vzadu,
na to kašlu, na to dlabu,
[: já mám tady post
před branou, a dost! :]

143. Psohlavci (Jarek Nohavica)

1. Ve světnici u Kozinů
stará vdova Kozinová smaží vaječinu,
čeká na syna, co se má vrátit za hodinu,
neví, že tělo synovo je na polovinu.
- R:** Ono je, je, je, ono je, je, je.
2. Zaplakali Psohlavci a Psohlavkyně,
my jsme na tom byli povinně ze školy v kině,
ale já jsem musel jít na záchod zrovna v polovině,
takže nevím nic o Kozinově vině či nevině.
- R:** Nevím nic, nic, nic, vůbec nic, nic, nic.
3. Učitelky dějepravy,
ty vám měly prsa, že až oči lezli z hlavy,
jedna, ta mi přála dlouhá léta, pevné zdraví,
a abych neskončil jak Kozina a nešel do šatlavy.
- R:** Ne,ne, ne, já, já, já.
4. Nejsem Psohlavec a nestojím o marnou slávu,
ale člověk nikdy neví, kdo mu nasadí psí hlavu,
a proto, mámo, nechystej mi večer stravu,
jsem připraven, připraven na popravu.
- R:** -vu, -vu, -vu, -vu, -vu, -vu.
5. Kdo nemá v občance, ten musí mít pod čepicí
a kdo nemá pod čepicí, ten ať pije slivovici,
dáš si jednu velkou a máš opici,
a to je chvíle pro písničky Jaromíra Nohavici.
- R:** Je, je, je, ano, yes, yes, yes, da, da, da, ano.

144. Před sochou Puškina (Jarek Nohavica / Bulat Okudžava) **146. Píseň žárlivého** (Jarek Nohavica)

1. Před sochou Puškina se fotí hlouček lidí,
 Dmi G C Ami
 fotograf zmáčkne spoušť, a teď vyletí ptáček,
 Dmi G C Ami
 fotograf zmáčkne spoušť, a náhle všichni vidí,
 Dmi G C Ami
 před sochou Puškina jak vylétává ptáček,
 Dmi E Ami G
 před sochou Puškina jak vylétává ptáček.
2. Hádky jsou srovnány a účty dopočteny,
 na Tverském bulváru je těsno, jak je nával,
 z oken se vyklánějí velmi krásné ženy
 [: a na nás mávají a ptáček vylétává. :]
3. Před sochou Puškina se fotí hlouček lidí
 a ten, kdo pochopí, ten rukou nad tím mává,
 vy naše podvůdky a každodenní bídy
 [: před sochou Puškina, kde ptáček vylétává. :]
4. Tak šťastni zůstanem dík snímku do půl pasu,
 život je krátký jak obnošený fráček,
 my však už uvízli v té velké síti času,
 před sochou Puškina, kde, pozor, letí ptáček,
 na fóně Puškina, kde, pozor, letí ptáček.

145. Pijte vodu (Jarek Nohavica)

- R: [: Pijte vodu, pijte pitnou vodu,
 G C
 pijte vodu a nepijte rum! :]
1. Jeden smutný ajznbónák
 G C
 pil na pátém nástupišti ajrkoňak,
 C
 huba se mu slepila
 G C
 a diesellokomotiva ho zabila.
- R:
2. V rodině u Becherů
 pijou becherovku přímo ze džberů,
 proto všichni Plíhali a Bečeři
 mají trable s játrama a páteří.
- R:
3. Pil som vodku značky Gorbačov
 a potom povedal som všeličo a voľačo,
 vyfásol som za to tri roky,
 teraz pijem chlórované patoky.
- R:
4. Jestes my chłopci z Warszawy,
 chodime pociagem za robotou do Ostravy,
 štery litry vodky i mnuzstvo piv,
 bardzo fajny kolektiv.
- R:
5. Jedna paní v Americe
 ztrapnila se převelice,
 vypila na ex rum,
 poblila jim Bílý dům.
- R:

1. Přišel jsem o dva dny dřív, a vedle ní válel se chlap,
 Ami Dmi Ami E Ami E Ami(-)
 cvaklo to jak v bedně piv, když jsem ho po hlavě krápl'.
 Dmi Ami E Ami
- R: Hejha, dokola, dřív než přijde patrola, lej, lej, lej,
 Ami Dmi E Ami Emi(E) Ami
 rum mi nalívej, jsem dneska nějak žárlivej a zlej, zlej, zlej.
2. Z hlavy mu kapala krev, ale neměl k ní lézt do kvartýru,
 mně když popadne hněv, tak to já potom neznám míru.
- R:
3. Člověk jen vystrčí nos a nestačí říct ani „švec“,
 a už mu leze kdejakej kos k jeho holce na kavalec.
- R:
4. Za pět let vrátím se zpět, a to ti říkám, holka moje:
 nechtěj, abych i tobě šunký zvedl, až vejdu zase do pokoje.

147. Píseň zhrzeného trampa (Jarek Nohavica)

1. $C \quad G \quad F \quad C$
 $F \quad C \quad G \quad C \quad G$
 hóhóhó, a neznám písně z pamp,
 $C \quad G \quad F \quad C$
 $F \quad C \quad G \quad C$
 vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp,
 hóhóhó, že prý jsem houby tramp.
2. Napsali si do cancáků, jen ať to každéj ví,
 hóhóhó, jen ať to každéj ví,
 vyloučený z řad čundráků ten frajer libový,
 hóhóhó, ten frajer libový.
- R:** $C \quad G \quad Ami \quad F \quad C$
 $G \quad C \quad G$
 Já jsem ostuda traperů, já mám rád operu,
 $C \quad G \quad Ami \quad F \quad C$
 já mám rád jazz (folk), rock,
 $G \quad C \quad C^7$
 chodím po světě bez nože, to prý se nemože,
 $F \quad C \quad D^7$
 to prý jsem cvok,
 G
 já jsem nikdy neplul na šifu, a všem šerifům
 $C \quad G \quad Ami \quad F \quad C$
 jsem říkal: „Bane, pane,“
 $G \quad C$
 já jsem ostuda trampů, já když chlempu,
 tak v autokempu.
3. A povídal mi frajer Joe: „Jen žádný legrácky,
 hóhóhó, jen žádný legrácky,
 jinak chytneš na bendžo, čestný čundrácký,
 hóhóhó, čestný čundrácký.“
4. Že prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku,
 hóhóhó, až dám se do cajku
 a vodřikám jim nazpaměť akordy na Vlajku,
 hóhóhó, akordy na Vlajku.
- R:**
5. A tak teď chodím po světě a mám zaracha,
 hóhóhó, a mám zaracha,
 na vandr jezdím k Markétě a dávám si bacha,
 hóhóhó, a dávám si bacha.
6. Dokud se trampské úřady nepoučí z chyb,
 hóhóhó, nepoučí z chyb,
 zpívám si to svý „nevadí a zase bude líp,“
 hóhóhó, „a zase bude líp.“
 $G \quad C$
- R:** + v tempu.
- 5'. A tak je mi do pláče, že nesmím na vandr,
 hóhóhó, že nesmím na vandr,
 a namísto maskáče nosím skafandr,
 hóhóhó, nosím skafandr.
- 6'. Dokud se mí kamarádi nepoučí z chyb,
 hóhóhó, nepoučí z chyb,
 zpívám si to svý „nevadí a zase bude líp,“
 hóhóhó, „a zase bude líp.“

148. Ragby (Jarek Nohavica)

1. $G \quad \frac{D}{F\#} \quad Emi \quad C \quad G \quad \frac{D}{F\#} \quad Emi \quad \frac{D}{F\#}$
 $G \quad \frac{D}{F\#} \quad Emi \quad C \quad G \quad \frac{D}{F\#} \quad Emi \quad \frac{D}{F\#}$
 Já utíkám a nesu balón šišatý, no to je paráda,
 svalnatí sílenci mi funí na paty a šlapou na záda,
 $C \quad D \quad G \quad Emi$
 největší z hromotluků už natahujou ruku
 $Ami \quad D \quad G \quad G^7$
 a křičí: Kluku, kluku, narvem ti dres!
 $C \quad D \quad G \quad Emi$
 Málo mi stačí plíce, cítím, že budu chycen,
 $Ami \quad D \quad G \quad D \quad G$
 nebudu žítí více, kam jsem to vlez'?'
 $\frac{D}{F\#} \quad Emi \quad \frac{D}{F\#} \quad G \quad \frac{D}{F\#}$
 Modřiny, uši od hlíny,
 $Emi \quad \frac{D}{F\#} \quad G \quad \frac{D}{F\#}$
 a v ústech dva zubý
 $Ami \quad D \quad G \quad Emi$
 a v očích pohled plný záhuby,
 $Ami \quad D \quad G \quad Emi$
 Zabiják Běda, Krvavý Bill
 $Ami \quad D \quad G$
 běží za mnou ze všech sil, jó jó ...
2. Má milá je kůže nádherná jak růže z Orientu,
 řekla mi: „Chci muže, jenž všechny přemůže,“ a tak jsem tu,
 dva metry chybí k cíli, ještě mě nechtyli,
 diváci hrůzou šílí jak jeden muž
 a s přáním všeho zlého skandují: Sejměte ho!,
 konec života mého blíží se už.
 Má milá, tys to způsobila,
 tak chystej obvazy,
 až mě ti dva k zemi porazí,
 Zabiják Běda, Krvavý Bill
 funí za mnou ze všech sil, jó jó ...
3. Ten, kdo chce škádlit bohy a vylézá z davu a touží po boji,
 musí mít rychlé nohy anebo chytrou hlavu, a nejlíp obojí,
 sto metrů měří hřiště, na konci je trojkoviště,
 tak tedy možná příště, když už ne dnes,
 sto kilo vážíš, Bille, jednou však přijde chvíle,
 udělám z tebe filé, tak se už třes!
 Ale teď jsem chycen, mele se mlýnice,
 ztrácím se pod těly,
 smíchán s nepřáteli i přáteli
 a někde z dálky slyším volat svou milou:
 „Bravó, to se mi líbilo!“, jó jó ...
- 3'. Kde jste, mí kamarádi, kdesi daleko za čarou půlící,
 nikdo mi neporadí, jsem, ach, naměkko, podoben zající,
 vinna je moje milá, která mě přemluvila,
 abych převezl Billa, dal mu na frak,
 vinna je mužská touha, poslední klička dlouhá,
 pád k zemi, ouha, ouha, už je to tak.
 Jsem chycen, mele se mlýnice,
 ztrácím se pod těly,
 smíchán s nepřáteli i přáteli
 a někde z dálky slyším volat svou milou:
 „Bravó, to se mi líbilo!“
- 4'. Děkuju ti, Bědo, děkuju ti, Bille, už jsem vám prominul,
 má milá šije dnes svatební košile pro svého hrdinu,
 a její hrdina, podoben modřině,
 sám ani nedojde do obřadní síně,
 a tak ho podpírají, aby včas tam byl,
 svědek Běda a svědek Bill, hm,
 svědek Běda a svědek Bill ...

149. Rakety (Jarek Nohavica)

1. Hodláš-li, lásko, přijít za mnou až zítra,
A E
Hmi
 třeba bude už pozdě,
D A
 jsem jen hromádka kostí a shluk bílkovin
Hmi⁷ D
 a naježené rakety mi míří rovnou do slabin
A
 a také na mou hlavu,
E
 a tak přijď už radši dnes, ať spolu dočkáme se jitra,
Hmi
 a o sebe se se mnou rozděl,
D A
 než přiletí nějaký mimozemšťan od novin
Hmi⁷ D
 a začne spočítávat kapky krve jako plody jeřabin
A
 a podá o tom zprávu.
- R:** A pak na titulní stránce Vesmírného kurýra
A F#mi E A
F#mi E A
 vyjdou reportáže o tom, jak Zem umírá,
D^{maj7} Cmi
 generálské prýmky, velvyslancův žaket,
E D E
 exkluzivní snímky nablýskaných raket
A Hmi E Hmi A Hmi E
 s různými emblémy, jó, to bude prima článek,
Hmi A Hmi E Hmi A Hmi E Hmi A Hmi E Hmi
 Země srovnaná se zemí, plus příložený plánek.
2. Byl jsem vhozen do života bez toho, že by se mě ptali,
 a bez toho, že by se mě někdo zeptal, budu zase vyhozen,
 a tak prosím jenom o jedinou malou úsluhu:
 netvrďte mi do očí, že jednáte z mé vůle,
 že tohleto všechno je i moje přání,
 svět je brouk hovnivál, který svou kuličku válí
 jako v hypnóze
 a pěkně dokolečka dokola a pěkně po kruhu,
 až se mu hlava zatoří, tak vyhrabe si v zemi důlek,
 že tam přežije to bombardování.
- R:**
3. Hodláš-li, lásko, přijít za mnou už zítra,
 může být už pozdě,
 nikdo nás neposlouchá, poslouchejme sebe,
 jak se naše srdce hlásí: ještě chvíli,
 ještě moment, ještě vteřinu, ach, tady na zemi,
 a tak přijď už radši dnes, ať spolu dočkáme se jitra
 a o sebe se se mnou rozděl,
 cítím, že nebudu mít strach, když budu ležet vedle tebe
 a tak najdou nás za milión roků
 asi návštěvníci z vesmíru a přikryjí nás kamením.
Hmi E Hmi A Hmi E
- R:** + mohyly, mohyly kamenů
Hmi A Hmi E
 všechno mlčky přikryjí,
Hmi A Hmi E
 i miliardu Romeů,
Hmi A Hmi E Hmi A Hmi E Hmi A
 i miliardu Julií ...

150. Ranní gymnastika (Jarek Nohavica / Vladimír Vysockij)

1. Předklon, záklon, rukama vířit,
Ami
 vdech a výdech, tři a čtyři,
Dmi
 jen co ráno vyskočíte z postele,
 pěkně křepce, lokty na zem,
Ami
 temno v lebce zmizí rázem,
E Ami
 prospěje to na duchu i na těle.
2. Ať vám tělo svaly hýří,
 dřep a výskok, tři a čtyři,
 nedejte na sousedovo chrápání,
 kdo co říká, ať si říká,
 nejlepší je gymnastika,
 tělo si pak lépe zvyká na rány.
3. Ve světě se chřipka šíří,
 bacha na ni, tři a čtyři,
 slabý člověk na sto procent chytne ji,
 jedna sprcha vodou chladnou:
 bacil prchá, viry chřadnou,
 chřipka nemá vůbec žádnou naději.
4. Netvařte se jako výří,
 s písní na rtech, tři a čtyři,
 nenadávejte a zuby zatněte,
 když se tělo leskne potem,
 ručník froté vezte poté,
 masáž - to je nejlepší věc na světě.
5. A když v samém závěru jste,
 běh na místě ještě zkuste,
 běhají tak dneska lidé nejedni,
 [: v starostech sílu vám dodá
 tenhle běh - světová móda,
 nikdo není první ani poslední! :]

151. Robinzon (Jarek Nohavica)

1. *Ami*
Za dveřmi střevíce a ve schránce psaní,
vůně skořice, otisky dlaní
Dmi G#maj7 C E7
v mém pokoji, na mém ostrově,
Ami
puštěná televize, jablko v šátku,
byl tady, zas mi zmizel, já mu říkám Pátku,
Dmi G#maj7 C E7
snad se nebojíš, snad se nebojíš?
Ami F C
- R:** Jsem Robinzon, jsem Robinzon, jsem Robinzon,
Bbmaj7 Bbdim
dnes ráno na úsvitě píšu do notýsku,
Dmi Bbmaj7
na ostrově objevil jsem stopy v písku,
G#maj7 G7
samota je žlutá pustá pláž,
C E7 Ami
proč mi utíkáš, proč mi utíkáš, Pátku?
2. Bojím se přílivu s večerem do pokoje,
zůstaneš naživu, i když stopy tvoje
moře tmy odplaví, Pátku,
dávám střevíce do botníku, otvírám psaní,
snad v tomhle okamžiku očekávání
se mi objevíš, Pátku, kde jsi?
- R:** Jsem Robinzon, jsem Robinzon, jsem Robinzon,
jedním srdcem, jedním dechem, jednou lžící,
samota mi zavoněla po skořici,
do skály nožem vrývám nemizící stopu tvoji,
Ami Bbmaj7 Bbdim Dmi G7 C
tak pomoz mi, Pátku, Pátku, Pátku ...

152. Radosti života (Jarek Nohavica / František Gellner)

1. *Ami C*
Drobtý pod stůl hází nám osud,
Dmi Ami
ostatní vše je nicota,
Dmi Ami
[: alkohol ještě je, holky jsou posud,
F E Ami
jsou ještě radosti života. :]
2. Žena jak žena v života vraku,
konečně jedno vše bude ti,
[: jedna ubíjí něhou svých zraků,
druhá jedem svých objetí. :]
3. Šetřiti léty, jež nemají ceny,
v tom žádná moudrost nevězí,
[: dobré je opium, alkohol, ženy,
schází-li schopnost k askezi. :]
4. Jsem smutný mládenec, rouhavý cynik,
v rozpuku mládí zhořkl mi svět,
[: v ovzduší krčem a v zápachu klinik
(Ami) (E) (Ami)
vypučel písně mé jedový květ, :]
F E Ami E Ami
vypučel písně mé jedový květ ...

153. Samodruhá (Jarek Nohavica)

- Rec:** Zlořečena budiž tato žena,
studna hřichu, smilství a neřesti,
nádoba nízkých pohnutek,
které každého člověka přivedou do neštěstí,
její muž Alexej, náš dobrý soused, muž bohobojný a pracovitý,
s nepřítelem někde předaleko srdnatě bojuje,
ona se tady zatím, ta děvka jedna,
kdo ví s kým, a kdo ví kde, a kdo ví jak muchluje,
bim bam bom - ona je v tom.
Ami E Ami E
2. Vlezla do postele a dala bůhvíkomu,
C G C E
ta děvka nestydatá, a teď to máme,
Ami E Ami E
stigmata po těle, parchantí děcko k tomu,
C G C E
tváří se jako svatá, ale my ji známe!
- R:** *Dmi Ami*
V komíně troubí trubač z Jericha, cha, cha,
F E
červi ať jí vlezou do břicha, cha, cha,
Ami E Ami E Ami E Ami E
ona je samodruhá, samodruhá, ona je samodruhá!
3. Taková ostuda, chudáci tchán a tchýně,
aby snad chodili kanálama,
člověk jí lásku dá, a ona potom, svině,
si noční košili sundá sama!
- R:** *Ami E Ami Dmi Ami*
*: Vinna, vinna, vinna, vinna, nevěrná muži,
Dmi E Ami E
na rameno vypálit jí růži,
Ami E Ami Dmi Ami
vinna, vinna, vinna, vinna, kolem krku kámen,
Dmi E Ami
ať si říká, kdo co říká, amen.

4. Vy, dobří sousedi, žijící ve vši ctnosti,
před vámi stojí žena dábelnatá,
neberte ohledy, služte spravedlnosti,
ať klekne na kolena a do bláta!
- R:** V komíně troubí trubač z Jericha, cha, cha,
jen ji klidně kopněte do břicha, cha, cha,
ona je samodruhá, samodruhá, ona je samodruhá!

*:

154. Sarajevo (Jarek Nohavica)

1. $\begin{matrix} E_{mi} & & \frac{A_{mi}}{F\#} \\ H^7 & & E_{mi} \end{matrix}$
 Přes haličské pláně vane vítr zlý,
 to málo, co jsme měli, nám vody sebraly,
 $\begin{matrix} \frac{A_{mi}}{F\#} \\ H^7 & & E_{mi} \end{matrix}$
 jako tažní ptáci, jako rorýsi
 letíme nad zemí, dva modré dopisy.
- R: $\begin{matrix} E_{mi} & & A_{mi} \\ \frac{D^7}{F\#} & & G & H^7 \end{matrix}$
 Ještě hoří oheň a praská dřevo,
 $\begin{matrix} E_{mi} & & A_{mi} \\ H^7 & & E_{mi} \end{matrix}$
 ale už je čas jít spát,
 tamhle za kopcem je Sarajevo,
 tam budeme se zítra ráno brát.
2. Farář v kostele nás sváže navěky,
 věnec tamaryšku pak hodí do řeky,
 voda poplujе zpátky do moře,
 my dva tady dole a nebe nahoře.
- R:
3. Postavím ti dům z bílého kamení,
 dubovými prkny on bude roubený,
 aby každý věděl, že jsem tě měl rád,
 postavím ho pevný, navěky bude stát.
- R: Ještě hoří oheň a praská dřevo,
 ale už je čas jít spát,
 tamhle za kopcem je Sarajevo,
 tam zítra budeme se, lásko, brát ...

155. Šnečí blues (Jarek Nohavica)

1. $\begin{matrix} G & C^7 & G & \frac{D}{F\#} & G & C & G & D^7 \\ G & & G^7 & C & & & C_{mi} \end{matrix}$
 Jednou jeden šnek šíleně se lek',
 nikdo už dnes neví, z čeho se tak zjevil,
 $\begin{matrix} G & & C^7 & D^7 & G & D^7 \end{matrix}$
 že se dal hned na útěk.
2. Přes les a mýtinu rychlostí půl metru za hodinu,
 z ulity pára, ohnivá čára,
 měl cihlu na plynu.
3. Ale v jedné zatáčce, tam v mechu u svlačce,
 udělal šnek chybu, nevyhnul se hříbu,
 nevyhnul se bouračce.
4. Hned seběhl se celý les a dali šneka pod pařez,
 tam v tom lesním stínu, jestli nezahynul,
 tak leží ještě dnes.
5. A kdyby použil vůz anebo autobus,
 [: nebylo by nutné zpívat tohle smutné,
 smutné šnečí blues. :]

156. Staré dobré časy (Jarek Nohavica)

1. $\begin{matrix} C & & A_{mi} \\ C & & A_{mi} \\ C & & A_{mi} \\ F & & D_{mi} \end{matrix}$
 Řekla mi včera dívka Tereza,
 že patřím do starého železa,
 že už mi šroubky, nýty reziví,
 já se té dívce vlastně nedivím,
 $\begin{matrix} C & & \frac{C}{H} & & A_{mi} \\ F_{mi} & & G \end{matrix}$
 jsem starý vysloužilý partyzán,
 puding, co byl už z misky vylízáán,
 příslušník dávno vyhynulé rasy,
 jó, kde jsou ty časy,
 jó, kde jsou ty časy, jó, kde jsou ty časy.
2. Člověk měl starý břich, však víry byl pln,
 uši měl otláčené od krátkých vln,
 do práce chodil jenom na vyspání
 a všichni mukli byli pruhovaní,
 melouny stály sedm a třesně tři,
 Slováci byli naši rodní bratři,
 kdo tě chtěl urazit, řek': ty jsi Vasil,
 jó, kde jsou ty časy,
 jó, kde jsou ty časy, jó, kde jsou ty časy.
3. Hráli jsme nebezpečnou muziku
 a dívky byly svolné ke styku
 a ten, kdo nechyt' jednu pendrekem,
 ten nebyl právoplatným člověkem,
 pod heslem „Spějeme ke šťastným zítřkům!“
 jsme rozkládali rodnou zemi zvnitřku
 my - příslušníci disidentskej rasy,
 jó, kde jsou ty časy,
 jó, kde jsou ty časy, jó, kde jsou ty časy.
4. Vaškovi do vězení v Heřmanicích
 jsme tajně posílali smaženici
 a mezi vajíčkama byly skryty
 pilníky, ba i libri prohibiti,
 jézedák staral se jen o dobytek,
 jistý byl sociální výdobytek,
 po lukách zněly šťastné dětské hlasy,
 jó, kde jsou ty časy,
 jó, kde jsou ty časy, jó, kde jsou ty časy.
5. Písně se pašovaly pod košili,
 náměstím velel soudruh Džugašvili,
 ruskému medvědovi línala srst,
 jestřábům z Ameriky podbíral prst,
 dostat se za železnou střeženou zeď,
 to bylo dobrodružství, ne jako teď,
 teď mají všichni vůkol svoje pasy,
 jó, kde jsou ty časy,
 jó, kde jsou ty časy, jó, kde jsou ty časy.
6. Svetr se po vyprání správně srážel,
 prezident na Hradě moc nepřekážel,
 na polích moh' jsi potkat antikrista
 a hrdě znělo slovo „komunista“,
 noviny byly troje, strana jedna
 a policie krásně zodpovědná,
 cikánům hrůzou ježily se vlasy,
 jó, kde jsou ty časy,
 jó, kde jsou ty časy, jó, kde jsou ty časy.

7. Armáda střežila nám klidné spaní
a žáci byli disciplinovaní,
čtyřicet korun stálo maso hovězí
a vůkol znělo to, že pravda vítězí,
dnes už to není, co to bývalo,
všecko se jaksi blbě splantalo,
jediné, co mi dneska zbývá asi,
je zpívat: jó, kde jsou ty časy,
staré dobré časy, staré dobré časy.

157. Spatřil jsem kometu (Jarek Nohavica)

1. Ami
Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
 Dmi G^7
zmizela jako laň u lesa v remízku,
 C E^7
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.
- Ami Dmi
R: O vodě, o trávě, o lese,
 G^7 C
o smrti, se kterou smířit nejde se,
 Ami Dmi
o lásce, o zradě, o světě
 E E^7 Ami
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.
3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až nalezl v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.
- R:** Na na na ...
5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
já už tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.
- R:** O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

158. Stanice Jiřího z Poděbrad (Jarek Nohavica)

1. C Dmi^7 G^7
V metru na schodech vidáme se spolu,
 C F G
já jedu nahoru a ona vždycky dolů,
 F^{maj7} C^{maj7} A^7
vracím se z noční směny, ona jde na ranní,
 Dmi^7 G^7 C A^7
oba jsme unavení a málo vyspaní
 Dmi^7 G^7 C Ami
a schody jedou a nechtějí stát
 F G C
na stanici Jiřího z Poděbrad.
2. Praha v šest hodin ještě sladce chrápe,
to jenom my dva blázni povinnosti chápem,
já dělám ve Škodovce a ona v trařice,
oba jsme černé ovce, dva kusy z tisíce,
a schody jedou a nechtějí stát
na stanici Jiřího z Poděbrad.
3. Pětkrát do týdne máme v metru rande,
jak se tak míváme, jsme protilehlý tandem,
já vlevo, ona vpravo držíme madla,
ji čeká Rudé právo a mně už padla
a schody jedou a nechtějí stát
na stanici Jiřího z Poděbrad.
4. V metru na schodech, tam se dějou divy,
tam jsem se zakoukal do trafikantky Ivy,
v tom spěchu stačím jen říct „ahoj“ a „dobré ráno“,
neb líbat během jízdy je přísně zakázáno,
a schody jedou a nechtějí stát
na stanici Jiřího z Poděbrad.
5. Praha v šest hodin ještě sladce chrní
a my jsme milenci velice opatrní,
v průvanu na schodišti vlasy nám lítají,
neb všechny věci příští nás teprv čekají
a schody jedou a nechtějí stát
na stanici Jiřího z Poděbrad.

159. Starý muž (Jarek Nohavica)

1. G Hmi Emi
 Až budu starým mužem, budu staré knihy číst
 C D
 a mladé víno lisovat,
 G Hmi Emi
 až budu starým mužem, budu si konečně jist
 C D
 tím, koho chci milovat,
 G Hmi
 koupím si pergamen a štětec a tuš
 Emi D
 a jako čínský mudrc sednu na břeh řeky
 G Hmi Emi C D G Hmi Emi C D
 a budu starý muž, starý muž.
2. Až budu starým mužem, pořídím si starý byt
 a jedno staré rádio,
 až budu starým mužem, budu svoje místo mít
 u okna kavárny Avion,
 koupím si pergamen, štětec a tuš
 a budu pozorovat lidi, kam jdou asi,
 a budu starý muž, a budu starý muž.
- C $\frac{C}{H}$ Ami $\frac{C}{H}$ C $\frac{C}{H}$ Ami $\frac{C}{H}$ C $\frac{C}{H}$ Ami $\frac{C}{H}$ C $\frac{C}{H}$ D
- R:** Na na na ...
3. Až budu starým mužem, budu černý oblek mít
 a šedou vázanku,
 až budu starým mužem, budu místo vody pít
 lahodné víno ze džbánku,
 koupím si pergamen, štětec a tuš
 a budu mlčet, jako mlčí ti, kdo vědí už,
 starý muž, starý muž.

160. Setkání s A. S. Puškinem (Jarek Nohavica / Bulat Okudžava)

1. Ami E^7 Ami
 Co bylo, je pryč jednou provždy, a stesky jsou k ničemu,
 C G C
 každá epocha má vlastní kulisy, herce i kus
 A^7 Dmi G Ami
 [: a líto mi je, že už nikdy se nepotkám s Puškinem,
 E^7 Ami
 nezajdu si s ním na čaj do bistra U sedmi hus. :]
2. Dnes už nechodíme, jak zastara bosáci, naboso,
 řvou motory aut, my z oken sčítáme galaxie
 [: a líto mi je, že už po Moskvě nejezdí drožkáři
 a nebudou víc, nebudou, a to líto mi je. :]
3. Před tebou se skláním, má bezbřehá epocho poznání,
 a vzdávám ti hold, lidský rozum nad rozumem,
 [: a líto mi je, že jak dřív se i dnes bůžkům klaníme
 a na kolenou bijem hlavami o tvrdou zem. :]
4. Podél našich cest dlouhé aleje vítězných praporů,
 náš boj za to stál, my máme vše, za co šli jsme se bít
 [: a líto mi je, že se stavějí pomníky z mramoru
 a vyšší než my, vyšší než veškerá vítězství. :]
5. Co bylo, je pryč, vyjdu ven na špacír, koukám: noc je tu,
 vtom zničehonic vedle arbatských vrat u vody
 [: stojí drožkář a kůň, a pan Puškin jde po prázdném pro-
 spectu,
 já krk za to dám, zítra že se něco přihodí ... :]

161. Svlíkni si košilku (Jarek Nohavica)

1. Hmi Emi Hmi $F^{#7}$ Hmi
 Svlíkni si košilku, lásko moje,
 D A D $F^{#7}$
 do rána bílého daleko je,
 G D $Edim$ $F^{#7}$
 [: do rána daleko, k srdci kousek,
 Hmi Emi Hmi $F^{#7}$ Hmi
 krásné je, když lidi milujou se. :]
2. Včeras' mi utekla, dnes jsi tady,
 jako já žádnej tě nepohládí,
 [: na vodě, voděnce tajou ledy,
 co když jsme teď spolu naposledy. :]
3. Svlíkni si košilku z porculánu,
 krásnější nežli ty nedostanu,
 [: červánky na nebi, rudá krvi,
 budeš má prvá a já tvůj prvý. :]

162. Svátky slunovratu (Jarek Nohavica)

1. Emi Ami Emi Ami
 Od rána zvoní u mě telefon, a já ho radši nezvedám,
 Emi Ami Emi Ami
 od rána zvoní u mě telefon, a já takový normální strach mám,
 Emi Ami Emi Hmi Emi
 že na mě vědí něco, co na sebe nevím ani já, ani já.
2. O svátcích slunovratu, převlečen za maňáška, hrál jsem co
 hrál,
 rum pil, třaskavé kapsle třaskal a boží jméno nadarmo do úst
 bral,
 a on se na mě dívá a vidí, co nevidím ani já, ani já.
- R:** Emi G Ami
 Oči máme po otcích a vlasy po matkách,
 Emi Hmi
 ale jsme napůl sirotci a napůl děti všech,
 C Ami H^7
 hledáme jména na náhrobcích a jiných památkách,
 Emi Ami H^7 Emi
 my bezprizorní, my umístění v panelových internátech.
3. V muzeu voskových figurín svítí modrá lucerna,
 hlídač dal si dvacet a jeho stará doma je mu nevěrná,
 tišeji, tišeji, tišeji, zloději, zloději, zloději!
4. Dejte mi krompáč, rýč a lopatu, já nejlíp znám své rozměry,
 dejte mi krompáč, rýč a lopatu a počítejte údery,
 prvý, druhý, třetí, čtvrtý, od narození k smrti.
- R:**

163. Stodoly (Jarek Nohavica)

- A*
1. Za kopci hořely stodoly,
havrani kroužili nad poli,
Hmi D A
stařenky smály se do dlaní,
Hmi D A
navěky jsme spolu svázáni.
  2. Na seně stébla nás píchala,
oblaka zrychleně dýchala,
rozpálen sladkými přísliby
oči zavřel jsem, abych tě políbil.
  3. Kristus pán sekerou tesaný
díval se z božích muk na stráni,
svatou mši sloužili v kostele
a mé tělo stalo se tvým tělem.
  4. Křičel jsem, lásko má, na hory, na doly,
až jsem vyplašil ony havrany v údolí,
vylétli, jako když vystřelí,
a pak pod nebem stali se bílými anděly,
A
pod nebem bílými anděly ...

164. Sudvěj (Jarek Nohavica)

- Hmi*
1. Tolik, kolik je mi teď, už mi nikdy nebude,
vteřina za vteřinou ukrajují můj pecen chleba,
A
neklepej na dveře, posečkej chvíli, můj osude,
Hmi
ještě tolik věcí udělat je třeba, ještě tolik věcí udělat je třeba.
  2. Staré ženy nosí haleny z šedého batistu
a když je pánská volenka, sedí samy v rohu,
kulhavý taneční mistr obrací list po listu,
ještě tolik věcí dělat mohou, ještě tolik věcí dělat mohou.
D
- R:** Řeka se prodírá koryty a slepými rameny
Emi A
a pak se v moři doširoka rozprostírá,
Hmi G A
je čas rozmetávat kameny a je čas, je čas ty kameny sbírat.
3. Rodina sedí v trávě, směje se a snídá,
je to rodina šťastného malíře Vojkůvky,
najednou přilétá straka a žena říká: vida,
podívejte, děti, nese borůvky, podívejte na ni, nese borůvky.
  4. Tohle, co se děje teď, už se nikdy nestane,
hromničkou na našich hrobech budou naše knihy,
vůně milujících se těl jednou ráno vyvane
z té nekonečné tíhy, z té nekonečné tíhy.
- R:** Napsal jsem dopisy a rozeslal ty dopisy a čekám
a monogramem tiché naděje na poslední řádce,
je čas kráčet někam a je čas odněkud se vracet.
5. Ze svého diáře vyškrtávám první umřelé,
na třídě Svobody stojím s rukama svěšenýma,
mladinkě ženy kolem pletou svetry pro své manžele,
aby jim nezabýlo zima, aby jim snad nezabýlo zima.
  6. A mně je den ode dne, noc od noci stále chladněji,
v průvanu věků mizí mé roky rozmařilé,
tohles' mi neprozradil, Sudvěji, ach, Sudvěji,
že jednou přijde ona chvíle, že jednou přijde ona chvíle.
- R:** Z mlhy u cesty se vynořili dva bílí buvoli,
něco jim zpívám, ale můj hlas zní tak cize,
je čas zasévat na poli a je čas, je čas na poli sklízet.
7. V podloubí šternberského hradu u stěny je lavice,
sedám si na ni a malíř přináší mi kávu,
a v druhé ruce nový obraz jménem Svatá trojice,
Bůh na něm sbírá borůvky a zrzavou má hlavu.
  8. Není ta káva příliš silná, ptá se jeho paní,
ach, kdyby manžel nebyl blázen, tak jsme dávno bohatí,
a malíř Libor směje se a nade mnou se sklání,
co jednou namaluješ, to se neztratí, co namaluješ, to se neztratí.
- R:** Tolik, kolik je mi teď, už mi nikdy nebude,
vteřina za vteřinou ukrajují můj pecen chleba,
neklepej na dveře, posečkej chvíli, můj osude,
ještě tolik pláten udělat je třeba, ještě tolik písní udělat je třeba.

165. Svatava (Jarek Nohavica)

- G*
1. Poslyšte baladu, je o jednom případě,
C G C G
bude to smutné velice,
je o dívce Svatavě, žijící v městě Ostravě,
C G C G
Gottwaldova ulice.
- R1:** Otec Svatavy pracuje u dopravy
Ami D⁷ G Emi
Ami D⁷ G Emi
a matka Svatavy vedoucí je Potravin
Ami D⁷ G Emi
a jejich dcera Svatava jak lilie,
Ami D⁷ G
zamilovaná do poezie.
2. Příběh začíná ve večerních hodinách
v pátek třetího října,
venku zima je, televize nehraje,
ale hřeje peřina.
- R2:** Otec Svatavy má špičku u dopravy
a matka Svatavy inventuru Potravin
a jejich dcera Svatava jak lilie,
zamilovaná do poezie.
3. Slávek Slováček, v lásce žádný nováček,
už se blíží podle stěn,
nutno ještě vědět, že má doma dvě děti
a třetí je na cestě.
Zjistil, že:
- R2:**
4. Svatava si myslela, že to zvoní Adéla
a nese jí Nezvala,
když svůj omyl zjistila, velice se zlobila:
Pane, já vás nezvala!
- R3:** Slávek byl však muž činu, uchopil tu dívčinu
a pak do ucha jí píp': Svatavo, vy jste můj typ,
a teď bez dlouhých veršů a citátů
zahraju si na mámu a na tátu.
5. Když ji vzal do náruče, mlátila ho Bezručem
a dusila Baudelairem,
dvě modřiny pod nosem schytil Janisem Ritsosem
a jednu Jacquesem Prevertem.
- R4:** V bitvě předem prohrané tloukla ho S.K.Neumannem,
ale ani Rudé zpěvy neuchránily pel té děvy,
a tak, když k ránu spokojeně usnula,
k hrudi tiskla Valeria Catulla.
6. Jak nás učí dějiny, pouze čin je účinný,
básně nemají tu moc,
i když je to ku pláči, verše jaksi nestačí
dívčinám na celou noc.
- R5:** Začas se otec Svatavy tloukl pěstí do hlavy
a matka Svatavy, ta se chtěla otrávit,
že jejich vnučka Svatava jak lilie
žvatlá první veršiky poezie,
žvatlá Dvakrát sedm pohádek Františka Hrubína.

166. Svatba (Jarek Nohavica)

- C Ami G*
1. [: Nablýskané vozy s girlandama
C Ami G
přijíždí před radnici, :]
Ami Emi F C
[: ženich jede sám, nevěsta jede sama,
Dmi G C
tchán pije slivovici. :]
2. [: Tajemník MNV je přioptit,
z repráků Mendelssohna hrají, :]
[: svatební šaty skrývají, co nelze skrýt,
hlavně, že se rádi mají. :]
- R:** *Ami Emi F C*
[: Ej, láska, láska, divoká jsi voda,
F C G C
svázou-li ti břehy, bude tě škoda. :]
3. [: Díky, maménko, za vychování,
díky, otče, za peníze, :]
[: ach, jak je nádherné milování,
co jsme sázeli, budem sklízet. :]

R:

167. Svatební (Jarek Nohavica)

1. D A^7 G A^7
Barokní varhaník navlík' si paruku
 D A^7 G A^7
a pudrem přemázl tvář,
 D A^7 G A^7
Magda a Jan se drží za ruku
 D A^7 G A^7
a kráčejí před oltář.
 D A^7 G A^7
Hou, hou, hou, zvony bijí,
 D A^7 G A^7
hou, hou, hou, a já v sakristii,
 D A^7 G A^7
hou, hou, hou, tajně schován,
 D A^7 G A^7 D A^7 G A^7
hou, hou, hou, zamilován.
2. Tři krásní velbloudi - dar krále Hasana
frkají před kostelem svatého Matěje,
bílý je pro Magdu, černý je pro Jana,
ten třetí, černý vzadu pro mě je.
Hou, hou, hou, už jsou svoji,
hou, hou, hou, a já v černém chvoji,
hou, hou, hou, tajně schován,
hou, hou, hou, zamilován.
3. Na staré pramici po řece Moravě
připlouvá kmotr Jura,
fidlá na housle, klobouk má na hlavě
a všichni křičí: hurá, hurá!
Hou, hou, hou, už jdou spolem,
hou, hou, hou, a já za topolem,
hou, hou, hou, tajně schován,
hou, hou, hou, zamilován.
4. Ech, láska, bože, láska, zanechala si ně
a to sa nedělá,
srdce ti vyryju na futra předsíně,
abys nezapomněla,
hou, hou, hou, že byl jsem tady,
hou, hou, hou, umřel hladý,
hou, hou, hou, tajně schován,
hou, hou, hou, zamilován,
 A^7 G A^7 D
[: tvůj zamilován ... :]

168. Soutěžní výstava chovných koček (Jarek Nohavica)

1. Dmi F C Dmi
Na soutěžní výstavě chovných koček
 F C Dmi
cpe se hlava na hlavě, velký počet,
 F Dmi Gmi Dmi
[: přišel jsem se podívat na to zblízka,
 B^b A Dmi A Dmi
kterépak to ze zvířat cenu získá. :]
2. Kočka Lenka je sexy, nahoře bez,
má bohužel komplexy, štěká jak pes,
[: mínus deset bodíků, ať to lítá,
zde se znalost jazyků nepočítá. :]
3. Kočky Věrce řekli hned, když šla z domu:
„Nevracej se, holka, zpět bez diplomu!
[: Na to jsme se nedřeli na svou dceru,
aby byla poslední z outsiderů.“ :]
4. Jedna kočka u vchodu trému měla,
z důvodů střevních pochodů ... lalalalala,
[: teď ji čeká od pána hořká lázeň,
byla diskvalifikována za nekázeň. :]
5. Také čiča Helena soutěží tu,
ukazuje kolena, hrud' i kýtu,
[: figlů, těch zná forotu, cožpak Hela,
podplatila porotu částí těla. :]
6. Buldok Fero ze všech sil tváří se kočkou,
komisař mu přislíbil, že přivře očko,
[: máš to marný, hošíku, už tě znají,
ač je tvůj pán v balíku, ty jseš v háji. :]

169. Stál voják na dešti (Jarek Nohavica / Jiří Šotola)

1. Ami D Ami D
Stál voják na dešti a bylo to už k ránu,
 Ami D C $Cdim$ E^7
stál voják na dešti a hlídal zbrojní sklad,
 Ami G F Dmi C E^7
stál voják, stál tam sám, přišlo do kaštanů,
 Dmi Ami
malounko svítalo, šli ho už vystřídat.
2. Vzal voják samopal, dal do úst hlaveň tmavou,
a byl ten polibek hořký a ledový,
co mu tam na dešti v té chvíli táhlo hlavou,
od toho vojáka nikdo se nedoví.
3. Leží a nedýchá, liják mu ránu myje,
krev bloudí, země má, co s ní - nu jen ji ber,
je zbytečná ta krev, i voják zbytečný je,
navždycky zbytečný, navždycky dezertér.
4. A my tu sedíme a soudit by se chtělo,
tohle se nedělá, tak neumírá muž,
jenže to promoklé, to natažené tělo
nevzbudí žádný soud a žádná moudrost už.
5. Kdopak mu pomohl, kdopak mu ruku podal,
když v noci na pryčném seděl a nemoh' spát,
tak někdy cizí jsme, lhostejní jak ta voda,
a pak se na dešti zastřelí, zastřelí kamarád ...

170. Sportu zdar! (Jarek Nohavica)

1. *Ami C*
V neděli v pět deset, sraz u Baníku,
Ami C
co čumíš, frajere, chceš do ciferníku,
G⁷ Ami E⁷
jestli mě dožereš, hele, jsem bedna!
F Ami
Tribuna na stání, necpi se, vřede,
Dmi Ami E⁷
hadráři-Spartani, Ostrava, jedem!
Ami Dmi
Už to má správný var, jen počkej, až tě ...
E⁷ Ami
Dobrý den, sportu zdar, fotbalu zvláště!
2. Tři nula na rohy a jinak šul-nul,
berte je přes nohy, liga je liga,
dnes jsem měl odpolední, tak jsem to bulnul,
zACLáníš, chlape, sedni, navalte ciga!
Zelená je tráva, rozhodčí, nekřepčí!
Ostrava, jedem, Ostrava, Lička je nejlepší!
Pětku mě lístek stál, tak se ukažte!
Dobrý den, sportu zdar, fotbalu zvláště!
3. Lumpové, hovada, Chovanec - karta,
jesličky, paráda, šij to na bránu!
Bijte je, Pražáky, hanba, Sparta,
jaký saky-paky, sedm banánů!
Stojím v davech lidu, jsem fanda svého klubu,
ten gól byl z offsidu, sudímu rozbít hubu!
Kde je ten autokar, propíchnout pláště!
Dobrý den, sportu zdar, fotbalu zvláště!
4. Ty mlč, ty páprdo, no, ty v tom baloňáku,
fotbalu rozumíš jak koza nákladáku,
být tebou, tak nežvaním a rychle mažu,
jinak se neubráním a pak ti ukážu!
V neděli v půl desáté, kdo umí, ten umí,
hej, vrchní, co děláte, pět nula na rumy!
Já bych jim ukázal, na šachtu s nima ...
Dobrý den, sportu zdar, fotbal je prima!

171. Smutná žena (Jarek Nohavica)

1. *Ami G Ami E Ami*
Smutná žena, která muže nepoznala,
G C E
studánečka spadlým listím zaházená,
Ami G C E
kdo se do ní podívá, bolesti se nedohlídá,
Ami G Ami E Ami G Ami E Ami
smutná žena, která muže nepoznala.
2. Smutná žena, která dítě nechovala,
jabloňová píšťalička polámaná,
zpívá, zpívá písničku o slunci a jablíčku,
smutná žena, která dítě nechovala.
3. Smutná žena, která muže pochovala,
prázdná loďka k břehu řeky přivázaná,
řeka teče do moře, ach, ty hoře-přehoře,
smutná žena, která muže pochovala ...

172. Tři čuníci (Jarek Nohavica)

1. *C*
V řadě za sebou tři čuníci jdou,
Ami
řápají si v blátě cestou-nejcestou,
Dmi G
kufry nemají, cestu neznají,
Dmi G
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: úí úí úí ...
- 2.auta jezdí tam, nákladáky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
ušima bimbají, žito kroupají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: úí úí úí ...
3. Levá, pravá - teď!, přední, zadní - už!,
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: úí úí úí ...
4. Když kopytka pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh,
ušima bimbají, kopytka máchají,
chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: úí úí úí ...
5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák,
blesky bleskají, kapky pleskají,
oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: úí úí úí ...
6. Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
v řadě za sebou, hele, támhle jdou,
pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou: úí úí úí ...

173. Tenis (Jarek Nohavica)

- Ami Emi C G C E Ami Emi*
Rec: Servis, vž, bum, out, fifteen, lá-bravó, lob, hop hop hop
Ami
hop, pozdě - vpravo.
- Ami E Ami*
R: Flushing Meadow, go, go, Lendl, McEnroe.
Ami ...
- Rec:** Forehand, vžum, backhand, vžum, fullhand, vžum, smeč, heč,
křeč, teč. „Pane rozhodčí, jaka teč? Jsem to viděl přece,
těž nejsem slepy, ne? Se divam, těž oči mam na co, ne?
To
bylo minimálně dvacet čísel nad pásku, fakt, normálně.“
Uvaga, uvaga, new ball.
- R:**
- Rec:** Yes, sir, yes. money is my job, yes, Ferrari - yes, Hitachi
- yes, Tesla - no.
- R:**
- Rec:** Teda, pane redaktore Škorpil, já jsem to normálně házel
dozadu, jo, fakt, no jo, a on mi to teda vracel na kříž
dneska, jo, a já jsem tam na ten kříž dost poctivě teda
chodil, jo, ale on mě prohazoval, teda fakt, jo, já nevím,
čím to dneska bylo, jestli tím, že měl delší ruce a kratší,
nebo - prostě nějak mu to šlo, nevím, no fakt.
Jo, a v tom třetím setě, jak jsme se tahali, jo, tak jsem
myslel, že ho mám na lopatě, jo, a neměl.
A jo, a abych nezapomněl ještě další věc, jo, to vám mu-
sím
fakt říct, normálně mně dneska nešlo druhé podání, teda
fakt. První mi šlo, dost jako, ale to druhé, to jsem se fakt
nechtal, jo.
A já mu to vrátím, fakt mu to vrátím, a co nejdřív, teda,
v
Davis Cupu.
- R:**

174. Těšínská (Jarek Nohavica)

1. *Ami Dmi F E Ami Dmi F E Ami*
 Kdybych se narodil před sto lety v tomhle městě,
Dmi F E Ami Dmi F E Ami
 u Larischů na zahradě trhal bych květy své nevěště,
C Dmi
 moje nevěsta by byla dcera ševcova
F C
 z domu Kamiňských odněkud ze Lvova,
Dmi F E Ami Dmi F E Ami
 kochal bym ja i pieščil, chyba lat dwieščie.
2. Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna,
 nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona,
 mluvila by polsky a trochu česky,
 pár slov německy, a smála by se hezky,
 jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.
3. Kdybych se narodil před sto lety, byl bych vazačem knih,
 u Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to
 bral bych,
 měl bych krásnou ženu a tři děti,
 zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
 celý dlouhý život před sebou, celé krásné dvacáté století.
4. Kdybych se narodil před sto lety v jinačí době,
 u Larischů na zahradě trhal bych květy, má láska, tobě,
 tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
 slunce by zvedalo hraniční závoru
 a z oken voněl by sváteční oběd.
5. Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
 bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka,
 vidím to jako dnes: šťastného sebe,
 ženu a děti a těšínské nebe,
 ještě že člověk nikdy neví, co ho čeká,
Ami Dmi F E Ami Dmi F E Ami
 na na na ...

175. Ten, kdo přede mnou s ní žil (Jarek Nohavica / Vladimír Vysockij)

1. *Ami*
 Ten večer nepil, nejed' jsem,
 jenom na ni hleděl jsem
Dmi Ami
 a byl z ní vedle, a byl z ní vedle,
Dmi
 [: však ten, kdo přede mnou s ní žil,
Ami E
 mi řekl, abych odpálil, mi řekl, abych odpálil,
Ami
 a že prý hnedle. :]
2. Chlápek, co přede mnou s ní žil,
 to pěkně zostra do mě šil
 a bral to zhusta, a bral to zhusta,
 [: ale když odejít jsem chtěl,
 [: ona mi řekla: kam bys šel. :]
 klidně tu zůstaň. :]
3. Však ten, kdo přede mnou s ní žil,
 se zřejmě k smrti urazil
 a jednou v září, a jednou v září
 [: s kámošem jdu a najednou
 [: osm jich stojí přede mnou :]
 a zle se tváří. :]
4. Mám v kapse nůž, říkám si: kuš,
 tedkon se, chlapče, teda tuž!
 Tak pojďte, lumpi, vás teda baštím!
 [: Nedám se mlátit jenom tak,
 [: já nasadil jsem pravý hák :]
 a první praštil. :]
5. Však ten, kdo přede mnou s ní žil,
 mi hezkou kaši navařil,
 takový hajzlík, takový hajzlík,
 [: jeden z nich zezadu mě chňap',
 [: Valjucha křikl: Bacha, chlap!, :]
 a vtom mě majzli. :]
6. Snaž se jak snaž, prd z toho máš,
 vězeňský špitál znám až-až,
 rok jsem tam trčel, rok jsem tam trčel,
 [: doktůrek šil mě ze všech sil,
 [: říkal: jen mlč, když ses tak bil, :]
 a tak jsem mlčel. :]
7. Rok přešel, než bys řekl švec,
 nepočkala, no její věc,
 člověk to chápe, člověk to chápe,
 odpouštím jí, no tak tēpic,
 [: komu však neodpustím nic, :]
 to je ten chlápek,
 odpouštím jí, no, o co jde,
 [: komu však jednou spočtu vše, :]
 to je ten chlápek!

176. Tvůrčí muka (Jarek Nohavica)

1. $\begin{array}{ccccc} \text{Ami} & & C & & E \\ \text{[: Bílý papír, černá tužka, poetické nálady, :]} \\ \text{Ami} & C & G & E & \text{Ami E Ami} \\ \text{daleko máš, kamaráde, do Viléma Závady,} \\ \text{Ami} & C & G & E & \text{Ami E Ami} \\ \text{daleko máš, Jaromíre, do Viléma Závady.} \end{array}$
2. $\begin{array}{c} \text{[: Žena šteká a dítě pláče, vydělávat načase, :]} \\ \text{[: daleko máš, kamaráde, do Františka Halase. :]} \\ \text{Ami} & G & C & E & \text{Ami} & G & C & E \end{array}$
- R: V LŠU nedávají lekce, jak máš psát - tvrdě nebo měkce,
Ami
jsou to tvůrčí muka.
3. $\begin{array}{c} \text{[: Zastaví tě na nádraží, řeknou: jménem zákona, :]} \\ \text{[: daleko máš, kamaráde, do Francoise Villona. :]} \end{array}$
4. $\begin{array}{c} \text{[: V levé ruce láhev rumu, v pravé ruce kytara, :]} \\ \text{[: daleko máš, kamaráde, do Josefa Kainara. :]} \end{array}$
- R:
5. Kdo má ruce, vydělá si, kdo nepije, vyžije,
kdo má ruce, vydělá si, kdo neblbne, vyžije,
daleko máš, kamaráde, do Klubu poezie,
daleko máš, kamaráde, do encyklopedie.
- $\begin{array}{c} \text{Ami} \\ \text{R: + a navíc bolí ruka, hlava, plíce, játra,} \\ \text{ledviny, kolena, všechno ...} \end{array}$

177. To nechte být (Jarek Nohavica)

1. $\begin{array}{ccccccc} C & & G & & C & F^{maj7} & C \\ \text{Auto i dům, postel i vzduch mi můžete vzít,} \\ & & G & & \text{Ami} & G & C \\ \text{přitáhnout uzdu, otrávit pramen, přestříhnout nit,} \\ C & & Fdim & & & & \\ \text{obrat mě o všechno, chcete-li, můžete,} \\ \text{Ami} & & G & & & & \\ \text{to, co však v sobě mám, to mi nevezmete,} \\ C & & G & & C & F^{maj7} & C \\ \text{to nechte být, to nechte být, to nechte být.} \end{array}$
2. Všechny ty krásy, co jsem kdy poznal, ty v sobě mám,
závratě lásky i přečtené knížky i lidi, jež znám,
obrat mě o všechno, chcete-li, můžete,
to, co však v sobě mám, to mi nevezmete,
to vám nedám, to vám nedám, to vám nedám.
3. Šaty i chléb, světlo i čest, berte si vše,
i kdybych žebrák byl, budu mít víc, než myslíte,
obrat mě o všechno, chcete-li, můžete,
to, co však v sobě mám, to mi nevezmete,
to je jen mé, to je jen mé, to je jen mé.

178. Telátko oblíbené (Jarek Nohavica)

- $\begin{array}{cc} G & C \\ \text{R: Telátko oblíbené, telátko baculaté,} \\ G & C \\ \text{telátko nasycené, telátko moje zlaté,} \\ G & C \\ \text{telátko na pastvině, telátko u kravičky,} \\ G & C \\ \text{telátko na mém klíně, telátko z mé písničky.} \end{array}$
1. $\begin{array}{cc} G & C \\ \text{Ach, jak je milé, hebké a hladké,} \\ G & C \\ \text{má dlouhé nohy a uši krátké,} \\ F & C \\ \text{jak na mě hledí vřele a sladko,} \\ G & C \\ \text{telátko moje, moje telátko.} \end{array}$
- R:
2. Kdybych ho neměl, žalem bych skončil,
nic kloudného bych v životě svém nevykončil,
jste pro mě všechno, otče i matko,
však nejvíc je mi moje telátko.
- R:
- R: Pam pam ...
- 3.=2.
- R: Telátko PC, telátko DC,
telátko AT3, telátko na B3,
telátko milostné, telátko radostné,
telátko dajné a nepoddajné.
4. Sud kulatý, rys tu pije,
tu je kára, ten to ryje,
sud kulatý, rys tu pije,
tu je kára, ten to ryje.

179. Třetí (Jarek Nohavica)

1. $\begin{array}{ccccc} \text{Ami} & & & & E \\ \text{První láska v mechu spí, mlčky chvěje se,} \\ \text{Ami} & & & & \text{Ami} \\ \text{druhá láska, ta už ví, jak všechno děje se,} \\ A^7 & Dmi & & & \text{Ami} \\ \text{a ta třetí, ta je bič, modrá záda má,} \\ E & & & & \text{Ami} \\ \text{v zámku láme klíč, bouchá dvířkama,} \\ A^7 & Dmi & & & \text{Ami} \\ \text{a ta třetí, ta je bič, modrá záda má,} \\ E & & & & \text{Ami E Ami} \\ \text{v zámku láme klíč, bouchá dvířkama.} \end{array}$
2. První válka, vem ji řas, kdesi vzadu je,
druhá válka ještě v nás boty pucuje,
[: a ta třetí, ta zlá, ta nás vyleští,
vinen budu já, vinen budeš ty. :]
3. První lež, no, stane se, bylo-nebylo,
druhá lež se pronese, váží pár kilo,
[: a ta třetí, ach, lež, když se dostaví,
ta je horší než šrapnel do hlavy. :]

180. Třiatřicet (Jarek Nohavica)

- C F C F C G C*
1. Přicházím už do let pána Krista,
F C F C G C
začínaj' mě bolet různá místa,
F B^b F B^b F C F
cítím bolest v kostech vždy, když leje,
C F C F C G C
máme po radostech, lásko, zle je,
F B^b F B^b F C F
umíraj' mi buňky, to jsem dopad,
C F C F C G C
nemůžu pít trunčky, kurníkšopa.
- G F C F C*
R: Penze je daleko, mládí v čudu, plápolá moje svíce,
Dmi G C F G
jak dlouho ještě tu strašit budu, je mi třiatřicet.

2. To je konec srandy, konec smíchu,
musím nosit kšandy kvůli břichu,
pod džínama spodky svého ujce,
místo flašky vodky piju juice,
knedlo-vepřo-zelo snad mě spasí,
zvedá se mi čelo, padaj' vlasy.

R:

3. Holky-mladý koně furt mě lákaj',
já jsem ale pro ně stará páka,
tak jsem zvolna vstoupil v druhou půlku,
už abych si koupil bílou hůlku,
díky těm svým rokům více chápu,
ale když usnu na boku, tak děsně chrápu.

R: + třiatri-, třiatřicet.

181. Trsátko (Jarek Nohavica / Karel Plíhal)

- D Emi D A⁷ D*
Zahraju vám tedka pouze nakrátko,
Emi D A⁷ D
že Karel tady ztratil svoje trsátko,
A E⁷ A E⁷ A
až ho najde, budem hrátí dále,
D Emi D A⁷ D
ten koncert měl teď trochu namále.

182. Trubač (Jarek Nohavica)

- Ami E*
1. Jsme břehy jedné řeky, jsme kola jedné káry,
Ami
nás pojí stejný osud, ať v dobrém nebo zlém,
C G
když na Krakovské věži zatroubí trubač starý,
E Ami
zas chytám svoji šavli a jsem plný naděje.
2. Jdem v ošuntělých šatech a sandály nás tlačí,
a slzy našich sester jak Jaroslavnin pláč,
zahrajte, harmoniky, ať lépe se nám krácí,
jdem za svobodu bít se a je nám sedmnáct.
3. Co svoboda, že nespát, že porozbítet vázy,
že vysmát se všem koním a jezdit rychlíkem,
na to jsme příliš vážní, nám ironie schází,
my za svobodou jinou teď krok za krokem jdem.
4. A koho vzítí s sebou, to kdyby člověk věděl,
a kdo bude náš vůdce, kdo prádlo bude prát
a kam se vrhnout nejdřív, a kdo si bude hledět,
jen aby ten svůj vozík dotáhl beze ztrát.
5. Je mrtev starý trubač, však dál zní jeho tóny,
velká je jeho láska, to věčné SOS,
[: jsme školáci, jsme děti, za chvíli bude zvonit
a z otevřených oken v rádiu hraje jazz. :]

183. Tři sudičky (Jarek Nohavica)

- G D C D G*
1. Tři sudičky u kolébky, hoj-hoj, stály mi,
D C D G
podle tvaru mojí lebky, hoj-hoj, věštily,
D C D G
já jsem zrovna dělal kaku, hoj-hoj, do plenek,
D C D G
nechápal jsem smysl jejich, hoj-hoj, myšlenek.
- G D C D G*
R1: [: Hoj-hoj-hola-hoj, budoucnost je boj,
D C D G
hoj-hoj-hola-hoj, a tak se, chlapče, boj! :]
2. První babka byla mírně, hoj-hoj, obézní,
ta mi přála ruku krásné, hoj-hoj, princezny,
ať s ní strávím ve svém loži, hoj-hoj, co to dá,
čili, jak to zpívá Samson, hoj-hoj, pohoda.
- R1:**
3. Druhá babka byla zloduch, hoj-hoj, od kosti,
snad proto mi přivěštila, hoj-hoj, starosti,
jenom ať se hošík trochu, hoj-hoj, potrápí,
ať je jeho princeznička, hoj-hoj, na chlapy.
- R1:**
4. Třetí řekla: „Holky, vy snad, hoj-hoj, blbnete,
víte, jaká nemoc vládne, hoj-hoj, ve světě,
ať zavládne v jeho žití, hoj-hoj, idyla,“
vzala nůž a fik! a věštby, hoj-hoj, zrušila.
- R2:** [: Hoj-hoj-hola-hoj, budoucnost je boj,
hoj-hoj-hola-hoj, a tak se, chlapče, hoj! :]
5. Z toho plyne poučení, hoj-hoj, pro všechny,
každý problém dá se řešit, hoj-hoj, vědecky:
aby nekradlo se, uřež lidem, hoj-hoj, ručičky,
aby nezdrhali za kopečky, hoj-hoj, nožičky.

R1:

184. Ukolébavka (Jarek Nohavica)

1. $G \quad \frac{G}{F} \quad \frac{G}{E} \quad \frac{G}{F} \quad G$
Den už se sešel, už jste si dost užili,
 $Ami \quad \frac{Ami}{G} \quad \frac{Ami}{F\#} \quad \frac{Ami}{G} \quad Ami$
tak hajdy do peřin, a ne, abyste tam moc řádili,
 $G \quad \frac{G}{F} \quad \frac{G}{E} \quad \frac{G}{F} \quad G$
zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
 $Ami \quad \frac{Ami}{G} \quad \frac{Ami}{F\#} \quad \frac{Ami}{G} \quad Ami$
přejme si hezký sen, a kůže by se nám to splnilo,
 $G \quad Emi \quad Hmi \quad Emi \quad Ami \quad D^7$
na na na ..., aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

- R: $G \quad C \quad G \quad D^7 \quad G$
Hajduly, dajduly, aby víčka sklapnuly,
 $C \quad G \quad D^7 \quad G$
hajduly dajdy, každý svou peřinu najdi,
 $D^7 \quad G \quad D^7 \quad G$
hajajajajajajaja, Kuba, Lenka, máma a já,
 $C \quad G$
zítra, dřív než slunce začne hrát ...,
 $D^7 \quad G$
dobrou noc a spát.

2. V noci někdy chodí strach, srdce náhle dělá buch-buchy,
nebojte, já spím na dosah, když mě zavoláte, zbiju zlé duchy,
zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
přejme si hezký sen, a kůže by se nám to splnilo,
na na na ..., aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

- R: $D^7 \quad G \quad D^7 \quad G$
+ a spát, a spát ...

185. V bufetě (Jarek Nohavica)

1. $C \quad F \quad C$
V bufetě na stojáka jím párek s hořčicí
 $F \quad C$
hned vedle tramvajáka, má modrou čepici,
 $Ami \quad G \quad C \quad F \quad G^7 \quad C$
má kruhy pod očima, je rozdrnčen z kolejí,
 $F \quad G^7 \quad C \quad Ami \quad Dmi \quad G^7 \quad C$
jsem zase, já jsem zase mezi svýma, mezi těma, kteří rychle jí.
2. Utek' jsem z kanceláří, z teploučka do chladna,
hej, pane pochůzkáři, láska je bezvadná,
půjčte mi vysílačku, anebo raději klíč,
má milá dala si česnekačku, tož abych utekl pryč.

- R: $F_{add9} \quad C$
[: Nemáme čas, ve stoje jíme,
 $F_{add9} \quad Emi \quad (C)$
hluboko v nás nepokoj dříme,
 $G \quad C$
v polední pauze pár minut jen,
 $G \quad C$
párek a křen, párek a křen. :]

3. Čekám tě ve Džbánu na Kuřím rynku u sklenky džusu, krabice krekerů,
jestliže nepřijdeš, můj budulínku, v pijácké pýše se patrně poperu,
poslední stokoruna je zelenou nadějí,
pojd', zajdem raději do Neptuna mezi ty, kteří rychle jí.

- R: $G \quad C$
+ párek a křen, párek a křen ...

186. Večerní (Jarek Nohavica / Karel Plíhal)

- $D \quad Emi \quad D \quad A^7 \quad D$
Každý večer stejně znova žasneme,
 $Emi \quad D \quad A^7 \quad D$
kam se světlo schová vždy, když zhasneme,
 $A \quad E^7 \quad A \quad E^7 \quad A$
včera bylo u morčete v bedniče,
 $D \quad Emi \quad D \quad A^7 \quad D$
dneska jsme ho našli zmrzlé v ledniče.

187. Very Fine House (Jarek Nohavica)

1. $G \quad C$
Moje žena je kost, i já jsem feš,
 $D^7 \quad G$
takový pár, jak jsme my dva, nenajdeš,
 C
ona pije džin a já piju rum,
 $D^7 \quad G \quad D^7 \quad G$
vedle Staré Bělé máme rodinný dům.
- R: $G \quad C$
Ha, ha, ha, moje žena a já
 $D^7 \quad G$
pojídáme kaviár a šoupem nohama,
 $G \quad C$
ha, ha, ha, moje žena a já
 $D^7 \quad G \quad D^7 \quad G$
máme domek polepený stokorunama.
2. Začínal jsem jako čistič bot,
moje budoucí mi utírala z čela pot,
na Kuřím rynku měl jsem zákaznický,
do bedýnky házeli mi desetníky.

R:

3. Druhým rokem, co jsme spolu žili,
z desetníků na budku jsme ušetřili,
žena vařila grog, já dělal hot-dog
na Fifejdách, na ÚANu po celý rok.

R:

4. V grillbaru „U Waldy“
jsme prodávali za sto marek Gottwaldy,
konto rostlo, nám se otevřel svět
na lince Katowice-Ostrava a zpět.

R:

5. Loni v zimě jsme se uklidnili,
něžně jsme se revolučně zapojili,
moje zručná žena šila trika
a já na ně maloval tatíka Masaryka.

R:

6. Pan John Howard Bridge z města Longbeach
přiletěl k nám na návštěvu, byl z toho pryč,
provázel jej sám ministr Klaus,
oba svorně řekli: „Máte very fine house.“

R:

188. V hospodě Na rynku (Jarek Nohavica)

- C Emi⁷ Ami C*
1. V hospodě Na rynku dal jsem si rum,
F^{maj7} C Dmi⁷ G
než jsem co stačil říct, vzali mě k vojákům,
C Emi⁷ Ami C
svázali lanama, mohlo se jet,
F^{maj7} C G C
kůň pletl nohama - pitomej svět.
F^{maj7} Emi⁷ F^{maj7} C
V ležení u hranic dali nám kvér,
Dmi⁷ G
generál Líbršvic ukázal směr:
F^{maj7} Emi⁷ F^{maj7} C
Támhle só Francóze, proklatá sběř,
Dmi⁷ G C
neptej se, nevzpouzej, kušuj a běž.
2. Kuličky burácí, která je má,
země se kymácí pod mýma nohama,
doma už posekli a budou sít
a já tu, v předpekli, nemám kam jít.
Srdce mi svázali do kozelce,
proti mně poslali ostrostřelce,
a to vše proto jen, že jsem pil rum,
v hospodě sedl si k verbířům.
3. Nějaký zpěvák za dvěstě let
jistě si vzpomene, jak jsem se hloupě splet',
ale z cizího neteče a hvězdy lžou,
nesměj se, člověče, na viděnou.
Falešní hostinští nalejvaj rum,
panenky za okny mávají mládencům.
Tady, co ležím, teď vyroste strom,
[: prachbídne zahyne Napoleon. :]

189. Vlci (Jarek Nohavica)

- Ami*
1. Dnes v noci přišel sníh jak vojsko v řadách sevřených
Dmi Ami Dmi E
a bílí tamburaši zvedli prach, a už se praší
Ami F E
a už je mráz, a už je mráz.
2. Dnes v noci přišel sníh a v našich domech teploučkých
krásně hrály pece - je lehké vysmívat se věcem,
když jdou mimo nás, když jdou mimo nás.
E Dmi E Ami
- R:** Dnes v noci vlci vyjí, smrt chodí dokolečka,
Dmi G C
život je parodií, když hlad má vlčí smečka,
A⁷ Dmi Ami
dnes v noci vlci vyjí, někdo má knedlík v krku
F E
a někdo hlasem vlčím přidá se k zpěvu vlků
Ami Dmi E Ami Dmi E
a s vlky vyje, vyje a žije, a s vlky vyje, vyje a žije.
3. Dnes v noci každý z nás si zvolí vlastní part a hlas,
pak už to půjde samo, hrát svoje concertino a moll,
umřít či žít, umřít či žít.
4. Dnes v noci každý z nás buďto, že vlkům zláme vaz
a zakrouť jim krkem, anebo sám se stane vlkem
a bude výt, a bude výt.
- R:** [: Dnes v noci vlci vyjí, smrt chodí dokolečka,
život je parodií, když hlad má vlčí smečka,
někdo se v koutě křčí, někdo má knedlík v krku,
a někdo hlasem vlčím přidá se k zpěvu vlků :]
a s vlky vyje, vyje a žije, a s vlky vyje, vyje a žije ...

190. Vlaštovko, leť (Jarek Nohavica)

- C Ami*
1. Vlaštovko, leť přes Čínskou zeď,
F G
přes písek pouště Gobi,
C Ami
oblétni zem, přileť až sem,
F G
jen ať se císař zlobí.
Emi Ami
Dnes v noci zdál se mi sen,
F G
že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven,
C Ami F G C
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď.
2. Zeptej se ryb, kde je jim líp,
zeptej se plameňáků,
kdo závidí, nic nevidí
z té krásy zpod oblaků.
Až spatříš nad sebou stín,
věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď.
3. Vlaštovko, leť rychle a teď,
nesu tři zlaté groše,
první je můj, druhý je tvůj,
třetí pro světloňoše.
Až budeš unavená,
pírka ti pofouká Máří Magdaléna,
C Ami F G C
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď,
Ami
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď,
C
vlaštovko, leť ...

191. V moři je místa dost (Jarek Nohavica)

- C Dmi G⁷*
R: V moři je místa dost, v moři je místa dost,
C Ami⁷ Dmi⁷ G⁷ C
v moři je místa, místa, ach, místa, v moři je místa dost.
C
1. Podmořský koník kluše s nákladem mořské pěny,
F G⁷
cesta je velmi mokrá, koník je popletený,
C F
za první vlnou vlevo okolo mořských patníků,
G⁷
za rohem v Golfském proudu už vidí Afriku.
- R:**
2. Medúzy průhledné jak výkladní skříň,
čím blíž jsou k hladině, tím vidět jsou míň,
na vlnách houpají se a když je nikdo nevidí,
šfouchají do lehátek, strkají do lidí.
- R:**
3. V chaluhách pod hladinou perou se chobotnice,
na každém chapadle boxerská rukavice,
perou se, melou se, padají, vstávají
a všechny ryby kolem ploutvemi pleskají.
- R:**
4. Rejnoci placatí jak kuchyňské utěrky
šestého každý měsíc dobíjout baterky,
na mořských křižovatkách blikají světla,
aby se nesrazily ryby s rybama.
- R:**

192. Vrchol (Jarek Nohavica / Vladimír Vysockij)

- Ami
1. Zde vrcholy ční a mraky tu jsou
a laviny řítí se za lavinou
Dmi G C
a kameny padají, padají tvrdé jak pěst,
Dmi
zde příkrý je sráz a strmý je svah
Ami
a dá se jít jinudy, obejít svah,
E Ami
my jsme však zvolili nejnebezpečnější z cest.
  2. Kdo neriskoval, kdo nelezl sem,
ten nemůže říct: „Už vím, jaký jsem,“
střípeček hvězdy je pro mě ten největší dar,
tam dole je klid a, tvrd' si, co chceš,
tam za celý život svůj nenalezneš
setinku tak nádherných kouzel a čar.
  3. Hrát funébrmarš zde neuslyšíš,
zde nevlaje flór a netrčí kříž,
jen kámen tu zbude, u něhož našel jsi klid,
a na štítu hor, kde bílý je led,
tam plápolá pochodeň věčná jak svět,
a to je ten vrchol, jež nestačil jsi pokořit.
  4. Ať mluví, co chcou, ať žvaní, co chcou,
smrt není věcí zbytečnou,
je horší zemřít z chlastu či na kašel,
a další zas jdou, a přijdou sem zas
a slunce smění za nečas
a dojdou tam, kam tys' už nezašel.
  5. Svě stěny se drž a pevně se chvě,
tam dole není záchranná síť
a kameny drolí se, drolí se ze zrádných skal,
sám sobě jen věř, že stačí ti sil,
věř skobě, jež jsi do skály bil
a modli se, aby pojistka držela dál.
  6. Tak lezeme výš a ani krok zpět,
ač kolena únavou začla se chvět
a srdce by nejraději vyběhlo k vrcholům hvězd,
[: máš na dlaní svět a dole je zem,
jsi šťastný a trochu jen závidíš těm,
těm dole, kteří se chystají k vrcholům lézt. :]

193. Voláme sluníčko (Jarek Nohavica)

- D G Fmaj7 A D
1. Voláme sluníčko haló, haló,
G D A D
tepla je na světě málo, málo,
D G Fmaj7 A D
vylez a rozežeh' mraky, mraky
C G D
a já ti pomůžu taky, hm.
  2. Voláme skrívana haló, haló,
písní je na světě málo, málo,
přileť a zazpívej pro mě, pro mě,
žijeme přec' v jednom domě, hm.
  3. Voláme: človíčku, haló, haló,
G D G D G D
lásky je na světě málo, málo, málo ...

194. V tom roce pitomém (Jarek Nohavica)

V tom roce pitomém, kdy přišlo přiměří,
seděli pod stromem opilí žoldnéři,
opilí žoldnéři, prý tuze nábožní,
smažili k večeri karase na rožni.
A co teď, žoldnéři, co vlastně umíte,
zabít a udeřit, obírat zabitě,
ládovat kanóny a kecat o právu,
rozdupat zákony, vykonat popravu,
pít krev jak upíři, lámat a drtit,
nabít a namířit ve jménu smrti,
kurvit se s kurvama a chlastat kvas,
těmahle rukama polámat vaz.
Je konec pranice, špatně jdou obchody,
namísto žranice udice do vody,
sedíte pod stromem, myslíte na grešli
v tom roce pitomém, kdy války odešly.
A co teď, žoldnéři, co bude s vámi,
bušíte do dveří, jste ovečkami,
bušíte na branky, že někdo přijde
nenechat beránky zahynout v bídě,
beránku-žoldnéři, z ruky krev kape ti,
nikdo ti nevěří, jsi navždy prokletý.
Je konec pranice, ale, ať ztratím,
chcete-li zabít se navzájem, platím!

195. Velký umění (Jarek Nohavica)

- Dmi F C
1. Jednu neděli rozhýbem hory sádla
Dmi F C
a místo na chatu zajdeme do divadla,
F Gmi C7
co vlastně dávají, drama či operetu,
F Gmi A7
potom zjistíme ve frontě u bufetu.
Dmi Bbmaj7
  - R: Velký umění, malý sáček arašidů,
Gmi C7 F A
lístky v přízemí pro nás, vyšší třídu,
Dmi F
jednu neděli jsme vyšli na kulturu,
Gmi A7
aby viděli, jak šplháme se vzhůru.
  2. V druhém jednání opery nebo operety
najdem konečně zapadlý knoflík od manžety,
v břiše tlačí nás uzene od večere,
všechno spiklo se, toneme v nedůvěře.
  - R: Velký umění v našem malém úzkém saku,
díky spoření v novém cadillacu,
jednu neděli namísto televize
trocha veselí, a ona zatím krize.
  3. A tamten vepředu, co tu hru vidí zblízka,
už se postavil a, koukni, mámo, píská,
jako jeden muž, tak jako na fotbale,
všichni za jedno a velký pískot v sále.
  - R: Těmahle rukama jsme si to zaplatili
a máme přihlížet, jak si z nás někdo střílí,
házeme rajčata, červené máme ruce,
jako od krve, začala revoluce!

196. V zeleném lese (Jarek Nohavica)

C
V zeleném lese netřese se,
D⁷ G⁷
v zeleném lese netřese se,
C
v zeleném lese netřese se,
G⁷ C
třese se v lese, kde se pejsek nese.

197. Dvanáct (Jarek Nohavica (Alexander Blok))

Emi Ami
1. Tancuje vítr, bodá sníh, dvanáct jich kráčí po pláních,
D G D G
vintovky černých řemenů v planoucích pláních plamenů,
H⁷ C H⁷
kšiltovky k uchu, špačky v čelistech, hahahaha,
Emi H⁷ Emi H⁷ Emi
chybí jen rudý trestanecký cejch.

Emi Ami
R: Svobodu, svobodu, svoboděnkou
D G H⁷
bez kříže, bez kata, ratatata,
Emi Ami
zima je, kámoši, dejte sklenku,
H⁷ Emi H⁷ Emi
na na na na na na!

2. A Katka s Vaňkou v kutlochu na stehně cpou si punčochu,
Vaňuška, ten je bohatej, byl Vaňka náš, je voják z něj,
Vaňko, ty kurvo, buržouste, hahahaha,
má holka pro tě neroste.

R:
3. Vintovky černých řemenů v planoucích pláních plamenů,
a revoluční držte krok, nepřítel čeká na útok,
neboj se, bráško, vintovku zkus, hahahaha,
ať vodprásknem tu staroslavnu Rus.

H⁷ Emi
R: + na na!

198. Vyletěli chlapi z hnízda (Jarek Nohavica (Alexander Blok))

Hmi D Edim F^{#7} Hmi
1. [: Vyletěli chlapi z hnízda, k Rudé gardě budou brát, :]
Hmi D Edim F^{#7} Hmi
[: vyletěli chlapi z hnízda, škoda chlapců nastokrát. :]

2. [: Ach, ty hoře, přehoře, živořeníčko, :]
[: ucouranej hacafráčku, rakušácká flintičko. :]

3. [: Na popy a na buržuje požár světa nastupuje, :]
[: rozfouknem ho do všech stran, pane Bože, žehnej nám. :]

199. Káťa (Jarek Nohavica (Alexander Blok))

Ami E⁷
1. Čí to byla kudla, Káťo, co ti sjela po krčku,
Ami
vod čeho tam skrejváš, Káťo, pod řadýrkem jizvičku?
Dmi G C Dmi G C
Na na na ...,
E⁷ Ami
nožky, tančete, nožky, tančete,
E⁷ Ami
nejhezčí jste na světě.

2. Samá krajka bejvala jsi, kdopak ti je kupoval,
s lampasama trajdala jsi, a teď se mnou trajdej dál.
Na na na ...,
se mnou trajdej teď, se mnou trajdej teď,
ať se točí celej svět.

3. Bejval, Káťo, oficírek, dostal kudlu do těla,
sáhni, holka, do vzpomínek, snads' už nezapomněla?
Na na na, Káťo, na na na ...,
nezapomínej, nezapomínej,
postýlku nám ustýlej.

4. Za kamaše s miňonkama, drahej s tebou bejval špás,
čuprkadet byl tvůj fláma, teď si s jiným zavdáváš.
Na na na, Káťo, na na na ...,
zavdávej a hřeš, zavdávej a hřeš,
rozhrěšení dostaneš.

200. Muko, mučenko (Jarek Nohavica (Alexander Blok))

C G Ami F G
[: Muko, mučenko, krásně rozkvítáš,
C
k smrti až, :]
F C
kudlu-kudličku polaskám, polaskám,
F c
ořech oříšku rozlouskám, rozlouskám,
F C G
buržujům vrabcům napráskám, napráskám
Ami G C G Ami G
pro svou milenou, nepřebolenou.
F
Dejž jí, ó, věčné odpočinutí, Pane ...

201. Napil jsem se vody (Jarek Nohavica / Ludwig van Beethoven)

Ami E Ami E Ami
Napil jsem se vody, je mi zle, starý kozle, dobře ti tak,
E Ami E Ami
voda ničí ledviny a dřev a na žízeň je gruziňák,
C G Ami E
čtyři hvězdy, tři na flaše, jedna v hlavě, flaška v tašce,
Ami E Ami E Ami
cena velká, napil jsem se vody, je mi zle.

202. Spartakiáda (Jarek Nohavica + Karel Plíhal / Ludvík van Beethoven)

1. Každá holka to má ráda zezadu či zepředu,
ač žije spartakiáda, já tam na ni pojedu.
- R: Na stadioně tisíce pičí seřazených je v jeden šik,
tenhle pohled srdce ničí, podejte mi kapesník.
2. Na na na ...
3. Máš-li, holka, ještě věnec, či máš jiné potíže,
vždy se najde dorostenec, který ti ju vylíže.
- R: [Na stadioně tisíce pičí seřazených je v jeden šik,
tenhle pohled srdce ničí, říkají mi kurevník.]

203. Mám rád ty holky (Jarek Nohavica / Johann Sebastian Bach)

1. Já miloval jsem černošku, shrnovala mi předkožku,
voněla po dehtu, šrámy od nehtů rolákem jsem kryl,
já miloval jsem muslimku, kouřila mi ho jak dýmku,
mávala koránem, když mi nad ránem ubývalo sil.
- Mám rád ty holky, barevný holky ...

204. Usnula, nečula (Jarek Nohavica)

1. Usnula, nečula, usnula, nečula,
a kocůrka do komůrky pustila, a kocůrka do komůrky pustila.
2. Ona spí, nečuje, ona spí, nečuje,
a kocůrek po komůrce rajtuje, a kocůrek po komůrce rajtuje.

205. V jednom dumku (Jarek Nohavica)

1. V jednom dumku na Zarubku
mjal raz chlopek švarnu robku
a ta robka toho chlopka rada nemjala.
- Bo ten jeji chlopek dobrotisko byl,
on tej svoji robce všicko porobil,
čepani ji pomyl, bravku dával žrat,
děcka musel kolibat.
2. Robil všecko, choval děcko,
taky to byl dobrotisko,
ale robka toho chlopka rada nemjala.
Štvero novych šatu, štvero střevíce,
do kostela nešla, enem k muzice,
same šminkovani, sama parada,
chlopka nemjala rada.
3. A chlopisku - dobrotisku
slze kanu po fusisku,
jak to vidí, jak to slyší, jaka robka je.
Dožralo to chlopka, že tak hlupy byl,
do hospody zašel, vyplatu prepil,
a jak domu přišel, řval, jak hrom by bil,
a tu svoju robku zbil.
4. Včil ma robka rada chlopka,
jak on píská, ona hopka,
Hanysku sem, Hanysku tam, ja tě rada mam.
Věřte mi, ludkově, že to tak ma být,
raz za čas tři robce kožuch vyprášit
a pak je hodna tak jako ovečka
a ma rada chlopečka.

206. Našel jsem já pytlíček (Jarek Nohavica)

1. Našel jsem já pytlíček, našel jsem já pytlíček,
našel jsem já, mé srdénko, pytlíček,
[: hop, šup, pytlíček. :]
2. [: V tom pytlíčku peníze, :]
v tom pytlíčku, mé srdénko, peníze,
[: hop, šup, peníze. :]
3. [: Co si za ně koupíme, :]
co si za ně, mé srdénko, koupíme,
[: hop, šup, koupíme. :]
4. [: Koupíme si postýlku, :]
koupíme si, mé srdénko, postýlku,
[: hop, šup, postýlku. :]
5. [: V tý postýlce peřina, :]
v tý postýlce, mé srdénko, peřina,
[: hop, šup, peřina. :]
6. [: Pod peřinů dívčina, :]
pod peřinů, mé srdénko, dívčina,
[: hop, šup, dívčina. :]
7. [: Až vyroste, bude má, :]
až vyroste, mé srdénko, bude má,
[: hop, šup, bude má. :]

207. Mám já jednu zahrádečku (Jarek Nohavica)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & E & & \text{Ami} \\ \text{Mám já jednu zahrádečku, hm hm hm,} \\ C & & & & G \\ \text{mám já jednu zahrádečku, paráda, paráda,} \\ \text{Ami} & & E & & \text{Ami} \\ \text{a v ní sejem rozmarýnek, čimčariára.} \end{matrix}$
2. Rozmarýnek pěkně schodí, hm hm hm,
rozmarýnek pěkně schodí, paráda, paráda,
moja milá za mnú chodí, čimčariára.
3. Chodí za mnú do maštale, hm hm hm,
chodí za mnú do maštale, paráda, paráda,
mezi štyry koně vrané, čimčariára.
4. Koničky sa polekaly, hm hm hm,
koničky sa polekaly, paráda, paráda,
moju milú pošlapaly, čimčariára.
5. Pošlapaly ně ju naznak, hm hm hm,
pošlapaly ně ju naznak, paráda, paráda,
až jí bylo podkovy znát, čimčariára.
6. Tož moja milá, k dochtorovi, hm hm hm,
moja milá, k dochtorovi, paráda, paráda,
něch zahojí štyry rany, čimčariára.
7. Štyry rany aj hlavičku, hm hm hm,
štyry rany aj hlavičku, paráda, paráda,
a to za švarnú hubičku, čimčariára.

210. Kaj pokročíš, Mária (Jarek Nohavica)

1. $\begin{matrix} G & & C & G \\ \text{Kaj pokročíš, Mária,} \\ D & & & & G & D & G \\ \text{filium deum domine Jezum, Mária.} \end{matrix}$
2. Já pokročím do města,
filium deum domine Jezum, do města.
3. Co tam budeš dělati,
filium deum domine Jezum, dělati.
4. Já tam budu děcko křtít,
filium deum domine Jezum, děcko křtít.
5. Kteří budou kmotrové,
filium deum domine Jezum, kmotrové.
6. Svatá Panna s Alžbětou,
filium deum domine Jezum, s Alžbětou.
7. Jaké ty mu jméno dáš,
filium deum domine Jezum, jméno dáš.
8. Já mu jméno Ježíš dám,
filium deum domine Jezum, Ježíš dám.
9. On je mocný nebspán,
filium deum domine Jezum, nebspán.

208. Moja mamka (Jarek Nohavica)

1. $\begin{matrix} G & & & & \text{Ami} \\ \text{Keď by ste to, moja mamka, věděli,} \\ D & & & & G \\ \text{jaký su já zarmúcený nad ženmi,} \\ & & & & \text{Ami} \\ \text{ani by ste ve dne v noci nespali,} \\ G & & D & & G \\ \text{len byste mi frajärenku hladali.} \end{matrix}$
2. Moja milá zadrímala, já som spal,
volakdo mi zpod širáčkom pierko vzal.
A to bylo z tej červenej fialky,
škoda je tej zarmúcenej frajárky.

209. V půlnoční hodinu (Jarek Nohavica)

1. $\begin{matrix} C & G & C & Dmi & C & G \\ \text{[: V půlnoční hodinu anděl se zjevuje, :]} \\ Dmi & F & C & G & C \\ \text{[: radostnou novinu pastýřům zvěstuje. :]} \end{matrix}$
2. [: Nebespán naplnil sliby své zajisté, :]
[: Kristus se narodil z matičky přecistě. :]
3. [: Pastýři, vstávejte, pospěšte k betlému, :]
[: zprávu tu povězte na cestě každému. :]

211. Svatá Dorota (Jarek Nohavica)

1. $\begin{matrix} G & D & G & D & A & D \\ \text{Byla svatá Dorota, byla svatá Dorota} \\ C & G & C & G & D & G \\ \text{pobožného života, pobožného života.} \end{matrix}$
2. [: A ta svatá Dorota, :][: měla věnec ze zlata. :]
3. [: Měla věnec z leluje, :][: od panenky Marie. :]
4. [: Zamiloval si ju král, :][: za Dorotou listy psal. :]
5. [: Chceš-li, Dorko, moja být, :][: má tě svět co paní ctít. :]
6. [: A já už mám jiného, :][: Krista pána samého. :]
7. [: Král se na to rozhněval, :][: do vězení Dorku dal. :]
8. [: Do vězení Dorku dal :][: a na vojnu odjechal. :]
9. [: Sedm let tam bojoval :][: a na osmý přijechal. :]
10. [: Dorota vyvedená, :][: před krále postavená. :]
- 11.=6.
- 12.=7.
13. [: Král se na to rozhněval :][: a pec strašně topit dal. :]
14. [: Čím se déle smažila, :][: tím víc krásy nabyla. :]

212. Ej, dívča, dívča (Jarek Nohavica)

- Emi H⁷ Emi G*
1. Ej, dívča, dívča, ej, dívča, dívča
Ami Emi H⁷ Emi
v černém damášku, v černém damášku,
H⁷ Emi G
něprocházej sa, něprocházej sa
Ami Emi H⁷ Emi
po mém salášku, po mém salášku.
2. Ten můj salášek, on pěkně voní,
on pěkně voní, on pěkně voní,
kdo po něm chodí, Pánbůh ho skloní,
Pánbůh ho skloní, Pánbůh ho skloní.
3. Ej, dívča, dívča, sto ďáků v tobě,
sto ďáků v tobě, sto ďáků v tobě,
zedral jsem boty, chodáči k tobě,
chodáči k tobě, chodáči k tobě.
4. A kdybych věděl, že budeš moja,
že budeš moja, že budeš moja,
zedral bych boty třeba i troje,
třeba i troje, třeba i troje.
5. Ej, hora, hora, ej, hora, hora,
vysoká hora, vysoká hora,
kdy budeš moja, kdy budeš moja,
kdy budeš moja, kdy budeš moja?
6. Ej, budu, budu, ej, budu, budu,
ale to ne včil, ale to ne včil,
počkaj, šohajku, počkaj, šohajku,
až sa podívám, až sa podívám.

213. Já na vojne jsem vzatý (Jarek Nohavica)

- Ami G C*
1. Já na vojne jsem vzatý, já na vojne jsem vzatý,
Ami G C Ami E Ami
dostal jsem dva kabáty, dostal jsem, dívčino, dva kabáty.
2. A na rámě karabinu, a na rámě karabinu,
Pánbůh ví, kde já zhynu, Pánbůh ví, dívčino, kde já zhynu.
3. Či na poli, či-li v lese, či na poli, či-li v lese,
či kde mě krev zanese, či kde mě, dívčino, krev zanese.
4. Až já budu v poli státi, až já budu v poli státi,
budu ti psaní psáti, budu ti, dívčino, psaní psáti.
5. Napíšu ti dvoje psaní, napíšu ti dvoje psaní,
pošlu ho po Dunaji, pošlu ho, dívčino, po Dunaji.
6. A až ty ho čisti budeš, a až ty ho čisti budeš,
žalostně plakat budeš, žalostně, dívčino, plakat budeš.

214. Já su synek (Jarek Nohavica)

- Ami Dmi Ami E*
Já su synek jako bříněk, břuch mám jak opálka,
Ami Dmi E Ami
a byl bych já dávno umřel, kdyby ni gořalka,
Dmi Ami E
až já umřu, ležet budu, chovejte mě v městě,
Ami Dmi E Ami E Ami
bečulenku s gořalenuku nade mnú zavěste.

215. Co ty můžeš vědět (Jarek Nohavica)

- D G*
1. Co ty můžeš vědět, jak mi je,
C D
jak na lůžku sebou v noci hážu,
G
básně pod jazykem jsou hořké hostie
C D
a já je spolknout nedokážu.
2. Poštovní úředník má pravidelný plat:
pět peněz na stravu, pět peněz na byt,
strach nosí kamaše a krásně umí hrát
a mnohý člověk na prsa je slabý.
- Ami Emi D G*
R: [: Pane básníku, čím to je, čím to je, čím to je? :]

216. Červený květ (Jarek Nohavica / Petr Bezruč)

- Ami Emi Ami Emi Ami Emi Emi*
1. Za temným oknem, v květníku sivém,
Ami Emi Ami Emi Ami Emi Emi
hrubý a špičatý krčil se kaktus,
C Dmi Ami Emi Ami F Ami Emi
jednoho jitra červený z lodyhy
C Dmi Ami Dmi E Ami
vyrazil kalich, červený květ.
2. Byl u nás básník, co jiné měl oči,
co měl rád rudé voňavé růže,
distichem zvuchným pochválil růži,
odsoudil pyšně ten rudý květ.
3. Jsou duše drsné, co samy šly žitím,
hroty a ostny se zalily vrchem,
co měly v srdci, kvetly-li jednou,
kvetly-li v noci, byl to rudý květ.

217. Já II. (Jarek Nohavica / Petr Bezruč)

- Ami Emi ...*
Rec: Já, Petr Bezruč, od Těšina Bezruč,
šílený rebel a bláznivý gajdoš,
zlověstný sýček na těšínské věži,
hraju a zpívám,
balvanům hraju a kamení zpívám,
Hraju a zpívám, hraju a zpívám,
hraju a zpívám ... Tož, dáte mi krejcar?

218. Domaslovice (Jarek Nohavica / Petr Bezruč)

1. $\begin{array}{c} \text{Ami} \quad \text{Emi} \quad \text{Ami} \\ \text{Než na nás to přijde hoře,} \\ \quad \quad \quad \text{Emi} \quad \text{Ami} \\ \text{než padneme v polské moře,} \\ \quad \quad \quad \text{F} \quad \quad \quad \text{Dmi} \\ \text{než nám na šij vloží} \\ \quad \quad \quad \text{Ami} \\ \text{polské jho páni z Těšína,} \\ \quad \quad \quad \text{F} \quad \quad \quad \text{Emi} \\ \text{pros ty za nás Hospodina,} \\ \quad \quad \quad \text{Ami} \quad \text{Emi} \quad \text{Ami} \\ \text{služebníče Boží!} \end{array}$
2. Než z našich žen za noc jednu zrobí
beze ptaní polské roby,
než synkům vloží
do rukou polské slabikáře,
pros ty za nás u oltáře,
služebníče Boží!
3. Než nám pluh z rukou padne,
než nás posledního za dne
pod kříž polský složí,
nechtě moravské žalmy vzplanou
nad mohylou nasypanou,
služebníče Boží!

219. Par nobile (Jarek Nohavica / Petr Bezruč)

1. $\begin{array}{c} \text{Ami} \quad \quad \quad \text{Dmi} \\ \text{Jak různou ti dva mají krev} \\ \quad \quad \quad \text{F} \quad \quad \quad \text{E} \quad \quad \quad \text{Ami} \\ \text{a jedno stejné zaměstnání:} \\ \quad \quad \quad \quad \quad \quad \quad \text{Dmi} \\ \text{tož vodku pálí Nathan Löw} \\ \quad \quad \quad \text{F} \quad \quad \quad \text{E} \quad \quad \quad \text{Ami} \\ \text{a pálí vodku markýz Gero.} \end{array}$
2. Lid pracuje, až dým jde z cév,
a přes noc pije do svítání;
když nedá na dluh Nathan Löw,
snad počká dobrý markýz Gero.
3. Hřmí Ostravicí hukot dřev,
v žold goralům, co skáceli je,
krev tráví kvitem Nathan Löw
a dere rozum markýz Gero.
4. Ty peněz půjč, ty daně slev -
- na gorala rtu prosba žije -
- a šlape po něm Nathan Löw
a plije po něm markýz Gero.
5. Do tiché noci zní můj zpěv,
než zahynem, než jitro vzplane,
půl zásluhy má Nathan Löw
a druhou půlku markýz Gero.
6. Na jejich hlavy naše krev,
když z našich kostí mstitel vstane:
na prvou vrbu Nathan Löw
a vedle něho Markýz Gero,
Nathan Löw, Markýz Gero ...

220. Pyšný Janek (Jarek Nohavica / Petr Bezruč)

1. $\begin{array}{c} \text{A} \\ \text{[: Pyšný Janku na okénku,} \\ \quad \quad \quad \text{D} \quad \quad \quad \text{A} \\ \text{pyšný v poli, pyšný v šenku. :]} \\ \quad \quad \quad \text{E} \quad \quad \quad (\text{F}\#\text{mi}) \quad (\text{D})(\text{A}) \\ \text{[: [: Kajže ty si najdeš ženku. :] :], jé.} \end{array}$
2. [: Děvuchy do kola chodí,
ani jedna neuškodí. :]
[: [: Za ruky se spolu vodí. :] :], jé.
3. [: Bo ty, švarný, pyšný Janku,
nechceš žádnů za galánku. :]
[: [: Inum koňa, inum šklanku. :] :], jé.

221. Kdo na moje místo (Jarek Nohavica / Petr Bezruč)

- $\begin{array}{c} \text{Ami} \quad \quad \quad \text{E} \quad \quad \quad \text{G} \quad \quad \quad \text{Ami} \\ \text{R: Tak málo mám krve, tak málo mám krve,} \\ \quad \quad \quad \text{C} \quad \quad \quad \text{Dmi} \quad \text{E} \quad \quad \quad \text{Ami} \\ \text{tak málo mám krve a ještě mi teče z úst.} \end{array}$
- R:**
- $\begin{array}{c} \text{Dmi} \quad \quad \quad \text{Ami} \quad \quad \quad \text{Dmi} \quad \text{Ami} \\ \text{1. Až bude růst nade mnou tráva, až budu hnít,} \\ \quad \quad \quad \text{Dmi} \quad \quad \quad \text{Ami} \quad \quad \quad \text{Dmi} \quad \quad \quad \text{E} \\ \text{kdo na moje místo, kdo zdvihne můj štít?} \end{array}$
- R:**
- $\begin{array}{c} \text{Ami} \quad \quad \quad \text{C} \quad \quad \quad \text{G} \quad \quad \quad \text{Ami} \\ \text{*: V dým zahalen vítkovských pecí jsem stál,} \\ \quad \quad \quad \text{C} \quad \quad \quad \text{G} \quad \quad \quad \text{Ami} \\ \text{noc zřela mi z očí, plam z nozdry mi vál,} \\ \quad \quad \quad \text{C} \quad \quad \quad \text{G} \\ \text{nech svítilo slunce, nech večer se šeřil,} \\ \quad \quad \quad \text{Ami} \\ \text{já semknutou brvou ty vrahy jsem měřil:} \\ \quad \quad \quad \text{C} \quad \quad \quad \text{G} \\ \text{ty bohaté židy, ty grofy ze šlachty,} \\ \quad \quad \quad \text{Ami} \quad \quad \quad \text{E} \\ \text{já - škaredý horník, jak vyskočil z šachty.} \end{array}$
- R:**
- R:**
- 2.=3.**
- R:** Kdo zdvihne můj štít, kdo zdvihne můj štít,
kdo zdvihne můj štít, kdo zdvihne můj štít?

222. Zajíci (Jarek Nohavica)

1. G C G
Podzimní bílá mlha válí se po mechu,
 C D G
myslivci vstávají' už ráno,
 G C G
zajíci zalezli a nechce se jim z pelechu,
 C D G
neboť se chtějí dožít vánoc.
- R:** G D
Vzduchem zní fanfára - tramtarararara,
 C G
po poli kráčeji střelci,
 D C G
[: já se svou kytarou zpívám písničku prastarou
 C D G $G D C G (G C G$ *Ami* $D G)$
o tom, že malí budou velcí. :]
2. Zajíci naposledy potřesou si tlapkama
a potom obléknou dresy,
začíná speciální slalom mezi brokama
na trati pole-louky-lesy.
- R:**
3. Už volá hlavní zajíc: „Pravda vítězí,
nohy jsou naše hlavní zbraně,
až to tu skončí, sraz je v sedm večer na mezi,
a teď, zajíci, hurá na ně!“
- Ami D G
- R:** + že malí budou jednou velcí ...

223. Zatančí (Jarek Nohavica)

1. Emi G D Emi
Zatančí, má milá, zatančí pro mé oči,
 G D Emi
zatančí a vetkni nůž do mých zad,
 G D Emi
ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí,
 G D Emi
ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.
- R:** Emi G D Emi
Zatančí, jako se okolo ohně tančí,
 G D Emi
zatančí jako na vodě loď,
 G D Emi
zatančí jako to slunce mezi pomeranči,
 G D Emi
zatančí, a pak ke mně pojď.
2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
polož dlaň nestoudně na moji hruď,
obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a moji buď.
- R:**
3. Nový den než začne, má milá, nežli začne,
nový den než začne, nasyt' můj hlad,
zatančí, má milá, pro moje oči lačné,
zatančí a já budu ti hrát.
- R:**
- R:**

224. Žirafák (Jarek Nohavica / Vladimír Vysockij)

1. Ami E^7
V Africe, tam teče Nil, tam je zvířat plno,
 Ami
tam se jednou provalil průšvih jako Brno,
 A^7 Dmi
slon to byl, kdo hloupě řek': „Svět je před potopou,
 Ami E^7 Ami
žirafák má románek, s kým? No s antilopou!“
- R:** Ami
A hnedle šum a hněv a zlost, jen papoušek řek': „Tak už dost,
 E^7 Ami
tenhle žirafák je král, krk dlouhý má, on vidí dál.“
2. Bude zetěm antilop, on, a kdežto zetěm,
i když se mu tvrdilo, že rovnost vládne světem,
antilopám zdá se být povýšený velmi,
tak ti dva šli radši žít kam? No mezi šelmy.
- R:**
3. Křičeli: „Je rohatá!“, žirafák prásk' fousy
a řek': „Dnes už všechna zvířata rovnoprávná jsou si,
když ji však mé okolí nebude mít rádo,
říkejte si cokoli, já opouštím stádo!“
- R:**
4. V Africe, tam teče Nil, ale teď i slzy,
táta žirafák se zpil, matku život mrzí,
neplatí už zákony, a to v žádném směru,
když ten fešák bizoni vzal si jejich dceru.
- R:** Žirafák to proflák', mýlil se, jó, tak jak tak,
ale nejvíc ten, kdo řval: „Krk dlouhý má, čímž vidí dál!“

225. Život (Jarek Nohavica)

1. Emi $\frac{D}{F\#}$ Emi
Život je minové pole,
 C D G
kde roste kopřiva vedle růže,
 Ami Emi Ami
to, co tě učili v základní škole,
 Emi H^7 Emi Ami Emi Ami H^7 Emi
to ti tady nepomůže, na na na ...
2. Život je popravčí četa,
jenom jeden střelec náboj má,
vyhnout se tomu pravému je zákon světa,
je jediná věc rozumná, na na na ...
3. Život je vřetenko nití,
ó, jak lehce trhá se nit,
tři tisíce tři sta třicet tři cest vede žitím,
a ty jen po jedné můžeš jít, na na na ...
4. Život je kobercový nálet,
chce to jenom, chlapče, získat gryf,
až se budeš v prachu hlíny vedle cesty válet,
buď rád, že jsi ještě živ, na na na ...

226. Zestárlí jsme, láska (Jarek Nohavica)

1. A $\frac{E}{G\#}$ $F\#$ mi E
 Náš syn je už veliký, do plínek už nedělá,
 A $\frac{E}{G\#}$ Hmi^7 E^7
 zestárlí jsme, láska, s ním docela,
 D A
 oči má po mně a vlasy po tobě,
 D A
 padají mu do čela,
 E A E A
 tak nebuď z toho smutná, buď radši veselá.

2. Naše dcera je už veliká, když koupe se, je nesmělá,
 zestárlí jsme, láska, s ní docela,
 kluci koukají se po ní, jak koukali jsme po tobě,
 a my zamykáme panelák,
 tak nebuď z toho smutná, buď radši veselá.

R: D A
 Protože jedna a jedna jsou čtyři
 D E A $F\#$ mi
 a dvě hrušky a dvě jabka, to je osm třešní na talíři,
 Hmi E^7 A D E A
 i kdybys nechtěla, nechtěla.

3. Náš starý kredenc z roku jedna-dvě už brzy dodělá,
 zestárlí jsme, láska, s ním docela,
 kávový svatební servis z Číny
 dostal léty pěkně do těla,
 tak nebuď z toho smutná, buď radši veselá.

4. Líbat se tak na ulici, to se v našem věku nedělá,
 zestárlí jsme, láska, zestárlí jsme docela,
 v televizi běží film pro pamětníky,
 pan Marvan dělá Anděla,
 tak nebuď z toho smutná, buď radši veselá.

R:
 5. I ta píseň, co jsem kdysi pro tě napsal, je už omšelá,
 zestárlí jsme, láska, s ní docela,
 ale včera, když jsi spala a já na tebe koukal,
 napsal jsem ti novou docela,
 a to je tahleta píseň, trošku smutná, trošku veselá,
 A E D E A
 a to je tahleta píseň, trošku smutná, trošku veselá ...

227. Zítř ráno v pět (Jarek Nohavica)

1. Emi G
 Až mě zítř ráno v pět ke zdi postaví,
 C D^7 G E^7
 ještě si naposled dám vodku na zdraví,
 Ami D^7 G $\frac{G}{F\#}$ Emi
 z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
 Ami H^7 Emi E^7 Ami D G $\frac{G}{F\#}$ Emi
 a pak vzpomenu si, láska, na tebe,
 Ami H^7 Emi
 a pak vzpomenu si na tebe.

2. Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
 řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
 že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
 a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
 a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

3. Až zítř ráno v pět poručík řekne: „Pall“,
 škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
 ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
 že tě, láska, nechávám, samotnou tady na zemi,
 že tě, láska, nechávám, na zemi.

4. Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
 a seno obracet, já u zdi budu stát,
 tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
 prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
 na mě nezapomeň a žij ...

228. Zatímco se koupeš (Jarek Nohavica)

1. Hmi D
 Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
 G A^7 D
 na největší loupež ve mně se strádá,
 $Gdim$ Hmi
 tak, jako se dáváš vodě,
 $Fdim$ A^7
 vezmu si tě já, já - zloděj.

2. Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu
 piju druhou kávu a kouřím třetí spartu
 a za velmi tenkou stěnou
 slyším, jak se mydlíš pěnou.

R: D G D
 Nechej vodu vodou, jen ať si klidně teče,
 Emi G D
 chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče,
 Emi G D
 cigareta hasne, káva stydne, krev se pění,
 Emi G D
 bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné, ale ono není.

3. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
 svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá,
 a až budeš stát na prahu,
 všechny peníze dal bych za odvahu.

R: Emi A^7 D Emi A^7 D
 + zatímco se koupeš, zatímco se koupeš ...

229. 1953 (Jarek Nohavica)

- Ami E Ami
1. Ve třicátém šestém týdnu po svém početí,
Dmi G C A⁷
já, přivázaný na pupeční šňůře,
Dmi Ami
podoben víc kuřeti než dítěti,
E Ami Dmi E
chystal jsem se ke své dlouhé tůře.
2. Březen byl, otec mi jméno vybíral
a na potocích zrovna ledy tály,
a na Kuncevské dači zrovna umíral
Josif Vissarionovič Stalin.
3. Ztvrdlá zem si rozpínala korzety
v tom březnu roku třiapadesát,
ve třicátém šestém týdnu po mém početí
do flóru se halil první revoluční stát.
4. Po městech a po vesnicích chodí rozsévač
a hrstí zrna nosí,
mrtvou vodou všechno živé zalévá
a živou vodou všechno mrtvé kosí.
5. Tolikrát už vzlétla hvězda nad betlém
a tolikrát už zavoněla sláma
a tolikrát se člověk vydal za světlem
a tolikrát se na té cestě zklamal.
6. Naděje je nejkrásnější prokletí,
naděje je jediné, co zbývá,
ve třicátém šestém roce po svém početí
zpívám, tedy jsem, jsem, tedy zpívám.

1.	Jarek Nohavica / Karel Plíhal	Afričančata	1
3.	Jarek Nohavica	Ahoj, slunko	1
2.	Jarek Nohavica	Ach, není tu, není	1
4.	Jarek Nohavica / Pavel Dobeš	Až to se mnu sekne	2
11.	Jarek Nohavica	Bahama rum	4
5.	Jarek Nohavica	Balónová chvíle	2
7.	Jarek Nohavica	Bláznivá Markéta	2
8.	Jarek Nohavica	Blues o hotelích	3
10.	Jarek Nohavica	Blues o velkých prdelích	4
9.	Jarek Nohavica / Leopold Mozart	Bourrée	4
12.	Jarek Nohavica	Bud' vítán	5
6.	Jarek Nohavica / Tom Paxton	Byl jeden král	2
215.	Jarek Nohavica	Co ty můžeš vědět	72
13.	Jarek Nohavica	Cukrářská bossa-nova	5
15.	Jarek Nohavica	Cyklistika	6
14.	Jarek Nohavica / Bulat Okudžava	Černý kocour	5
216.	Jarek Nohavica / Petr Bezruč	Červený květ	72
24.	Jarek Nohavica	Dál se háže kamením	9
22.	Jarek Nohavica	Danse macabre	8
16.	Jarek Nohavica	Dárky	6
17.	Jarek Nohavica	Darmoděj	7
29.	Jarek Nohavica	Dcerko z Huslenek	10
19.	Jarek Nohavica	Delfíni	7
23.	Jarek Nohavica	Děvenka Štěstí a mládenec Žal	8
27.	Jarek Nohavica / Vladimír Vysockij	Dialog u televizoru	10
28.	Jarek Nohavica	Dívky v šatech z krepdešínu	10
20.	Jarek Nohavica	Divoké koně	8
25.	Jarek Nohavica	Dokud se zpívá	9
21.	Jarek Nohavica	Dolní Lhota	8
218.	Jarek Nohavica / Petr Bezruč	Domaslovice	73
18.	Jarek Nohavica	Dopisy bez podpisu	7
26.	Jarek Nohavica / Bulat Okudžava	Duben	9
197.	Jarek Nohavica (Alexander Blok)	Dvanáct	69
212.	Jarek Nohavica	Ej, dívča, dívča	72
30.	Jarek Nohavica	Gaudeamus Igitur	11
31.	Jarek Nohavica	Grónská písnička	11
32.	Jarek Nohavica	Haleluja - Velká zповěď	11
37.	Jarek Nohavica	Heřmánkové štěstí	13
33.	Jarek Nohavica	Hlídač krav	12
34.	Jarek Nohavica / Bulat Okudžava	Hlupáci	12
35.	Jarek Nohavica / Vladimír Vysockij	Holka moje zlatá	12
36.	Jarek Nohavica	Hrdina nebo dezertér	12
38.	Jarek Nohavica	Husita	13
39.	Jarek Nohavica	Chtěl jsem vám říct	13
40.	Jarek Nohavica	Chytneš se za ruce	13
41.	Jarek Nohavica	Jacek	14
217.	Jarek Nohavica / Petr Bezruč	Já II.	72
213.	Jarek Nohavica	Já na vojne jsem vzatý	72
45.	Jarek Nohavica	Já neumím	15
214.	Jarek Nohavica	Já su synek	72
46.	Jarek Nohavica	Jdou po mně, jdou	16
43.	Jarek Nohavica	Jen mě nelituj	15
42.	Jarek Nohavica	Jestli jsi	14
44.	Jarek Nohavica	Ještě mi scházíš	15

47.	Jarek Nohavica	Jsem tvůj muž	16
210.	Jarek Nohavica	Kaj pokročíš, Mária	71
48.	Jarek Nohavica	Kapr	16
199.	Jarek Nohavica (Alexander Blok)	Káťa	69
221.	Jarek Nohavica / Petr Bezruč	Kdo na moje místo	73
50.	Jarek Nohavica	Kdyby	17
51.	Jarek Nohavica	Když mě brali za vojáka	17
53.	Jarek Nohavica	K našim sedmdesátinám	18
52.	Jarek Nohavica / Charles Aznavour	Knihovnická	18
54.	Jarek Nohavica	Komenský	18
55.	Jarek Nohavica	Kopačák	19
56.	Jarek Nohavica / Karel Plíhal	Kormidlo	19
49.	Jarek Nohavica	Kosatá a Zubatá	16
57.	Jarek Nohavica	Kozel	19
58.	Jarek Nohavica	Krajina po bitvě	19
60.	Jarek Nohavica	Kytky v květináči	20
59.	Jarek Nohavica	Kývací plyšový pes	20
61.	Jarek Nohavica	Lachtani	21
62.	Jarek Nohavica	Láska je jak kafemlýnek	21
63.	nohavica	Legenda o svatém Václavu a jeho krutém bratru Boleslavovi ..	22
65.	Jarek Nohavica	Leninova ulice	23
64.	Jarek Nohavica	Litanie u konce století	22
207.	Jarek Nohavica	Mám já jednu zahrádečku	71
203.	Jarek Nohavica / Johann Sebastian Bach	Mám rád ty holky	70
82.	Jarek Nohavica / Vladimir Vysockij	Mám všeho dost	30
66.	Jarek Nohavica	Margita	23
67.	Jarek Nohavica / Karel Kryl	Martina	24
68.	Jarek Nohavica	Maruška	24
69.	Jarek Nohavica	Masopust	25
79.	Jarek Nohavica	Maturitní práce z českého jazyka	28
70.	Jarek Nohavica	Mávátka	25
78.	Jarek Nohavica	Metro pro krtky	28
72.	Jarek Nohavica / Bulat Okudžava	Metro	26
73.	Jarek Nohavica	Mikymauz	26
71.	Jarek Nohavica	Mladičká básnířka	26
208.	Jarek Nohavica	Moja mamka	71
74.	Jarek Nohavica	Moje malá válka	27
76.	Jarek Nohavica	Monika	27
83.	Jarek Nohavica	Možná, že se mýlím	30
77.	Jarek Nohavica	Můj pes	28
200.	Jarek Nohavica (Alexander Blok)	Muko, mučenko	69
81.	Jarek Nohavica	Muzeum	29
80.	Jarek Nohavica	My, ročník padesátý třetí	29
75.	Jarek Nohavica	Myš na konci léta	27
84.	Jarek Nohavica	Na dvoře divadla	31
86.	Jarek Nohavica	Na jedné lodi plujem	32
201.	Jarek Nohavica / Ludwig van Beethoven	Napil jsem se vody	69
206.	Jarek Nohavica	Našel jsem já pytlíček	70
87.	Jarek Nohavica	Našel jsem včera hvězdu	32
93.	Jarek Nohavica	Na trávu tekla krev	34
94.	Jarek Nohavica	Na zídce staré kašny	34
92.	Jarek Nohavica	Nechte to koňovi	34
88.	Jarek Nohavica	Ne, ne, ne	32
85.	Jarek Nohavica	Nevermore	31
91.	Jarek Nohavica / Vladimir Vysockij	Nevrátil se z boje	33

89.	Jarek Nohavica	Novorozeně	32
90.	Jarek Nohavica	Nový rok	33
96.	Jarek Nohavica / Vladimír Vysockij	Obluda	35
98.	Jarek Nohavica	Odyssea	36
99.	Jarek Nohavica	O Jakubovi	37
100.	Jarek Nohavica	Ondřej muzikant	37
101.	Jarek Nohavica	Opuštěná	37
95.	Jarek Nohavica	Osmá barva duhy	35
102.	Jarek Nohavica	Osud	38
103.	Jarek Nohavica / Bulat Okudžava	O Volodovi Vysockém (česká část)	38
125.	Jarek Nohavica	Panna na oslu jede	45
119.	Jarek Nohavica / Luděk Lešnovský	Panoptikum lásek a hrůz	43
124.	Jarek Nohavica / Boris Vian	Pánové nahoře - Dezertér	45
219.	Jarek Nohavica / Petr Bezruč	Par nobile	73
106.	Jarek Nohavica / Leonard Cohen	Partyzán	39
110.	Jarek Nohavica	Pavilon č. 5	41
105.	Jarek Nohavica	Peklo a ráj	39
112.	Jarek Nohavica	Petěrburg	41
145.	Jarek Nohavica	Pijte vodu	52
108.	Jarek Nohavica / Bulat Okudžava	Píseň amerického vojína	40
128.	Jarek Nohavica / Vladimír Vysockij	Píseň o převtělování	46
129.	Jarek Nohavica / Vladimír Vysockij	Píseň o příteli	46
130.	Jarek Nohavica	Píseň o té revoluci 1848	46
132.	Jarek Nohavica	Píseň o veliké zimě	47
133.	Jarek Nohavica	Píseň o ženách	48
136.	Jarek Nohavica / Paul Simon	Píseň pro tu jedinou	48
137.	Jarek Nohavica	Píseň pro V.V.	49
134.	Jarek Nohavica	Píseň psaná na vodu	48
140.	Jarek Nohavica	Píseň spokojeného člověka	50
142.	Jarek Nohavica	Píseň strážného na středověkém hradě	51
147.	Jarek Nohavica	Píseň zhrzeného trampa	53
146.	Jarek Nohavica	Píseň žárlivého	52
114.	Jarek Nohavica / Bulat Okudžava	Píšu historický román	42
120.	Jarek Nohavica	Planu	43
109.	Jarek Nohavica	Plebs blues	40
141.	Jarek Nohavica	Plivni si do rukávu	51
115.	Jarek Nohavica	Pod hospodským stolem	42
135.	Jarek Nohavica	Podzemní prameny	48
126.	Jarek Nohavica / Karel Plíhal	Podzimní	45
121.	Jarek Nohavica	Pochod marodů	43
127.	Jarek Nohavica	Pokání	45
107.	Jarek Nohavica	Polámaný anděl touhy	40
117.	Jarek Nohavica	Potulní kejklíři	42
131.	Jarek Nohavica	Povijan	47
123.	Jarek Nohavica	Praha - Montreal	44
104.	Jarek Nohavica / Vladimír Vysockij	Pravda a Lež	39
113.	Jarek Nohavica	Před hospodů	41
122.	Jarek Nohavica	Pro malou Lenku	44
118.	Jarek Nohavica	Proutníci kluci	43
111.	Jarek Nohavica	Před dveřmi	41
144.	Jarek Nohavica / Bulat Okudžava	Před sochou Puškina	52
138.	Jarek Nohavica	Přejetý	49
116.	Jarek Nohavica	Přelezl jsem plot	42
139.	Jarek Nohavica	Přítel	50
143.	Jarek Nohavica	Psohlavci	51

220.	Jarek Nohavica / Petr Bezruč	Pyšný Janek	73
152.	Jarek Nohavica / František Gellner	Radosti života	55
148.	Jarek Nohavica	Ragby	53
149.	Jarek Nohavica	Rakety	54
150.	Jarek Nohavica / Vladimír Vysockij	Ranní gymnastika	54
151.	Jarek Nohavica	Robinson	55
153.	Jarek Nohavica	Samodruhá	55
154.	Jarek Nohavica	Sarajevo	56
160.	Jarek Nohavica / Bulat Okudžava	Setkání s A. S. Puškinem	58
171.	Jarek Nohavica	Smutná žena	62
168.	Jarek Nohavica	Soutěžní výstava chovných koček	61
202.	Jarek Nohavica + Karel Plíhal / Ludwig van Beethoven	Spartakiáda	70
157.	Jarek Nohavica	Spatřil jsem kometu	57
97.	nohavica	.....	36
170.	Jarek Nohavica	Sportu zdar!	62
169.	Jarek Nohavica / Jiří Šotola	Stál voják na dešti	61
158.	Jarek Nohavica	Stanice Jiřího z Poděbrad	57
156.	Jarek Nohavica	Staré dobré časy	57
159.	Jarek Nohavica	Starý muž	58
163.	Jarek Nohavica	Stodoly	59
164.	Jarek Nohavica	Sudvěj	59
211.	Jarek Nohavica	Svatá Dorota	71
165.	Jarek Nohavica	Svatava	60
166.	Jarek Nohavica	Svatba	60
167.	Jarek Nohavica	Svatební	61
162.	Jarek Nohavica	Svátky slunovratu	58
161.	Jarek Nohavica	Svlíkni si košilku	58
155.	Jarek Nohavica	Šnečí blues	56
178.	Jarek Nohavica	Telátko oblíbené	64
173.	Jarek Nohavica	Tenis	62
175.	Jarek Nohavica / Vladimír Vysockij	Ten, kdo přede mnou s ní žil	63
174.	Jarek Nohavica	Těšínská	63
177.	Jarek Nohavica	To nechte být	64
181.	Jarek Nohavica / Karel Plíhal	Trsátko	65
182.	Jarek Nohavica	Trubač	65
179.	Jarek Nohavica	Třetí	64
180.	Jarek Nohavica	Třiatřicet	65
172.	Jarek Nohavica	Tři čuníci	62
183.	Jarek Nohavica	Tři sudičky	65
176.	Jarek Nohavica	Tvůrčí muka	64
184.	Jarek Nohavica	Ukolébavka	66
204.	Jarek Nohavica	Usnula, nečula	70
185.	Jarek Nohavica	V bufetě	66
186.	Jarek Nohavica / Karel Plíhal	Večerní	66
195.	Jarek Nohavica	Velký umění	68
187.	Jarek Nohavica	Very Fine House	66
188.	Jarek Nohavica	V hospodě Na rynku	67
205.	Jarek Nohavica	V jednom dumku	70
190.	Jarek Nohavica	Vlaštovko, leť	67
189.	Jarek Nohavica	Vlci	67
191.	Jarek Nohavica	V moři je místa dost	67
193.	Jarek Nohavica	Voláme sluníčko	68
209.	Jarek Nohavica	V půlnoční hodinu	71
192.	Jarek Nohavica / Vladimír Vysockij	Vrchol	68

194.	Jarek Nohavica	V tom roce pitomém	68
198.	Jarek Nohavica (Alexander Blok)	Vyletěli chlapi z hnízda	69
196.	Jarek Nohavica	V zeleném lese	69
222.	Jarek Nohavica	Zajíci	74
223.	Jarek Nohavica	Zatančí	74
228.	Jarek Nohavica	Zatímco se koupeš	75
226.	Jarek Nohavica	Zestárli jsme, láska	75
227.	Jarek Nohavica	Zítro ráno v pět	75
224.	Jarek Nohavica / Vladimír Vysockij	Žirafák	74
225.	Jarek Nohavica	Život	74
229.	Jarek Nohavica	1953	76